

SIAM INTER COMICS

COPYRIGHT • ลิขสิทธิ์ถูกต้อง

9

แผนแทรกซึม
เข้าย่านเรजरมย์

แผนพิฆาต
โกลสูร

เหมาะ
สำหรับ
15+

Koyoharu Gotouge

ภาพพิฆาต โอสถ ๒

9

ไอพน
แตรกซิม
เข้า
ย่าน
เร็ง
สมย์

Koyoharu Gotouge

คามาทะ
กันจิโร่

เด็กหนุ่ม
จิตใจอ่อนโยน
ที่มุ่งเป้าจะฆ่าศัตรู
ที่ฆ่าครอบครัวเขา
เพื่อช่วยน้องสาว
มีความสามารถ
พิเศษในการ
ดม “กลิ่น”
หาตำแหน่งอสูร
หรือศัตรูได้

และ

น่า

ตัว

ละคร

น้องสาวของกันจิโร่
ถูกอสูรทำร้ายและ
กลายเป็นอสูร
แต่ทว่าเธอต่าง
จากอสูรทั่วไป
ที่พยายามปกป้อง
กันจิโร่ที่เป็น
มนุษย์

คามาทะ
เนซึโกะ

ในยุคไทโช กันจิโร่เด็กหนุ่มชายด่านถูกอสูรฆ่าครอบครัว เขาจึงออกเดินทาง
ร่วมกับน้องสาว เนซึโกะค้นหาอสูรที่ฆ่าครอบครัวของเขา เพื่อช่วยให้เนซึโกะ
ที่โดนเปลี่ยนเป็นอสูรกลับเป็นมนุษย์ดั้งเดิม

กันจิโร่เข้าร่วมกลุ่มพิฆาตอสูร ในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ พวกเขาได้เผชิญหน้า
กับศัตรูคู่อาฆาตอย่างคิบุซึจิโดยไม่คาดคิด และได้พบกับทามาโยะและยูชิโร่ทำให้
กันจิโร่ได้เบาะแสที่จะทำให้เนซึโกะกลับเป็นมนุษย์

กันจิโร่ได้ขึ้นโดยสาธารณไฟเพื่อร่วมมือกับเสาหลักเพลิงเรนเงคุปฏิบัติหน้าที่
ที่เพิ่งได้รับมอบหมายและโดนอสูรข้างแรมโจมตีบนรถไฟ สุดท้ายพวกเขาปกป้อง
ผู้โดยสาร และกำจัดอสูรได้ แต่ทว่า อสูรข้างขึ้นอากาศสะกิปรากฏตัวขึ้น และ
สังหารเรนเงคุ กันจิโร่ที่ใส่ใจกับการสูญเสียได้แล้วนั้นได้รับหน้าที่ใหม่
โดยต้องทำงานร่วมกับอูซุขุ “เสาหลักเสียง”.....

เรื่อง
ย่อ

ฮาชิ
บิระ
อิโนะ
สุเกะ

นักล่าอสูรรุ่นเดียวกับทันจิโร่
สวมหมวกหมาป่า
และชื่นชอบการต่อสู้

อากา
ชิมะ
เซน
อิทซึ

นักล่าอสูรรุ่นเดียวกับทันจิโร่
โดยปรกติแล้วจะเป็นคนขี้ขลาด
แต่พอหมดสติจะแสดงพลัง
ที่แท้จริงออกมา

โกบิ
โอะกะ
กิยู

หนึ่งใน "เสาหลัก" ของกลุ่ม
พิฆาตอสูร เป็นผู้ชี้แนะให้ทันจิโร่
เข้าร่วมกลุ่ม มาเพื่อช่วยเหลือ
ทันจิโร่

เรอ
โงคุ
เคียว
จู่โร่

หนึ่งใน "เสาหลัก"
ของกลุ่มพิฆาตอสูร
ตายจากการต่อสู้กับอสูรข้างขึ้น
ที่ชื่อ "อาคาสะ"

ชิยูริ
คา
นา
โอะ

เป็น "ผู้สืบทอด" ของชินบู
เป็นคนเฉยๆ ไม่ว่าเรื่องอะไร
ก็ไม่สามารถตัดสินใจ
ได้ด้วยตัวเอง

โคโง
ชิโบ
บุ

หนึ่งใน "เสาหลัก"
ของกลุ่มพิฆาตอสูร มีความรู้
ด้านยาเป็นอย่างดี และเป็น
นักดาบที่ใช้พิษสังหารอสูร

อุซุซึ
เทอ
เ็น

"เสาหลักเสียง" ของกลุ่มพิฆาตอสูร
เป็นอดีตนินจาที่ชอบความโดดเด่น
พาพวกทันจิโร่ไปเพื่อลอบเข้าย่านเรजरมย์
ที่เป็นแหล่งซ่อนลุ่มของอสูร

คิบุ
ซิจิ
มุซึบ

ผู้ที่เปลี่ยนเนเนซึโกะเป็นอสูร
และเป็นศัตรูคู่อาฆาตของทันจิโร่
ใช้ชีวิตทั่วไปเหมือนมนุษย์

สาร-

บัญ

ตอนที่ 71

แฟนทรกซิม
เข้าย่านเริงรมย์...5

ตอนที่ 72

ตามหาเมีย...27

ตอนที่ 73

ไล่ตาม...47

ตอนที่ 74

ตาคี...67

ตอนที่ 75

ความมุงมั่นของแต่ละคน...87

ตอนที่ 76

ในแต่ละสถานที่...107

ตอนที่ 77

เสียงกัมปนาท...127

ตอนที่ 78

บิตม้วน...147

ตอนที่ 79

รูระบายอากาศ...167

นิยายพิฆาต ดาบสอง บุ

9

แฟน
ทรก
ซิม
เข้าย่าน
เริง
รมย์

เทพเทรกกิมิซึย่าบุริงรุมย์

ถ้าข้าพูดว่า
จงเป็นหมา
ก็จงกลายเป็นหมา
เป็นหมา
ถ้าบอกให้เป็นลิง
ก็จงเป็นลิง
!!

พียง:
ข้าคือพระเจ้า!
ส่วนพวกแก
คือพวกธูสิ!

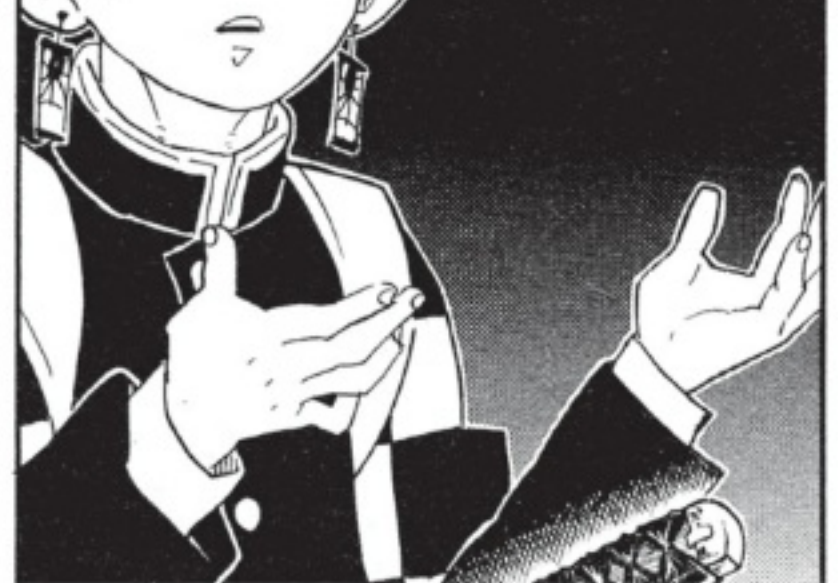
จงกุมก
ท่าทุกอย่าง
เพื่อข้า
เอาอกเอาใจ
ข้าช:

ก่อนอื่น
จำเรื่องนี้
ให้ได้!!
จำให้ขึ้นใจ
!!

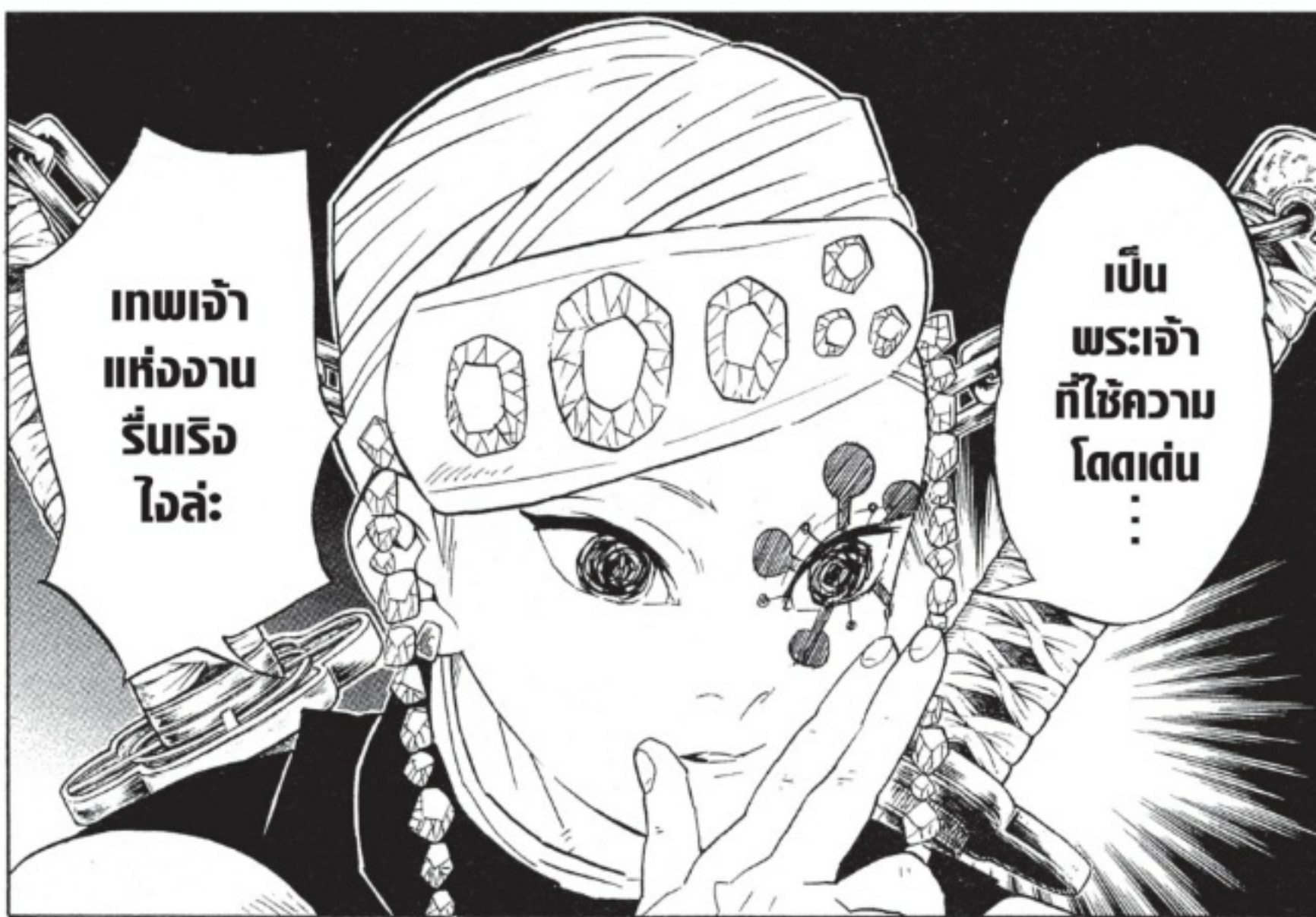
ข้าคือ
พระเจ้า
!!

และ
ขอบอก
อีกครั้ง

เทพเจ้า
แห่งงาน
รื่นเริง
ใจละ:

เป็น
พระเจ้า
ที่ใช้ความ
โดดเด่น
...

ยิบตี
ที่ได้รู้จัก
เทพแห่ง
งาน
รื่นเริง

ข้าคือ
ราชา
แห่ง
ภูเขา

นี่มัน
ไอ้ขี้เง่า
ขี้มโน
ขั้นสุด
ชัด ๆ

ขี้เง่า
|

พูดจา
น่าขนลุก
ชะมัด

พูดอะไร
ของแก
นะ
...

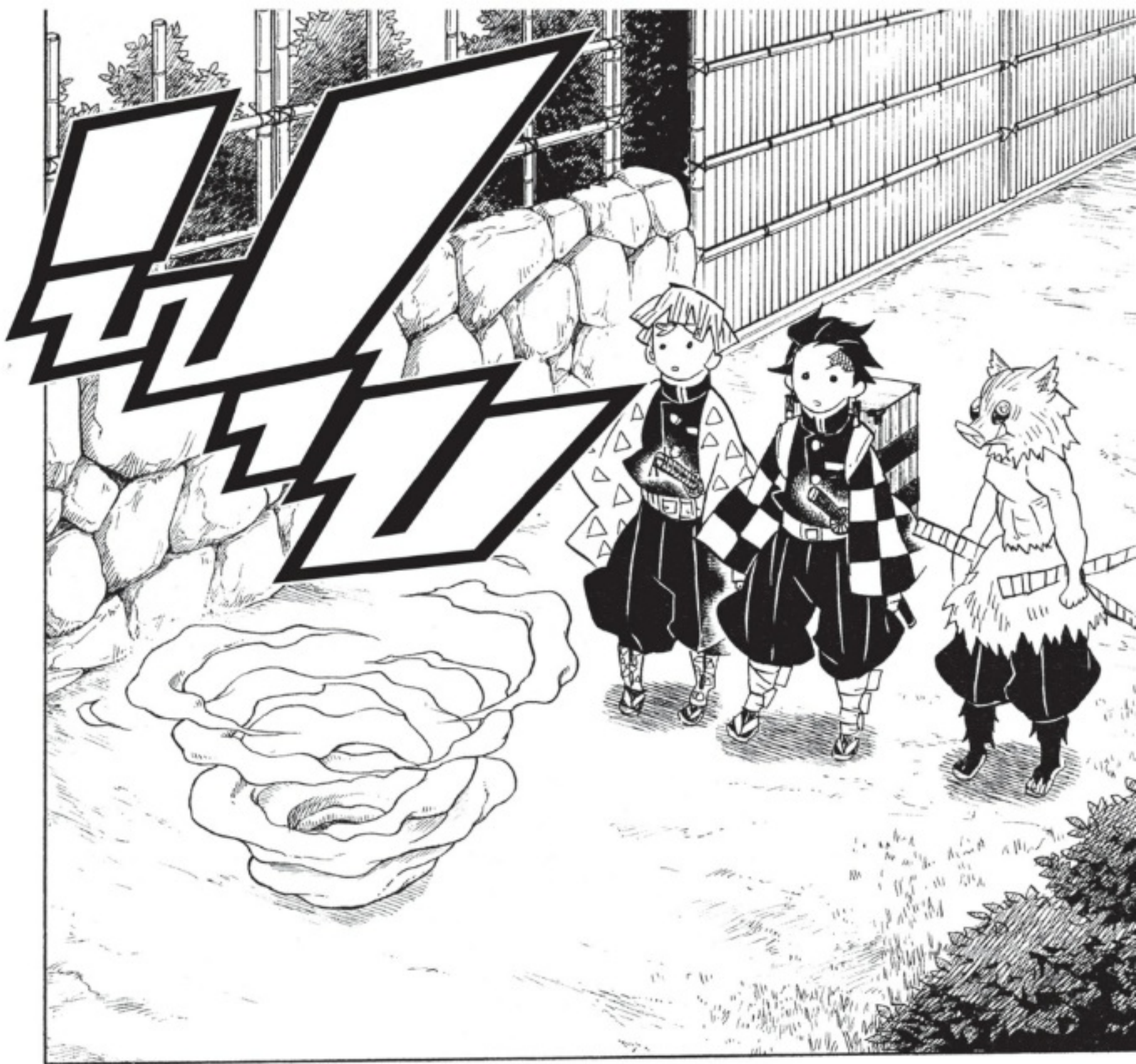

* เมืองบุปผา...หมายถึงย่านเริงรมย์

อยู่ห่าง
ขนาดนั้น
ตัวเก่า
เม็ดจา
แล้วนะนั่น
!!

เร็ว
ชะมัด
!!

ถ้าไม่รีบ
ตาม
ไม่ทันแหง
!!

ไม่หรอก
คนคนนั้นคือ
อูซุข เทนเงิน
เป็นเสาหลัก
ต่างหาก

นี่คือพลัง
ของเทพ
แห่งงาน
รื่นเริงระ:
:
!!

อูซุขสั่งการแบบ
ไม่เกรงอกเกรงใจ

เฮานี้่นั้น
แล้วก็
โน่น

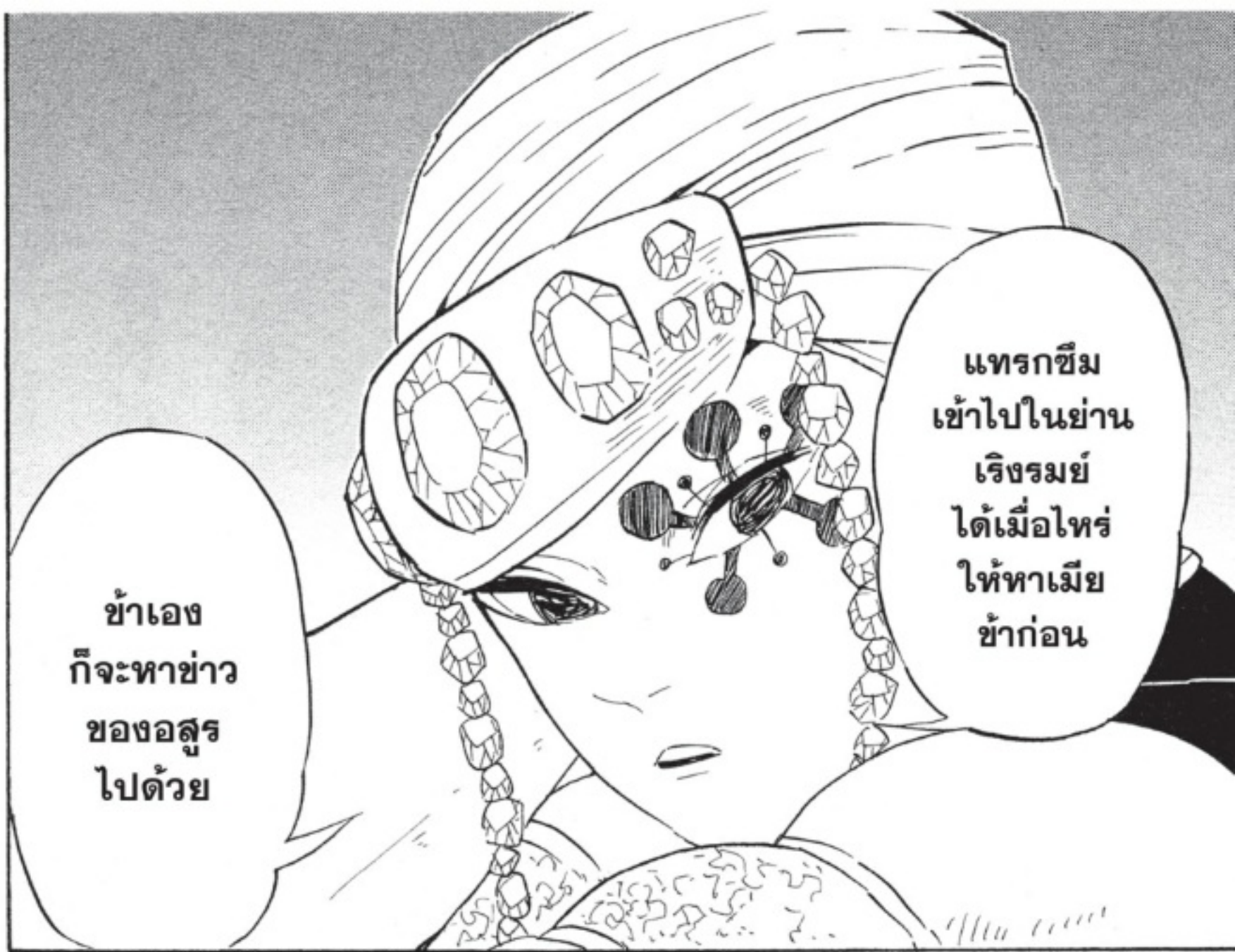

คนในบ้าน
ที่มีตราประจำ
ตระกูลนี้
จะให้ความ
ช่วยเหลือกลุ่ม
พิฆาตอสูร
โดยไม่ต้องการ
ลึงตอบแทน

บ้านที่มี
ตราประจำ
ตระกูล
รูปดอกฟูจิ

ข้าเอง
ก็จะหาข่าว
ของอสูร
ไปด้วย

แทรกซึม
เข้าไปในย่าน
เริงรมย์
ใต้เมื่อไหร่
ให้หาเมีย
ข้าก่อน

เรื่องบ้า
อะไรเนี่ย
!!

อย่ามาพูดจ้อเง่าน่า
ใช้ลูกน้องให้ไปหา
ผู้หญิงให้ตัวเอง
ใช้ทำงานส่วนตัว
อย่างทาสาวๆ เนี่ยนะ
!!

นา
?

แต่ว่า !!

คุณ
ประหลาด
อย่างคุณ
คงไม่รอด
ใช้มီးล่ !!

ถึงกับ
สั่งให้สมาชิก
กลุ่มพิฆาตอสูร
อย่างพวกเรา
ให้หาผู้หญิง
ให้เนียน:

ไม่ล่:
ผมขอพูด
ให้ชัดเจน
ไปเลย

นา ?

เข้าใจ
อะไรผิด
รีเปล่า

พอถึงเวลา
ที่นัดกันก็ขาด
การติดต่อ
ขาดังไตต่อมา
นี่ใจเล่า

พวกแกนี่
โง่รีเปล่า!!
เมื่ช้เข้าแทรกซึมเข้าไป
ในย่านเรืองรมย์
เพื่อช่วยหาข่าว
เกี่ยวกับอสูรเฟีย
!!

ไอ้เค็ก
บ้าน !!

จินตนาการ
ไปถึง
ขนาดนั้น
เลยเทร่อ ?

ฉ่าก

นี่คือ
จดหมาย
ที่ส่งหากัน
ผ่านอ๊กา
เอาไปดูซะ
!!

ก็เมียข้า
มี 3 คน
นี่นา

แทรกซิม
เข้ามานาน
แล้วเทรอ
ครับ
?

นี่มัน
เยอะมาก
เลย

โหงมีเมีย
ตั้ง 3 คน
อย่ามา
ล้อเล่นน้า
!!!

3 คน!?
เมีย...
3 คน!?
แถ...
แถเนียนะ
!!

แฉก
|

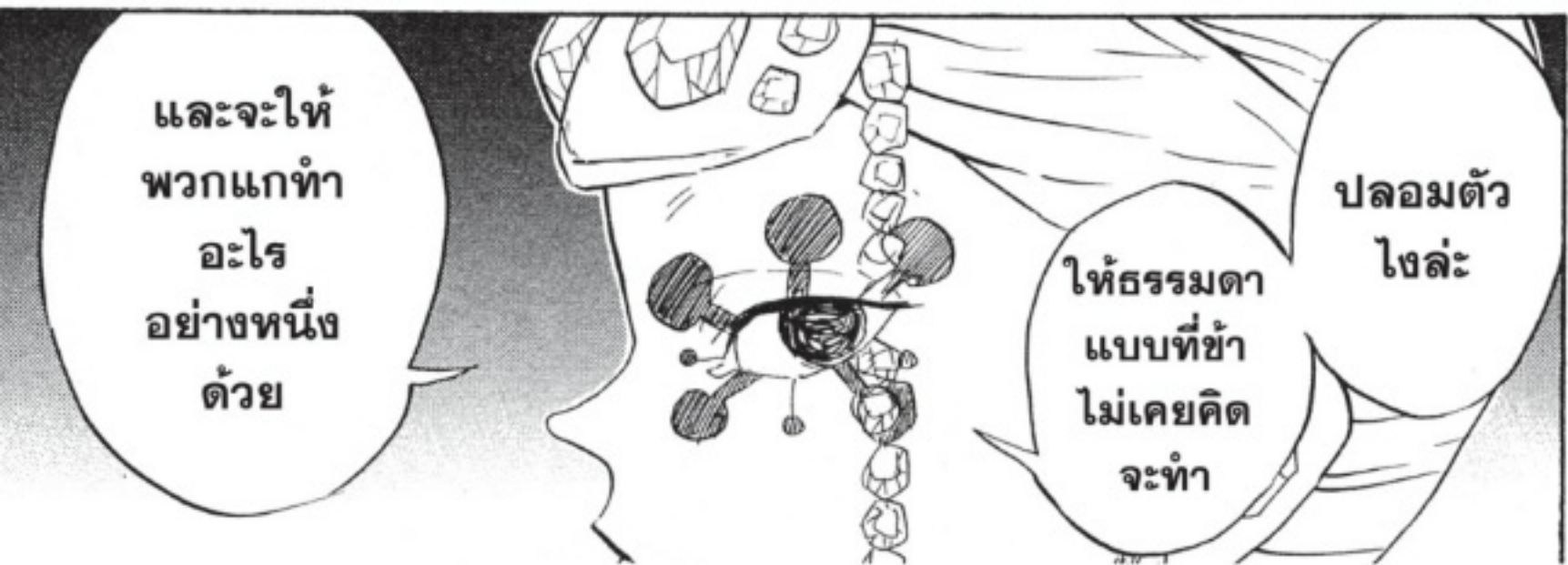
เอ่อ...
ใน
จดหมาย

เอาให้
ชัดเจนเลย
คือคิดจะทำ
ยังไงครับ

เขียนบอก
หลายครั้งว่า
ตอนมา
อย่าทำตัวให้
โดดเด่น

มีอะไร
จะพูด
อีกมั๊ย
?

และจะให้
พวกแกทำ
อะไร
อย่างหนึ่ง
ด้วย

ให้ธรรมดา
แบบที่ข้า
ไม่เคยคิด
จะทำ

ปลอมตัว
งั้นละ

ข้าเคย
เข้าไปในฐานะ
ลูกค้าแล้ว
แต่ไม่ได้ข้อมูล
อะไรเลย

เมียข้า
ทั้ง 3 คนเป็น
นินจาหญิง
ที่เก่งกาจ

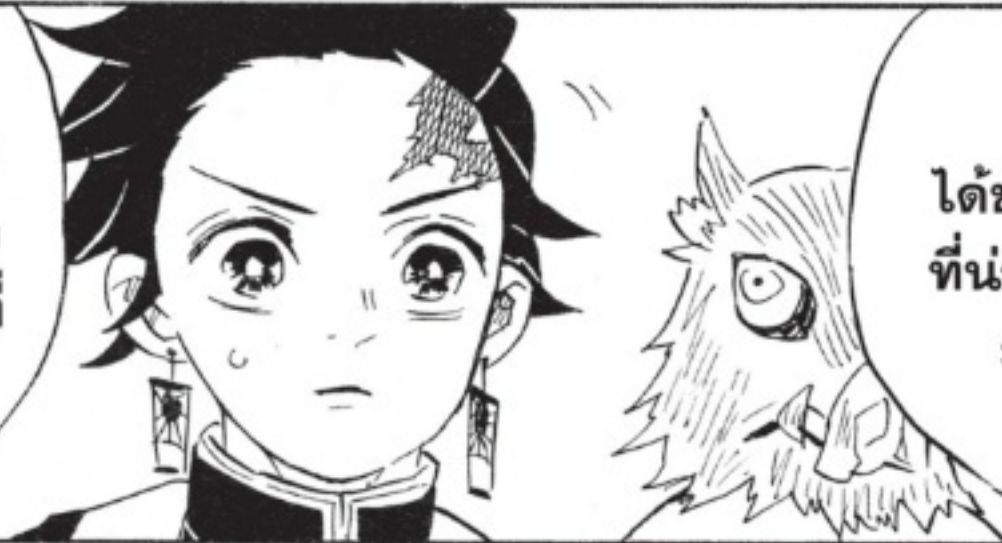
ดังนั้น
ข้าจึงให้พวก
เมียข้าไปสืบ
เชิงลึกขึ้น

ข้าคิดว่า
เมืองบุปผา
เป็นสถานที่
ที่เหมาะสมที่จะเป็น
ที่ซ่อน
ของอสูร

พวกแก
ต้องเข้าไปหา
เมียข้าและเอา
ข้อมูลมาจากที่
เหล่านี้

และก็ได้
ข้อมูลร้าน
ที่น่าสงสัยมา
3 ร้าน

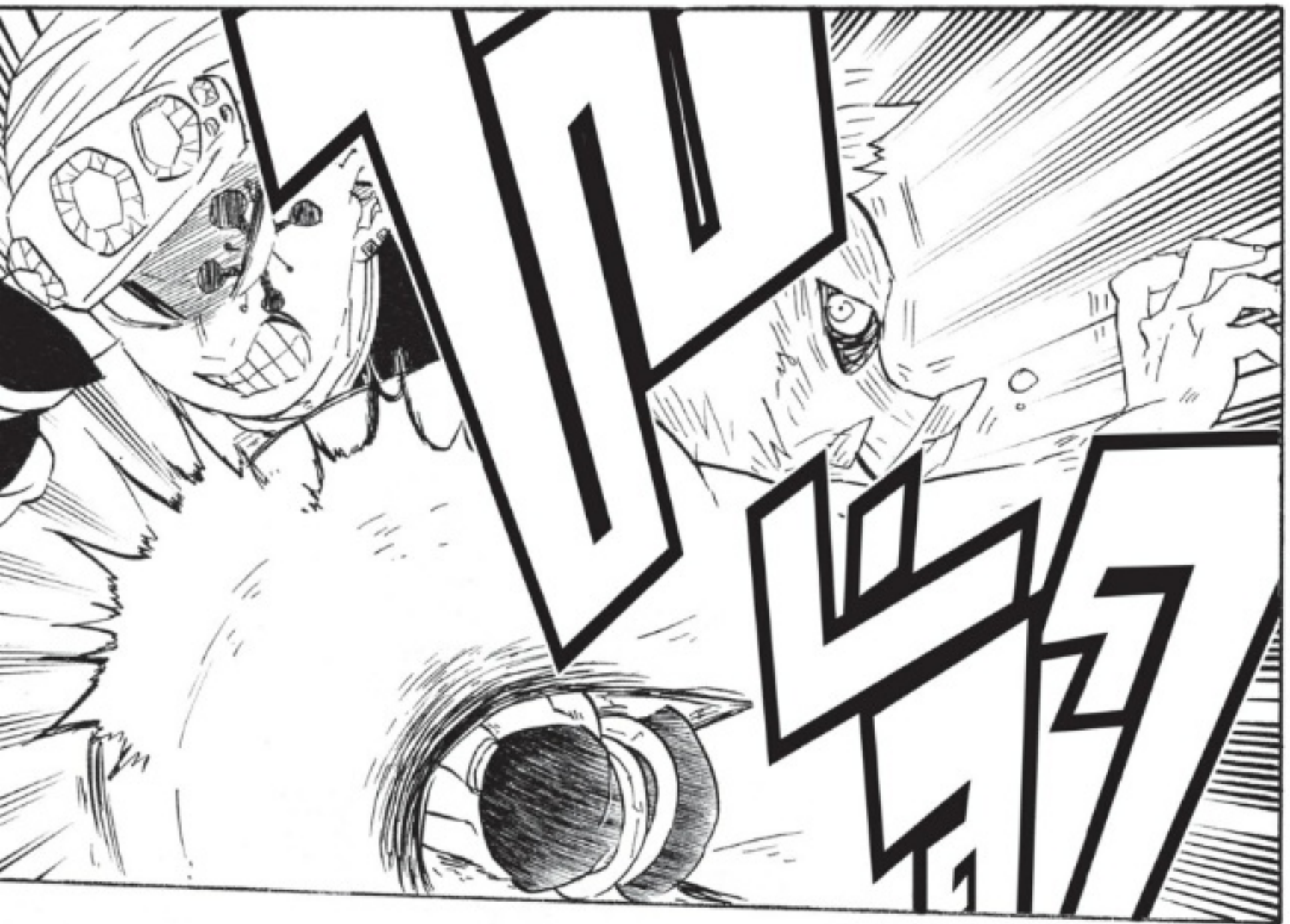
“ฮิน:ชิรุ”
แห่ง
เคียวโงคุยะ:

“บาคิโอะ”
แห่ง
โอจิโมโตะยะ:

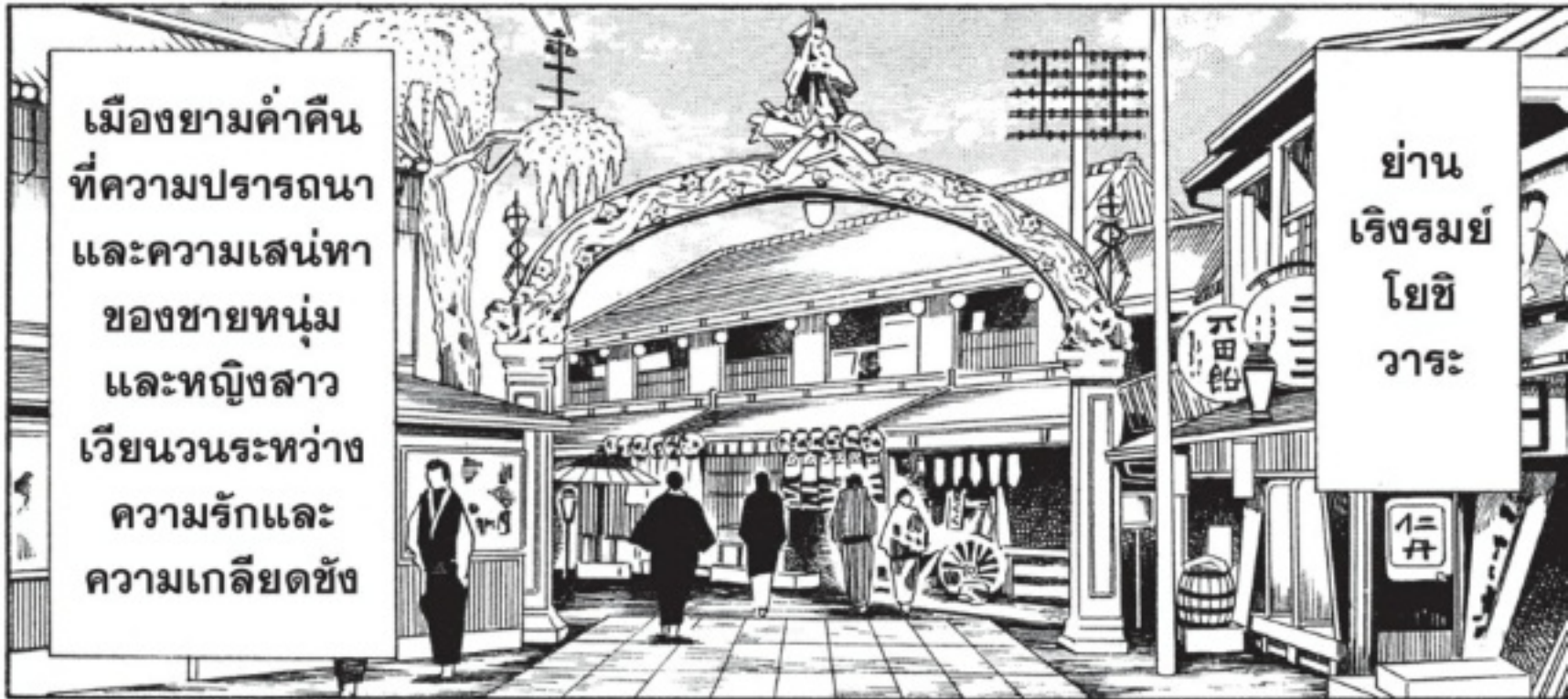
“ชิมะ”
แห่ง
โทคิโกยะ:

เมืองยามค้ำคืน
ที่ความปรารถนา
และความเสันทา
ของชายหนุ่ม
และหญิงสาว
เวียนวนระหว่าง
ความรักและ
ความเกลียดชัง

ย่าน
เรียงรมย์
โยชิ
วาระ

โดยส่วนใหญ่
นางโลมที่อยู่ที่นี่
จะถูกขายมา
เพราะความยากไร้
หรือจากการ
ไถ่เงินกู้

ย่านเรียงรมย์
เมืองบุพพานัน
ถูกสร้าง
บนพื้นที่หนึ่ง
ให้เป็นเมือง

ต้องแบกรับ
ความทุกข์ยาก
มากมาย

และหากประสบ
ความสำเร็จในฐานะ
นางโลมละก็
อาจมีผู้มั่งคั่ง
มาไถ่ตัวก็ได้

แต่ในทาง
กลับกัน
พวกเขาก็ได้รับ
สิ่งจำเป็น
ในการใช้ชีวิต

เป็น
หญิงสาว
ที่มีความพิเศษ
ทั้งความงาม
ทั้งความรู้
ทั้งศาสตร์
และศิลป์

และใน
บรรดานางโลม
ผู้ที่มีตำแหน่ง
สูงส่งนั้น
เรียกว่า
“โออิรัน”

เอ่อ
คือว่า
:

ดังนั้น
พวกผู้ชาย
จึงต้องมาเยือน
เมืองบุปผา
บ่อยครั้ง
เพื่อแย่งชิง
โอกาสนั้น

โออิรัน
ระดับสูง
ไม่สามารถ
พบเจอ
ได้ง่ายๆ

ฉัน
ขอฝากไว้
ชักคนนะ
คุณนาย

* อุ
ชุ

สึมิโกะ
ได้งาน

จะพยายาม
ทำงาน
เต็มที่
เจ้าคะ!

ทำทาง
ซื่อดี
!

ฉัน
ขอเด็ก
คนกลาง
แล้วกับ
จ๊ะ

สงสัย
ต้องเลหลัง
ขายถูก ๆ
ชะแล้ว
ละมั้ง

พวกนายนี้
ไม่ไหว
เลยจริง ๆ

เฮอะ
จัน
ไม่ยากคุย
กับคุณ
หรอกษะ

หน้าแก
ต่างหาก
หน้าปรกติ
หล่อโคตรเลย
ไม่ใช่รีใจ
เคื่องไวย

เรื่อง
แต่งหญิง
จะยังงัย
ก็ช่างเถอะ
...

ก็บอก
แล้วนี่
ว่าให้เชื่อฟัง
ทุกอย่าง
ที่ข้าพูด

ให้
แต่งหญิง
เลยเคื่อง
เรอะ
?

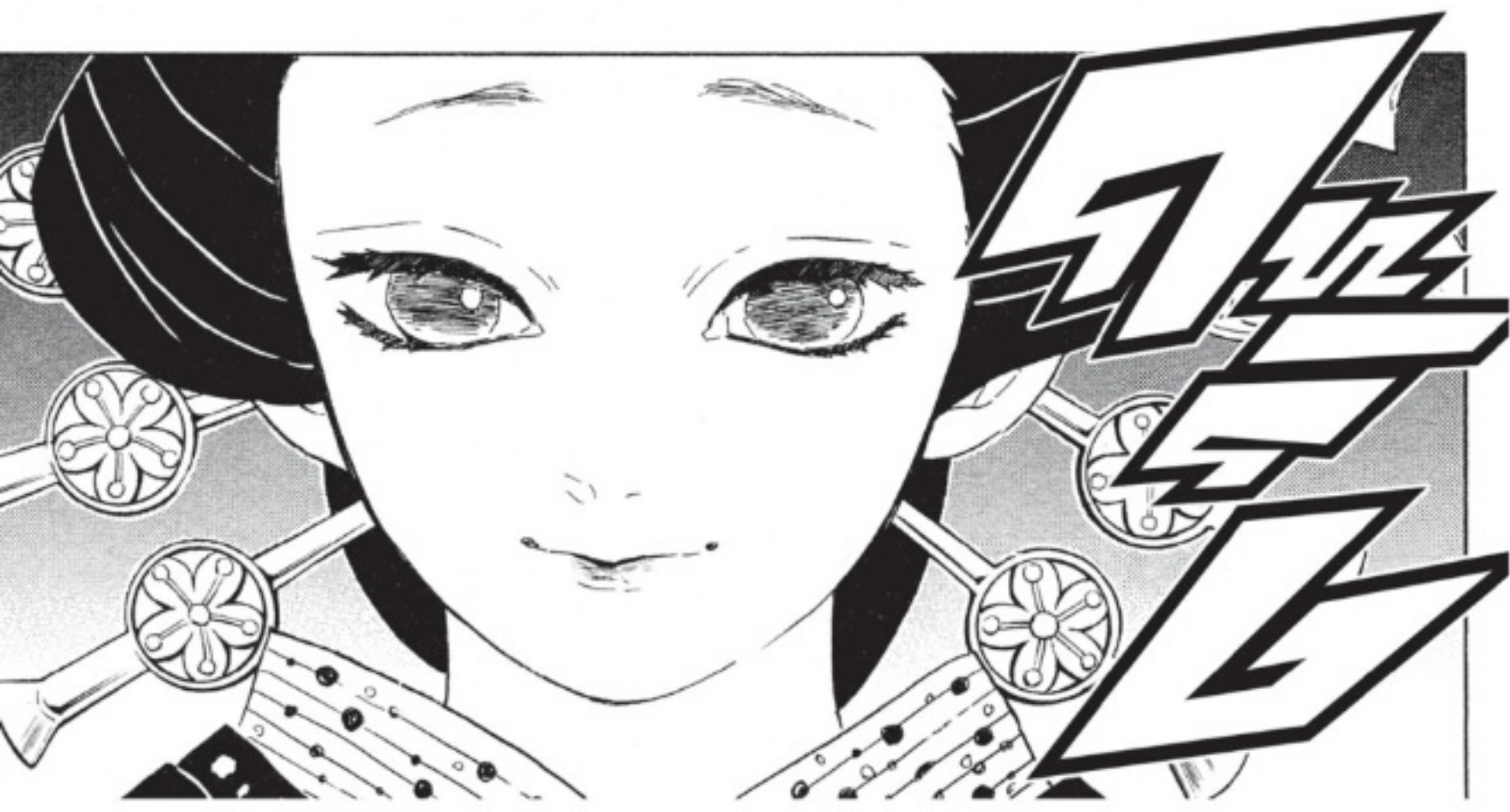
นั่นมัน
ขบวน
โออิรัน
นี่นา

นี่!
ตรงนั้นมีคน
มุงกัน
เยอะเลย
!

“โอฮิรัน
โคฮินตสึ”
แห่ง
โทคิโทยะ:
ไอละ:

โดดเด่น
ขะมัด
ใช้เงินไป
เท่าไร
เนี่ย

นางโลม
อันดับต้นๆ
กำลังไป
ต้อนรับแขก
|

สาวสวยขนาดนั้น
เป็นเมียหรือ!?
นี่มันมาก
เกินไปแล้ว!!
แถมมีตั้ง 3 คน
ทุกคนสวย
แบบนั้นหรือ
!!

โกล
ไป
!!

เมีย
หรือ
!?

หรือว่า
นี่คือ
เมีย
!?

ถ้า
อยู่บนเขา
มีหวัง
โดนฆ่า
แหง

เดินเข้า
ชะมัด
|

ก็มีชื่อ
เขียนไว้ใน
"รายชื่อ"
นี่อยู่แล้ว
ถึงได้รู้จักใจ
!!

ไม่ใช่
เมียข้า
โว้ย
!!

ฉัน
เป็นคนของ
“โอจิโมโตะยะ”...
สายตาฉัน
มองไม่พลาด
แน่

เด็ยวลี
พ่อหนุ่ม

ขอรับ
เด็กคนนี้
มาทำงาน
ที่ร้าน

ได้
รีเปล่า
?

จาก
“โอจิโมโตะยะ”
เธอเนี่ย!
ยีนดี
เลยครับ

...

...

โชคดีนะ
อิโนะโกะ

|

เหลือ
เตี้ย
เธอเนี่ย
!!

ตาย
จริง

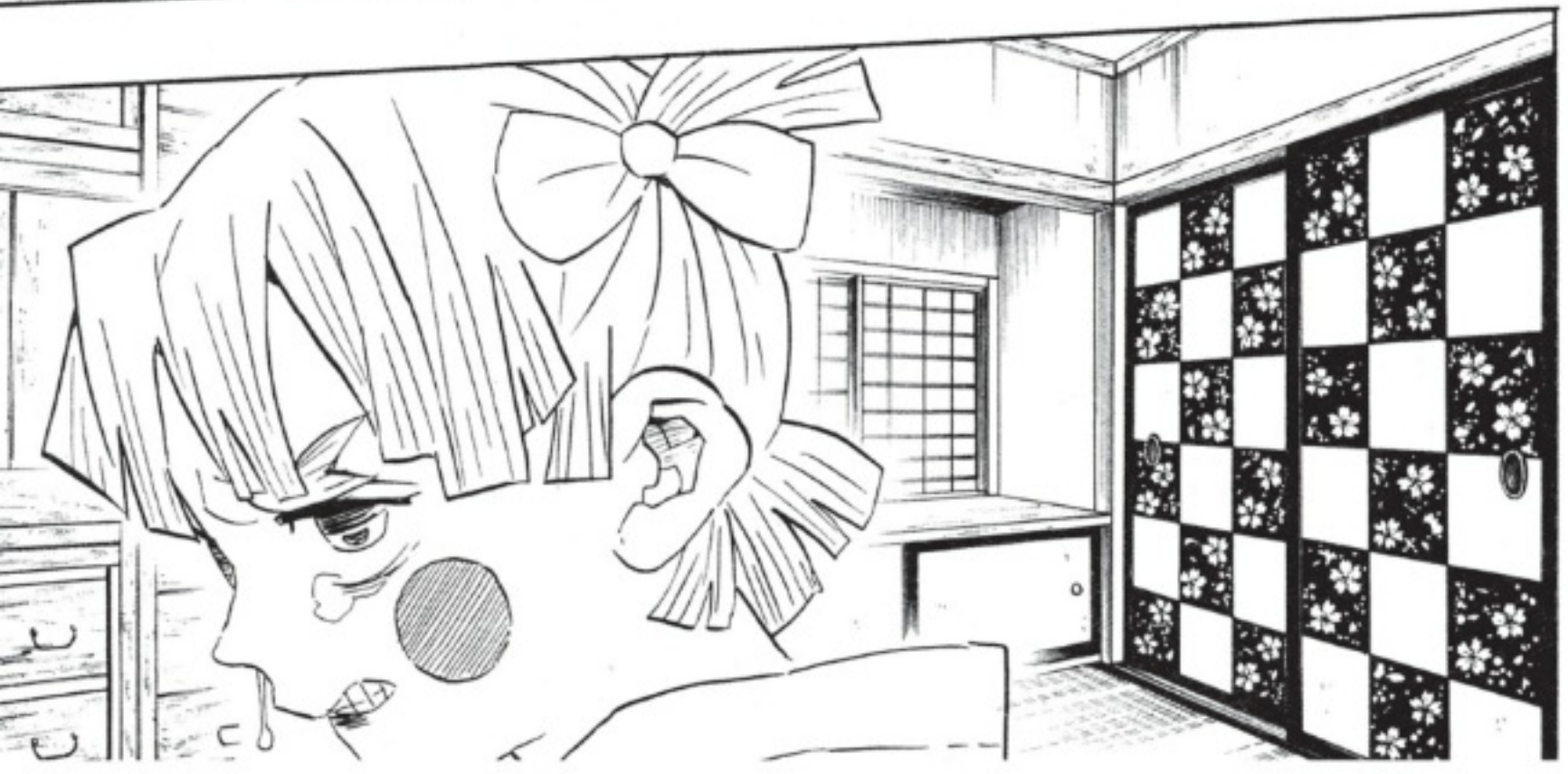
เด็กรวยสิ!! นี่มัน
นมาจดความว่ายังงี้!!
มีแผลเป็นแบบนี้ก็รับแขก
ไม่ได้นะสิ ไม่น่าลงกล
หนุ่มมหล่อคนนั้นเลย
ยกโทษในไม่ได้ นนอย
!!!

โทษเด็กไป
ก็ช่วย
ไม่ได้

หยุด
เถอะ

โองโมโตะ:

ว้าย
ยอด
เลย
!

เป็นใจ
ล่ะ
!!!

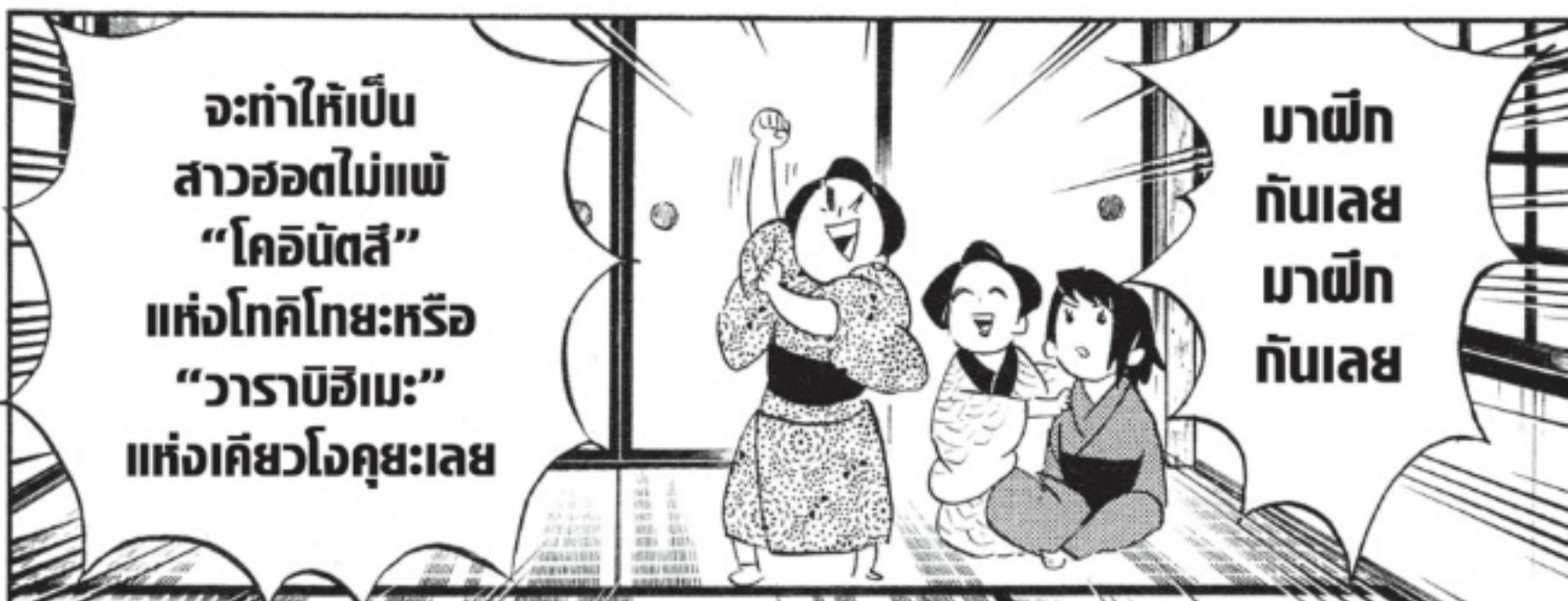

พอล้าง
หมดแล้ว
เป็นใจล่ะ
!!

แต่หน้า
ชะแพี้ยน
หมด
|

ทำไมเห็นๆ
เลยนะเนี่ย
ชื่อเด็กหน้าตาดี
ได้ในราคา
แสนถูก!!

* อินะสุเกะ

จะทำให้เป็น
สาวชอตไม่แพ้
“โคอินตสึ”
แห่งโทคิโทยะหรือ
“วาราบิฮิเมะ”
แห่งเคียวโงคุยะเลย

มาฝึก
กันเลย
มาฝึก
กันเลย

เด็กที่เลี้ยง
แล้วจำมาเจ้าเนื้อ
ซักหน่อย
น่าจะได้รับความ
นิยามแหละ
!

แต่ว่าแปลกจัง
เด็กคนนี้เล่า
ไปหน่อยรีเปล่า
?

จะเรียกว่า
จำมาหรือ
บักบับดีละ
...

เกี้ยวไฉ่คุษ:

เด็กเพิ่ง
เข้าใหม่
หรือ
?

ดูเหมือน
จะหุ้ตมากด้วยละ
ฟังแค่ครั้งเดียว
ก็เล่นได้ทั้ง
ซามิเซนทั้งโกโตะ

เอ๋อ...
เด็กนี้เล่น
ซามิเซน
เก่งจัง

นั่นสิ...
พลัง
ล้นเหลือ
เลย

อุตส์่าห์
เข้าร้าน
มาได้ด้วย
...

แต่ว่า
ซึ่เหร่จัง
...

เด็ก
คนนั้น
ไปได้ไกล
แน่

ฉัน
เข้าใจดี
เลยละ

เอ๊ะ
?

จริงหรือ?
อยากเห็น
จัง!

คนที่พามา
เป็นผู้ชาย
หน้าตาดีมาก
ด้วยละ

ทำเอาป่า
ที่ทำหน้าที่
คัดคน
ตะลึงไปเลย

เด็ก
แบบนี้แหละ
แข็งแรงแรง
นักละ

ฉันรู้สึกถึง
ความมุ่งมั่น
อย่างแรงกล้า
ที่ต้องการให้ชาย
ที่ทิ้งตนไป
ต้องหันกลับมา
มองใหม่

เอาเลย
เด็กนี่
ขำยกให้
ฟรีๆ
เลย

ช่วยรับเด็กนี้
หน่อยนะ
จะใช้ทำความ
สะอาดห้องน้ำ
หรือต้มยา
ทำแกง
อะไรก็ได้

อะ...งั้น
เทร่อ
...

เต๋ียน
จะต้องเป็น
โออิรัน
อันดับ 1
ของโยชิวาระ
ให้ได้

จะต้องทำให้
เจ้าบ้านนั้น
มองใหม่
ให้ได้...
!!

*
เป็น
ไม่ได้
เพี้ย

“โทคิโทยะ”
ที่กันจิโร่เข้าแทรกซึม

สึมิโกะจัง
ช่วยคนของ
พวกนี้
ให้หน่อย
ได้มั๊ยจ๊ะ
?

เดี๋ยว
ยกไปให้
เจ้าคะ

เข้าใจ
แล้วเจ้าคะ!
ขนไปที่ห้อง
โอรัน
โคอินตีสึ
นาคะ

เมื่อวานนายหญิง
ลบแป้งออก
เจอแผลเป็น
ที่หน้าผาก
เลยโกรธเป็นพิน
เป็นไฟเลย
...

สึมิโกะจัง
ขยัน
ทำงาน
ดีจัง

ต้องขอบคุณ
ที่ยอมให้หนู
ทำงานเจ้าคะ

คะ!
!

อืม
ที่นี่รีเปล่า
นะ
?

สุด
ยอด

รู้สึกว่...
จะเข้แรง
ไป...
รีเปล่า
?

ห้องโอรันโคอินตสี

ช่วงนี้
มีพวกพี่สาวที่
“ล้างมือ”
หายตัวไปเยอะ
เลยละ
น่ากลัวจัง

น่ากลัวจังเลย
ต้องระวังตัว
หน่อยแล้ว

เห็นว่า
นายหญิง
“เคียวโงคุยะ”
ตกจาก
หน้าต่าง
ตายละ

ที่ว่า
“ล้างมือ”
คืออะไร
เหรอ
?

ที่ว่า
“ล้างมือ”
ก็คือ

ถ้าโดน
เจอตัว
คงโดน
หนัก
เลยล่ะ

คนที่หนี
ออกจากร้าน
โดยไม่ได้
จ่ายเงิน
ที่ถูกไปไง

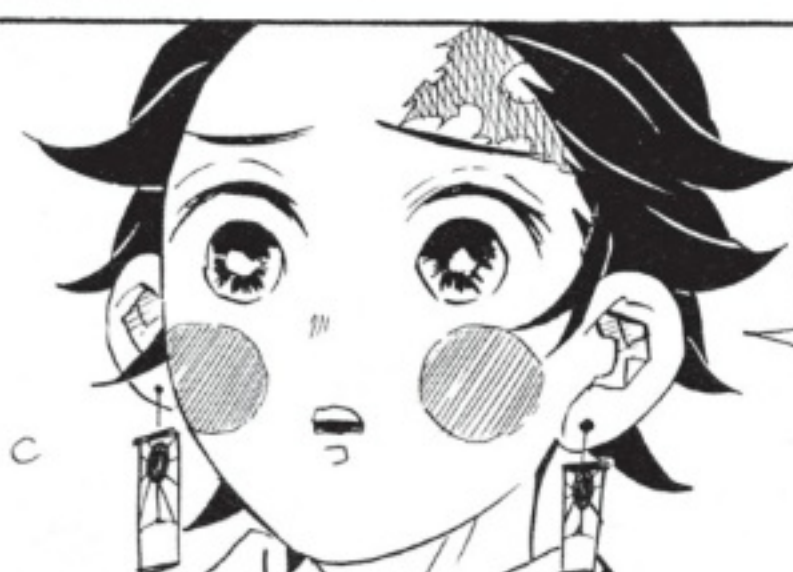
ของ
เยอะแยะ
เลย
!

เอ๊ะ
ลืมิจัง
ไม่รู้
เหรอ

เป็น
ของขวัญ
ให้โออิรัน
โคอินตลี
นะ

แต่ก็มีคน
ที่หนีรอด
พร้อมชายที่รัก
ไปได้ตลอด
รอดฝั่งด้วยนะ

จึ้น
เหรอ
...

เอาไว้
แอบกิน
ตอนอยู่
คนเดียว
ล่ะ

ฉันให้
ขนมนะ

เอ่อ
...

“ซึมะ”
โออิรัน
ล้างมือ
ไปแล้วหรือ
เจ้าคะ?

ไม่ได้นะ
เมื่อกี้
เพิ่งกิน
ไปเองนี่

โออิรัน
โออิรัน

หนูกิ
อยากได้
!

ทำไม
ถึงถาม
เรื่องนั้น
ล่ะ
?

!

ชิมะ
โออิรัน
เป็น
...

เป็น
...

แปลก
จัง!

ถ้าไม่มี
เหตุผลดี ๆ
คงไม่รู้ข่าว
คุณชิมะ
...

เอ่อ
...

แถม
โดน
สงสัย

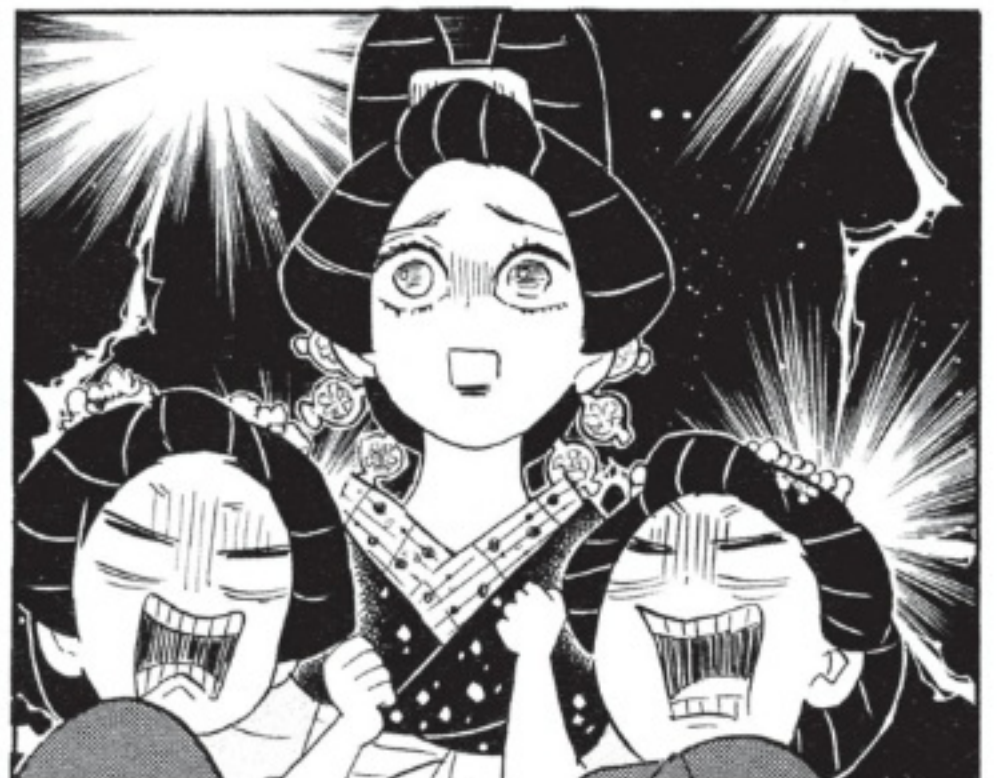

พี่สาว
หนู
เจ้าค่ะ

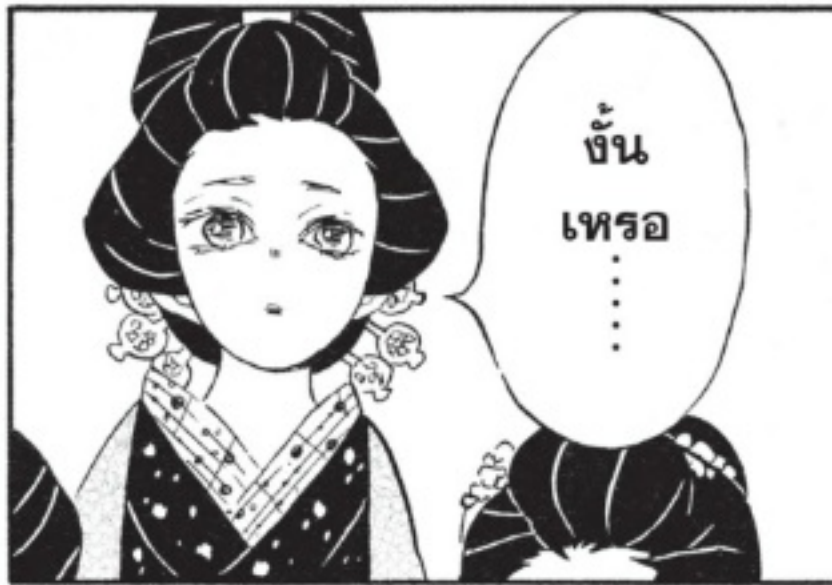

คนที่ซื้อตรงอย่าง
ทันจิโร่ พอโดน
บังคับให้พูดโกหก
เลยทำหน้าตา
ปรกติไม่ได้

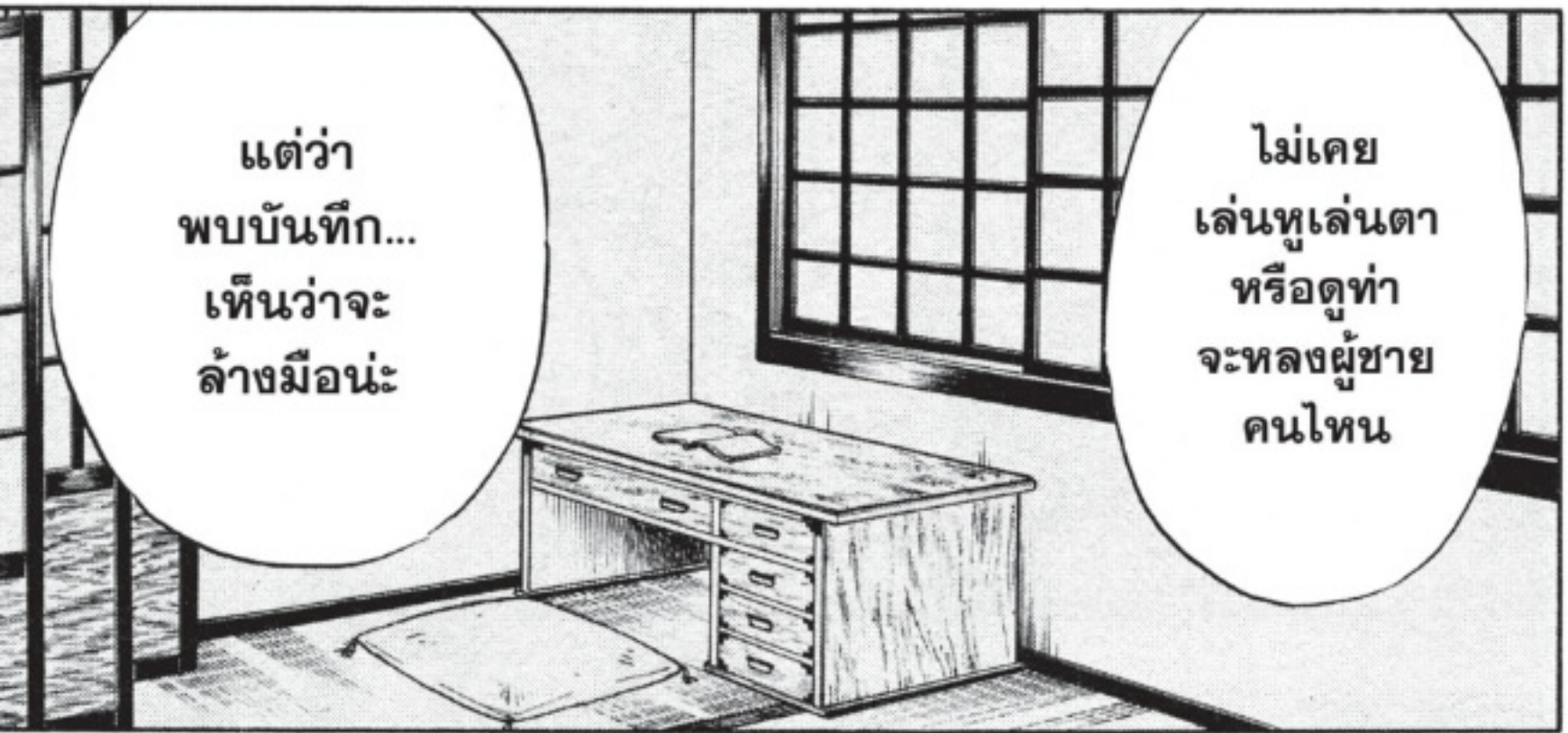
← ฝันตัวเองอยู่

แต่ว่า
พบบันทึก...
เห็นว่าจะ
ล้างมือนะ

ไม่เคย
เล่นหูเล่นตา
หรือดูท่า
จะหลงผู้ชาย
คนไหน

ล้าง
มือ
...

ไม่ได้ยินว่า
โดนจับด้วย
ถ้าหนีพ้น
ก็ได้อยู่หรอก
...

บันทึกนั้น
คงของ
ปลอม

ต่อให้
คนหายตัวไป
ก็จะโดนคิด
ว่าหนีตายออก
จากย่าน
เริงรมย์

สำหรับ
อสูรแล้ว
นี่เป็นข้ออ้าง
ที่เหมาะสม
เลย

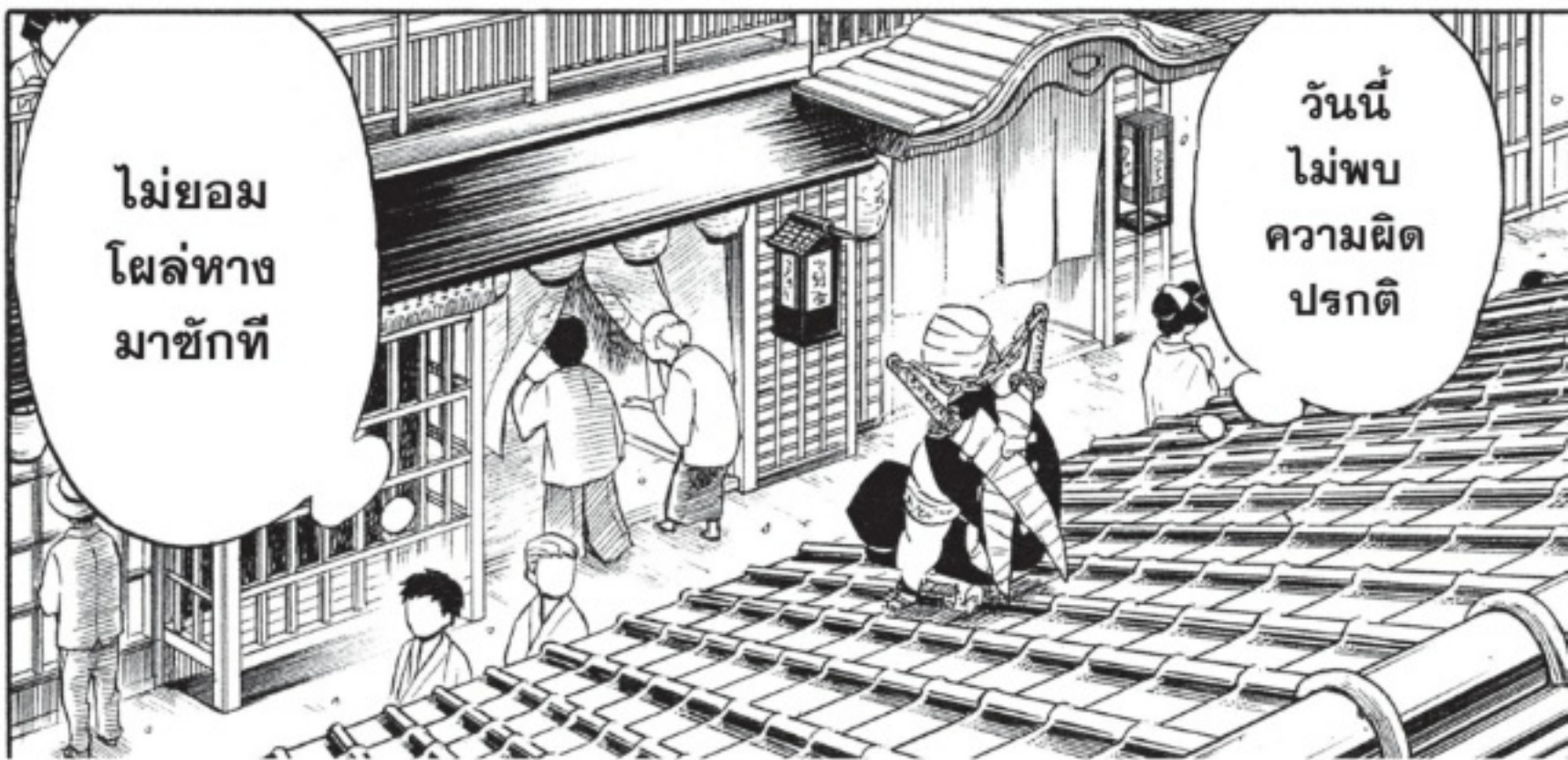
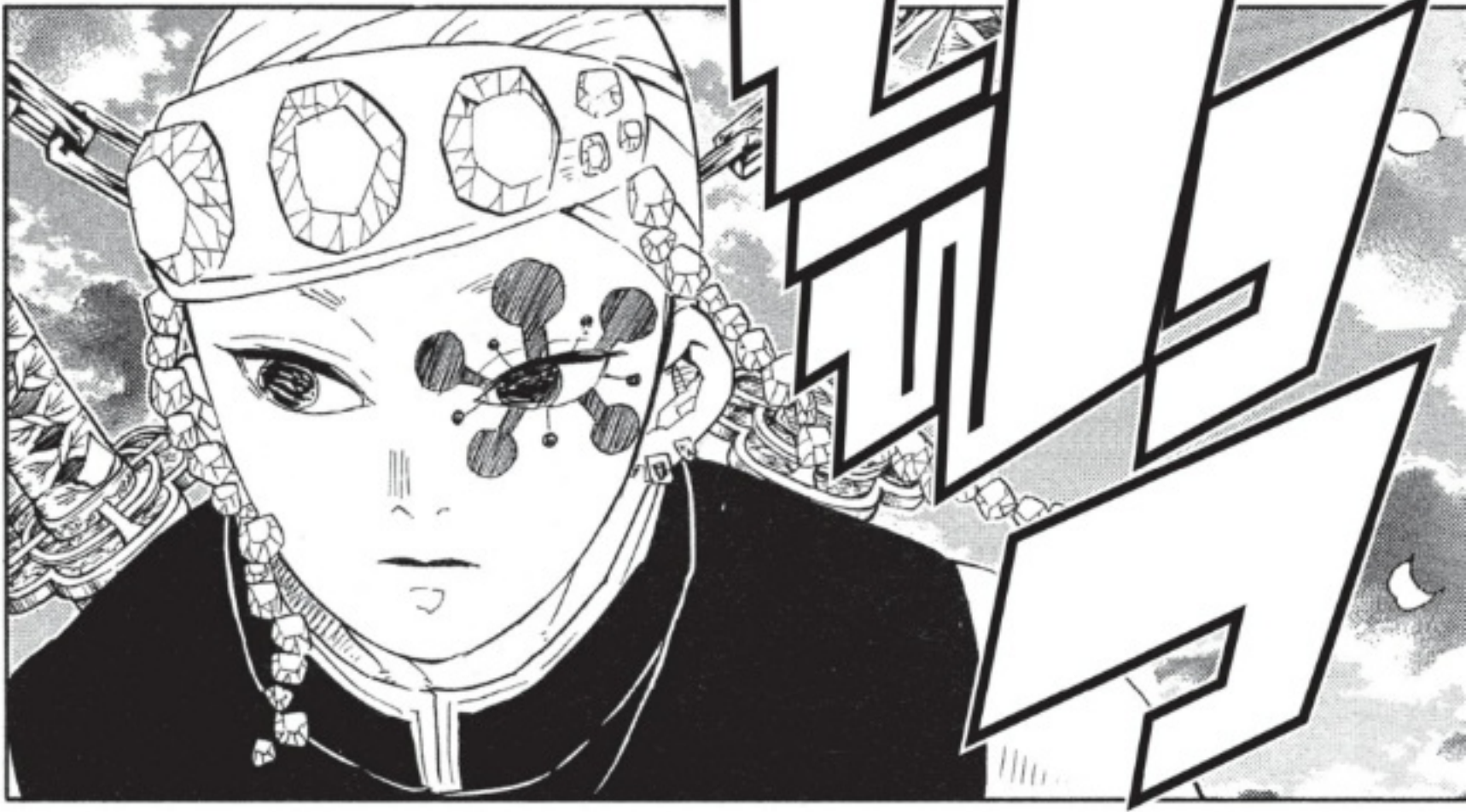

คุณ
ชิมะ
:
!!

ข้า
จะต้องช่วย
ออกมา
ให้ได้

ขอให้
ปลอดภัย
ด้วยเถอะ
:

ไม่ยอม
ไถ่ทาง
มาซักที

วันนี้
ไม่พบ
ความผิด
ปรกติ

หลบซ่อน
ร่องรอยได้
แนบเนียน...
พึ่่นๆ

หรืออสูร
ที่อยู่
ในร้านนี้
...

ราวกับ
อยู่ใน
หมอก
ควัน

ถึงจะสัมผัส
ได้ถึงสิ่งไม่ดี
แต่ก็ไม่ได้
กลิ่นอายอสูร
ชัดเจน

ถ้า
เช่น
นั้น

จะเป็น
อสูร
ข้างขึ้น
?

อาจจะ
กลายเป็น
“การฆ่าฟัน”
ที่โตตาดับ
มากก็ได้

อิโนะสุเกะ “โอจิโมโตะยะ”

ขังตัวเอง
อยู่ในห้อง
ไม่ยอม
ออกมาเลย

คุณมาคิโอะ
เป็นอะไร
รีเปล่า

เมื่อกี้
ฉันเอาข้าว
ไปให้

เอาไป
วางไว้ให้
หน้าห้อง

ให้นายหญิง
ลากตัว
ออกมาซักที
เถอะ

เห็นว่า
สุขภาพไม่ดี
แถมไม่ยอม
ไปหาหมอ

ในที่สุด
ก็ได้ยิน
ชื่อนี้
ซักที

“มาคิโอะ”
!

เมียของ
อุซุยา

ผู้หญิง
คนเมื่อกี้
มาจาก
ทางนี้

สุขภาพ
ไม่ดี
...

เพราะ
เรื่องแค่นั้น
เลยขาดการ
ติดต่อเหรอ
?

ลอง
ไปดู
ซัก
หน่อย

ใส่ชุดพรรคนี้
มันทำให้
ประสาทสัมผัส
ผิดเพี้ยน
ไปหมด!!

ร้อนระมัด!
อยากถอด
อยากถอด
!!

แถมยังตัดเสียง
ได้ท่วยแตก
เดี่ยวโดนจับได้
ว่าเป็นผู้ขาย
กันพอดี

เสียงแกใหญ่
ตั้งนั้นห้าม
พูดเด็ดขาด

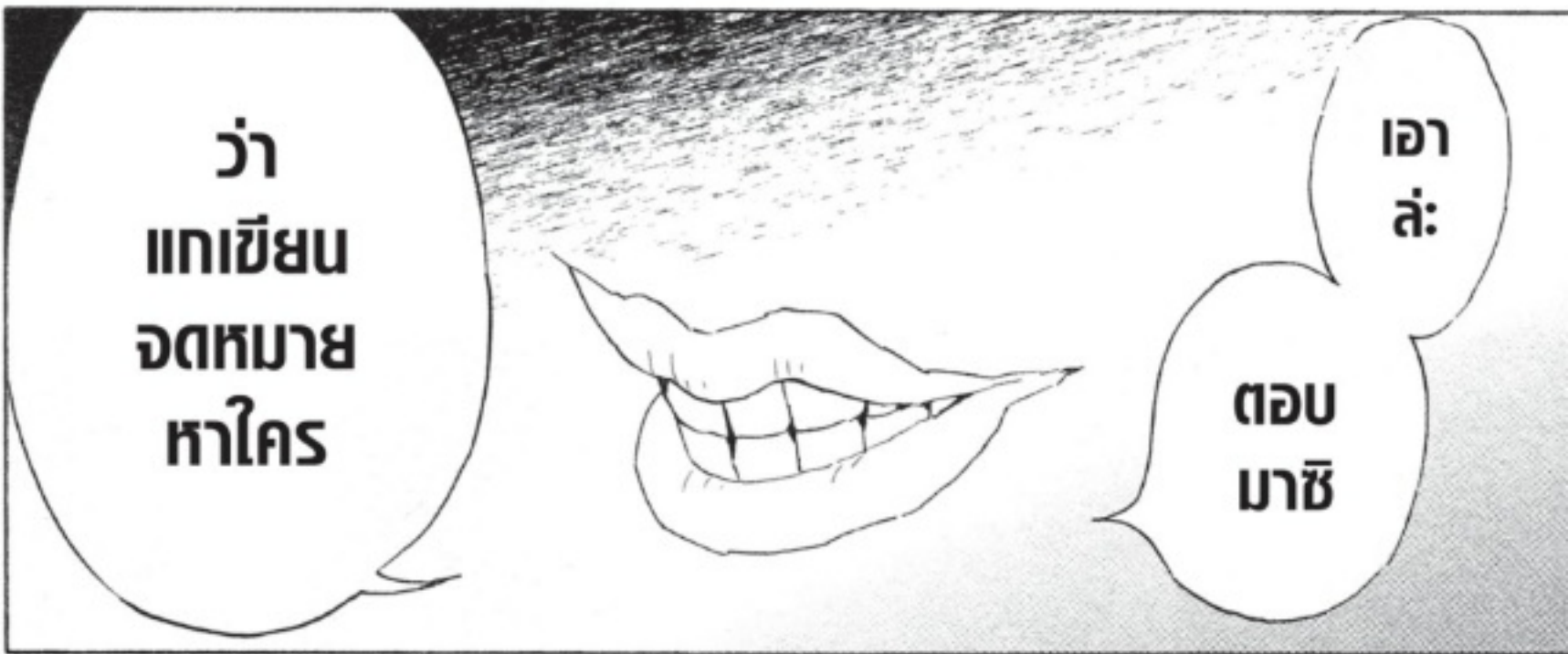

แถม
พูดไม่ได้
ยังทำให้การ
หาข่าวสาร
ยากยิ่งขึ้น
ไปอีก

ใส่เสื้อผ้า
สำหรับอิโนะสุเกะ
แล้วถือเป็นการ
ทรมานอย่างหนึ่ง

ชีวิตที่
ต้องอาศัย
อยู่ใน
อาคาร

ตอนเปลื้องเสื้อผ้า
อิโนะสุเกะไม่ยอม
ความตกว่าเป็นผู้ชาย
เลยรีบเปลื้องเสื้อผ้า
ให้เสร็จๆ แล้ว
ฆ่าเวลาด้วยการ
ตัดตัว

ตัวอ่อน
จับ
!

เนอ
แต่บ๊องเสริ่ง
แล้วเนอ
ทำอะไรอยู่เนะ
!?

ตอนที่

73

ไล่ตาม

ต้อง
ออกไป
ข้างนอก...
ต้องรีบ
...

ไปหา
ท่านผู้นั้น...
ท่าน
เทนเง็น
...

แถมติดต่อ
อีก 2 คน
ที่เหลือไม่ได้
ด้วย

ต้อง
รีบ...
แจ้ง
ข่าว

ที่
“โองโมโตะยะ”
มีพวกจุ่มจ๋าม
เยอะจริงๆ

มีใคร
มาอีกแล้ว
!

ถ้า
โวยวายล่ะก็
จับจะขยี้
เครื่องใบแทน
ทิ้งซะ

อีก
...

ตอนนี้
เรียกว่า
สถานการณ์
ย่ำแย่แล้ว
จริงๆ
?

ไม่
เข้าใจ
เลย
...

แปลก

รู้สึก
แปลกๆ
—

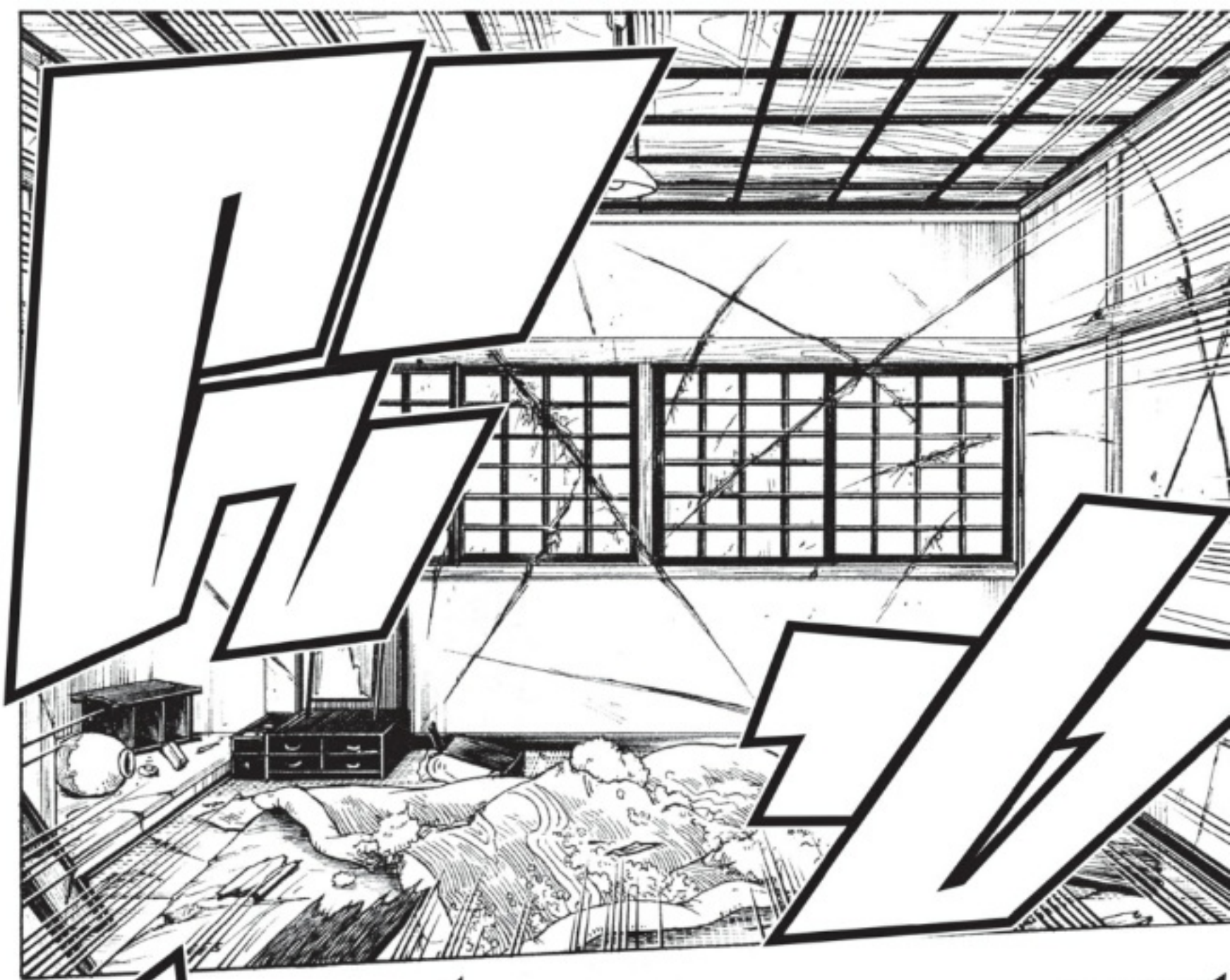

รู้สึกถึง
สัมผัส
แหๆ
...

ห้องนั้น...
ห้องของ
“มาคิโอะะ”

บน
เพดาน
!!

ตอนนี้
เป็นเวลา
กลางวัน
เลยหนี
ขึ้นไป
ข้างบนสินะ

อสูร
จริงๆ
ด้วย
!!

ข้ารู้
นะเฟ้ย
!!

เฮ้ย
แก
!

ไม่ปล่อย
ให้หนี
หรอกน่า
!!

คิดจะหนี
จากเพดาน
ไปที่กำแพง
อื่นหรือ
?

ไปไหน
แล้ว!?
หนีไปไหน
แล้ว
!?

เอาล่ะ:
ต้องอาศัย
จังหวะนั้น
ทุบกำแพง
แล้วกระชากมัน
ออกมา
!!

นี่ไง
ล่ะ
!!

มีเด็ก
น่ารักอยู่
เหมือนกัน
นี่
!

โ๊ะ
—

หนอย

พลาดชะได้!!
มันหนีไป
ข้างล่างแล้ว
!!

ต๋อย
ไปแล้ว
:
!!

กร๊อต

ทางนี้
เทร่อ
!!

หนอย
ล้มฉัส
กลืนอาย
ไม่ได้เลย
!!

ทางนี้!!
ไม่สิ...
ทางนี้

เพราะมี
ตัวกะก:
เข้ามาขวาง
...
!!

คลาด
จนได้
ไอ้บ้าเอ๊ย
!!

รู้สึก
เหมือน
หลงประเด็น
ไปพักนึง
แฮะ
...

อีกด้านหนึ่ง
เซนอักษิ เคียวโจคุยะ

แต่ดัน
ได้วิชาขามิเซน
กับโกโตะ
มาซะจัง

เราต้อง
หาคุณ
“ฮินะซึรุ”
เมีย
คุณอุซุซุ

ทุกคน
มึตมม
จัง

ที่ตายไป
เมื่อ 2 วันก่อน
คือเมียของ
นายใหญ่สินะ

ปิดปาก
เงียบ
กริบ

แต่ว่า
ทำไงดี

เจียหุพัง
มาตั้งนาน
ไม่มีข่าว
คุณฮินะซึรุ
เลย

* นายใหญ่ที่ว่าหมายถึงเจ้าของร้าน

ฮึก
ฮึก
ฮือ
!?

ฮึก

ช่าง
ทำมมา
รีซึบ
?

เฮ้อ
นิว
ชะมัด

เอา
ไอนั้น
มาซิ
!

ไม่มีตัว
โอบิ
แระ

ฮือ

รีซึบ
แท้

ฮึก

เสียง
ผู้หญิง
ร้องไห้

นี่มัน
เรื่อง
ใหญ่
!

ทำไม
ละเทะอย่างนี้
เกิดอะไรขึ้น
ที่ห้องนี้เนี่ย
?

นี่...

ทะเลาะกัน
ใช้มีย!?
เป็นอะไร
รีเปล่า
!?

เอ๊ะ

ท:
:

ทะเลาะ
กันหรือ
!?

ฉันไม่ได้
โกรธเธอ
!!

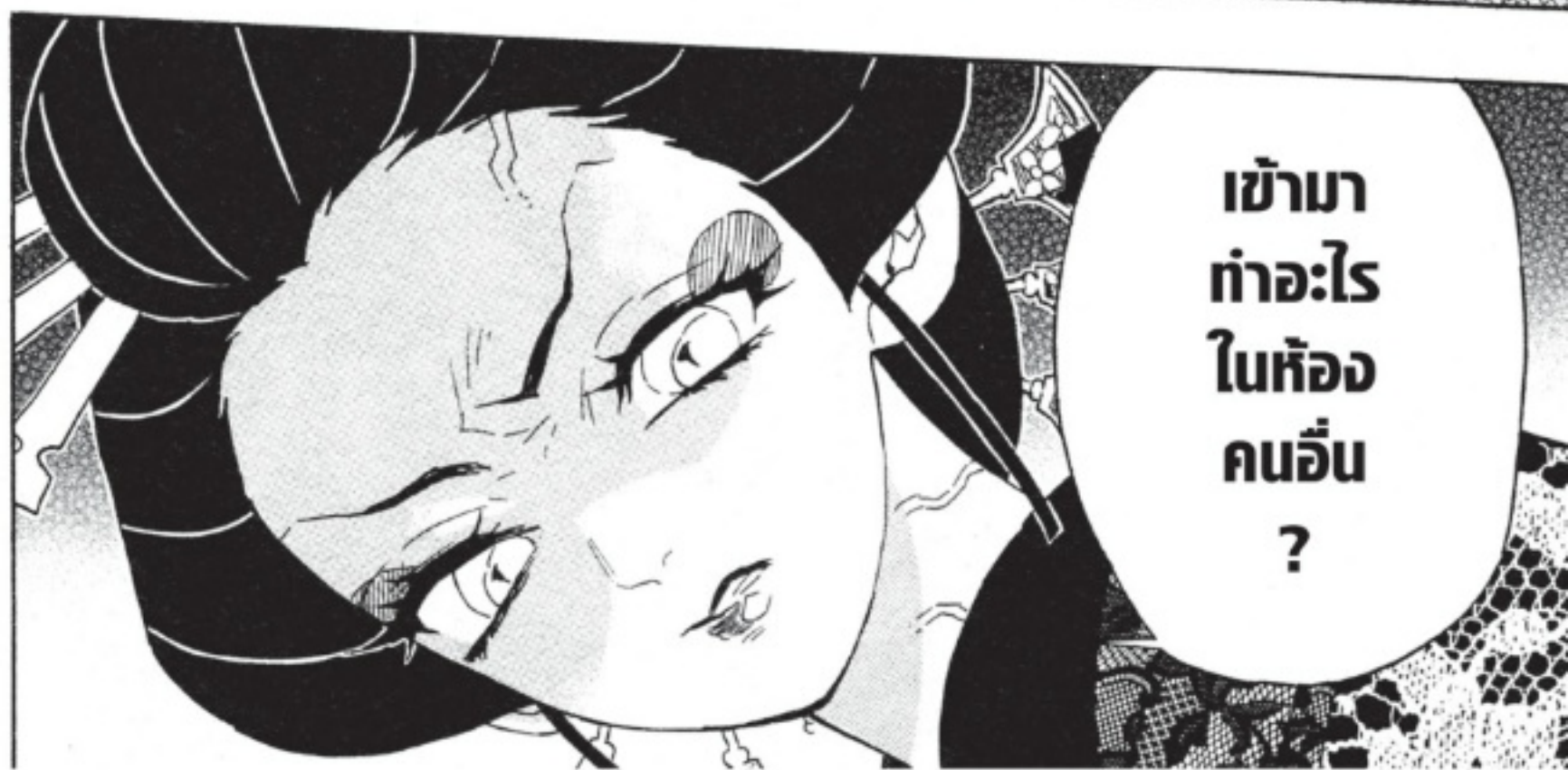
ขอโทษ
นะ!
ขอโทษ
!

ขอโทษ
นะจ๊ะ
|

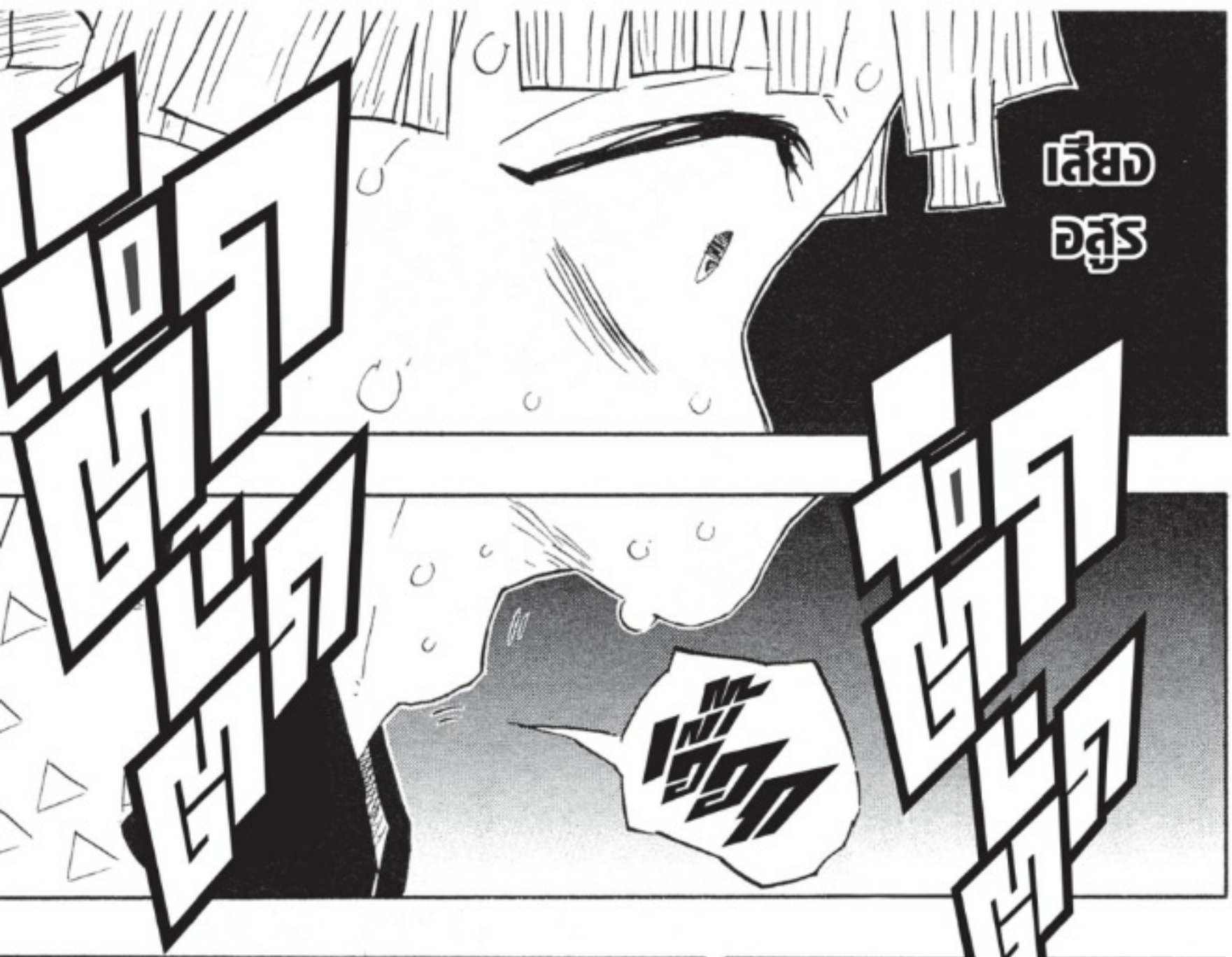
มีเรื่อง
อะไร
ให้ช่วย
...

เข้ามา
ทำอะไร
ในห้อง
คนอื่น
?

เสียง
อสูร

มี
แบบนี้
ด้วย
เหรอ?

ไม่รู้ตัว
จนกระทั่ง
อีกฝ่าย
ล้มเสียง

ที่อยู่
ด้านหลัง
เรา
ตอนนี้
คือ
อสูร

ไม่ใช่
"เสียง"
ของ
มนุษย์
แน่ๆ

น่ากลัว
เกินไปแล้ว
เจ็บเกินไป
จนน่ากลัว

นี่
มัน

อสูร
ข้างขึ้น
รีเปล่า
?

ไม่ได้
ย็นรีใจ
!

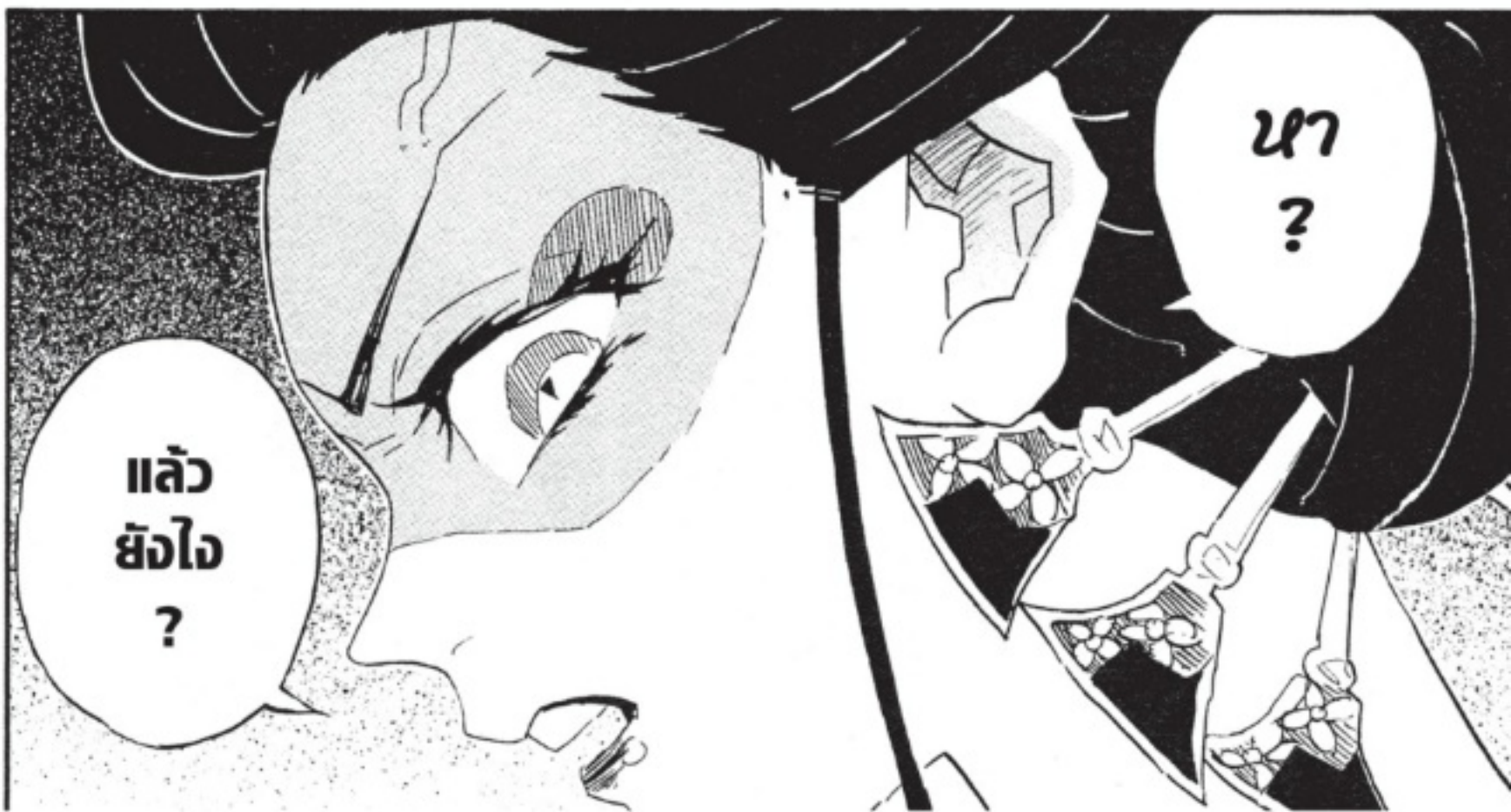
นี่

คนคนนั้น
เพิ่งเข้ามา
ทำงาน
เมื่อวานซืน
คะ
...

ว:
:
:
วาราบิ
ฮิเมะ
โออิรัน
!

แล้ว
ยังใจ
?

นา
?

คือของ
ในห้องระเกะระกะ
แถมเด็กคนนี้
ยังร้องไห้ ก็เลย
...

ขอโทษ
ที่เข้ามา
โดย
พลการ
ค่ะ
!

โหด
น้ำตาย
ชะปี้
?

แกมัน
ขี้เหร่จริง
ราคาญ
สายตา
...

ข้าบอกให้
เก็บกวาด
แล้วนะ

ห้องรก
จริง ๆ
ด้วย
|

อยากเด่น
นักรีใจ
|

อะไรนะ
สี่มนั่น
!

กรีด

หุบ:ทำ
เตี้ยนี้ค:
ยกโทษ
ให้หุบด้วย
...
!!

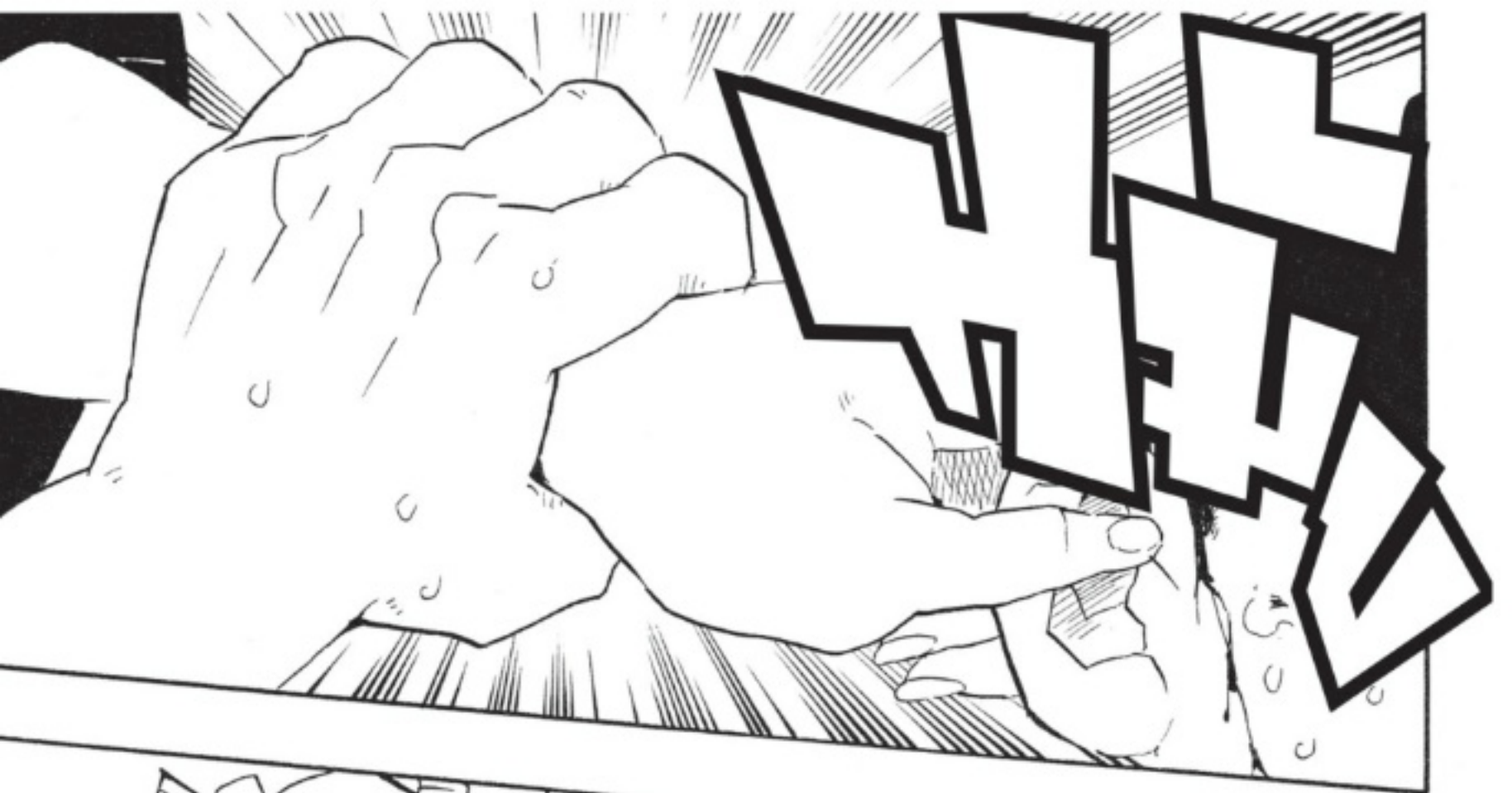
ขอโทษค:
ขอโทษค:
|

หวบ
หุบ
!

ร่อง
กรีดกรีด
อยู่ได้
รับๆ
เก็บกวาด
ได้แล้ว

ສົມໂກະກີໂຕນ
ນາງນົງຈັດເຕັມ

ນາງນົງ
ຈຽງ
ຮອນປີບສີ
!!

ເປັນເດັກ
ເອາການເອາງານ
ທ່າງານເຣັວຈັບ
!!

ນາງນົງ
ນາງປັດກວາດເຂັດຄູ
ຕັດກ້ານດອກໄມ້
ເປລິ່ງນນ້ຳໃນແຈກັນ
ເຣັງບຣ້ອງແລ້ວ
ເຈົ້າດະ!!

ເອ້
|

ອັກ
ອັກ

ອັກ
ອັກ

ຕ່ອໄປ
ໃນທ່າອະໄວ
ດີເຈົ້າດະ
?

ໄປ
ຕ່ອໄປ
ເອ້

ໄປ
...

ນາງນົງ
ໄປຕ່ອໄປ
ລະເຈົ້າດະ
!!

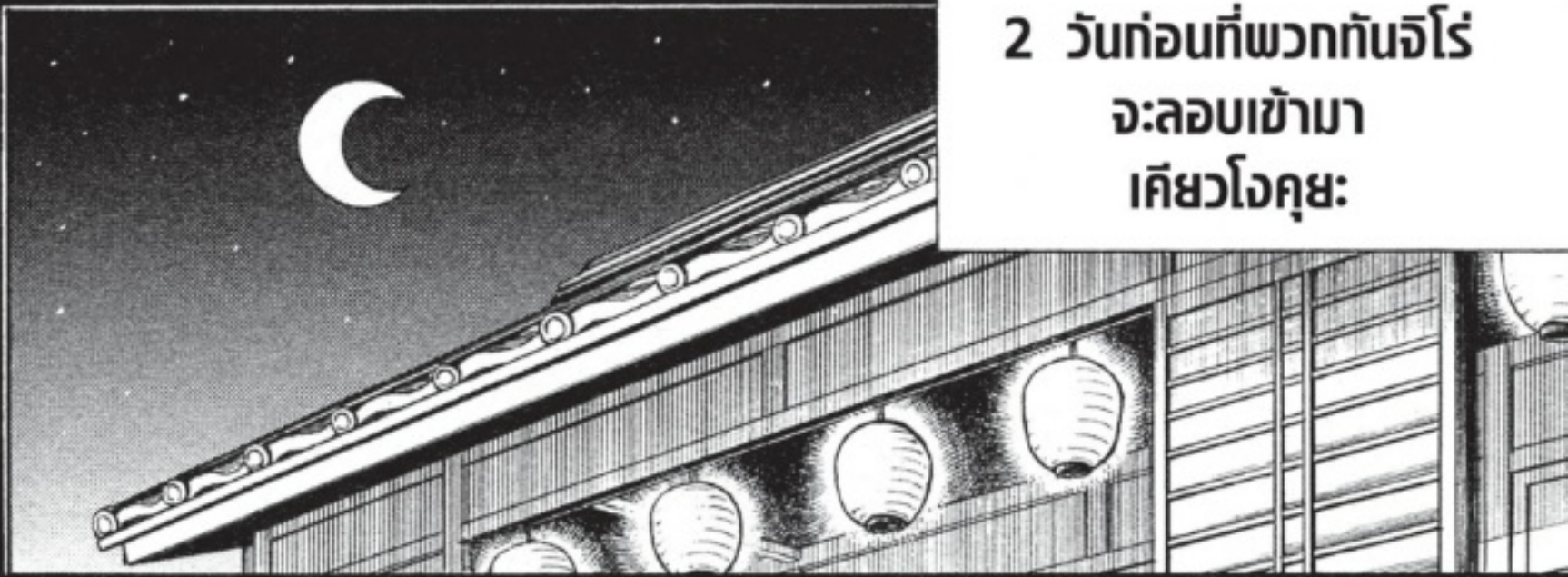

2 วันก่อนที่พวกกันจิโร่
จะลอบเข้ามา
เคียวโงคุยะ:

ทำตัว
ให้มันตึ๋ง
หน่อย

อะไร
นะ
?

คนที่ฆ่าตัวตาย
เป็นเพราะเธอ
ไปกลั่นแกล้ง
จนตายไข่ม้อยละ
วาราบิฮิเมะ

คนล้างมือ
แถมยัง
ฆ่าตัวตาย
ไฉนละ

ก็เรื่อง
ที่ร้านเรา
มีคน
บาดเจ็บ

คนที่ทำ
ให้ฉันโมโห
ไม่คิดว่าเป็น
ความผิด
ของคนพวกนั้น
หรือคะ?

คิดจะเป็น
ปรปักษ์
กับฉัน
หรือคะ

พูดจาใจร้าย
จึงนะคะ
นายหญิง

แต่นี้
มันเกินไป
แล้ว
...

ฉัน
ปกป้องเธอ
ไม่ไหว
แล้ว

ก่อนนี้
ฉันพยายาม
ปิดหูปิดตา
มาตลอด

...

คิดว่าเพราะใคร
ถึงทำให้มีเงิน
จนร้านใหญ่โต
ขนาดนี้ล่ะป้า

ฉันเคย
ไต่ยีนจาก
คุณยาย
ร้านน้ำชา

ตอน
ที่ฉัน
ยังเด็ก

.....
เมื่อ
ก่อน

เป็นคน
ที่สวยงาม
แต่ก็มีนิสัย
ร้ายกาจมาก
เช่นกัน

แก
เล่าเรื่อง
โออิรัน
คนนั้น
...

ถึงแก
จะหลง
ไปบ้าง

โออิรัน
ชอบตั้งชื่อตน
โดยใช้คำว่า “ฮิเมะ
(เจ้าหญิง)” มาก
พอมีเรื่องที่ไม่
พอใจ

ตอน
คุณยายยังเล็ก
และเข้าวัยกลางคน
แกเคยเจอ
โออิรันคนนั้น

หรือว่า
เธอ
!

เธอ...
เป็นใคร
กันแน่

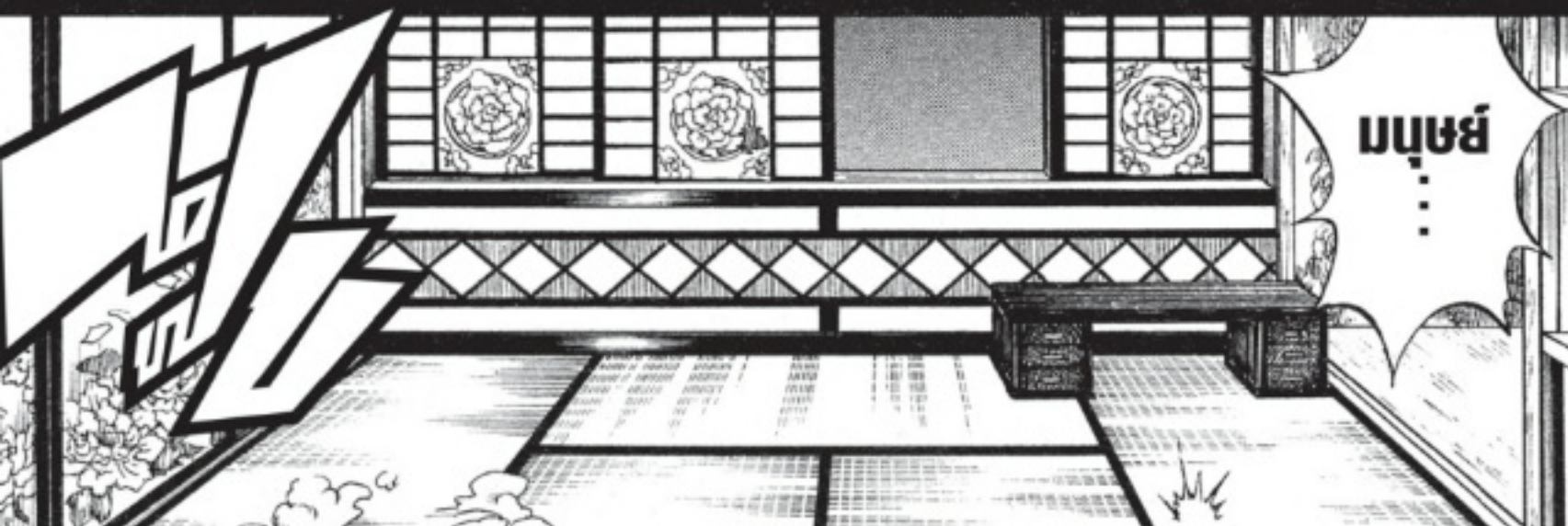

จ:
ไม่ใช่
!

จะเอียงหัว
เหลือบตา
มองบน
จ้องเขม็ง
กลับ

เป็นสิ่งที่
ทำจนติด
เป็นนิสัย

มมุชย์
...

อย่าง
ที่ว่ามัน
แหละ

การ
แกล้งโง่
ปิดหูปิดตา
ต่อไป

เป็น
“การใช้ชีวิต
อย่าง
ชาตยฉลาด”
|

ที่ผ่านมา
ทุกคนใช้
วิธีนั้น
เอาตัวรอด
มาได้

แกนี่
ช่าง
โง่เง่า
|

โง่เง่า
กว่าที่ข้า
คิดเอาไว้
ซะอีก

เสียใจ
ด้วยนะ
“โอมิทซึ”
|

เมื่อหน้า
ของคนแก่
ที่แหงเห็น
มันไม่ร่อย
สิ่งสกปรก
อัปลักษณ์

ไม่ต้อง
กลัว
ขนาดนั้น
ก็ได้

ฮา
ไม่มีทางกิน
เด็ดขาด

ไม่
นะ
...

ลาก่อน
โอมิกซึ
!

เจ้า
จะตกลงไป
และจะเป็น
ชิ้นๆ

อะไร ?

เมื่อกี้
เสียงดัง
จัง ..

เกิด
อะไร
ขึ้น ?

นี่
ต้นลิ

ตกลง
มาหรือ!!
ใครนะ
!?

ไม่...!!
นายหญิง
นี่นา
:

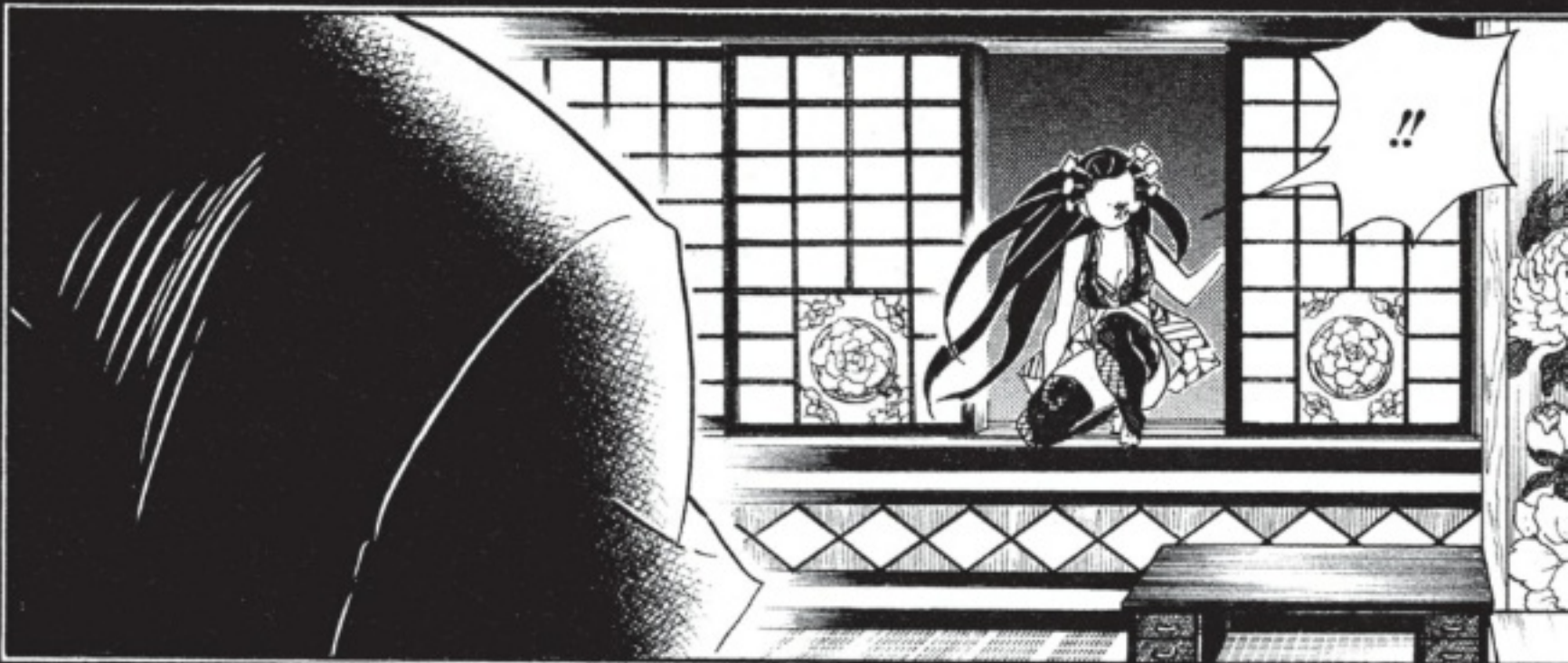
กร๊ต
มีคน
ตาย
!!

ใครก็ได้
รีบไปบอก
นายใหญ่
เร็ว
:

กรี๊ด

!!

ท่าน
มุซึน
:
!!

เป็น
ยังไ
ข้าง
?

ดูเหมือน
จะกินมนุษย์
ไปมาก
พอควรเลยนี่

มีพลัง
เพิ่มขึ้นกว่า
แต่ก่อน

ดี
จริง ๆ
|

ตอนที่
หลงคิดว่า
ทุกอย่าง
จะไปได้สวย
มักจะ
ก้าวพลาด
ได้ง่าย ๆ

แต่ว่า
อย่า
ประมาท
ล่ะ

ค๊ะ

รับทราบ
ค๊ะ
|

แต่ที่ว่า
พวกเรานั้นนอกจาก
ผู้มีความสามารถ
เทียบเท่า
เสาทลักแล้ว
แทบแยกความต่าง
ของมนุษย์ไม่ได้

ถึงจะเป็นกลุ่ม
พิฆาตอสูร
แต่กับพวกที่มีฝีมือ...
อย่างเสาทลัก
คงมองออก
ในทันทีว่าเราคือ
อสูร

ถึงจะแยก
ประเภทเลือด
อาการป่วย
หรือรหัสพันธุกรรม
ที่มนุษย์ไม่อาจ
เข้าใจได้ก็ตาม
...

ข้า
คาดหวัง
ในตัวเจ้า
อยู่นะ

คะ
ท่าน
มุซัน
!!

คะ

“ดาจิ”
|

และยัง
แข็งแรงแรง
จัดการ
เสาหลักได้
7 คน

เจ้า
จดจำ
ยิ่งกว่า
ใคร

จากนี้
จงแข็งแรงแรง
และโหดเหี้ยม
ให้มากขึ้น
มากขึ้น

และ
เป็นอสูร
ที่มีความ
พิเศษ

ดูเหมือน
ต้องสั่งสอน
บ้างแล้ว

สั่งสอน
อย่าง
เข้มงวด

อย่ามา
แตะต้องข้า
ง่ำๆ นะ
|

เจ้าเด็กนี้
ทำข้าเลือด
ขึ้นหน้า

วาระบิฮิเมะ:
โอะอิรัน
:
!!

นี่ก็ใกล้เวลา
ร้านเปิดแล้ว
แขกกำลัง
จะมา...
!!

ข้าจะสั่งสอน
อย่างเข้มงวด
ทีหลัง
ถ้าใจตอนนี้
ได้โปรด...

ข้า
ขอร้อง
ล้ะ
!!

ยกโทษ
ให้ทีเถอะ
|

ได้โปรด
ไว้หน้าข้า
หน่อย
เถอะ
...

ข้าต่างหาก
ที่ต้องขอโทษ
ช่วงนี้มีเรื่อง
น่าโมโหเยอะ
ไปหน่อย

นายใหญ่
โปรดงายหน้า
ขึ้นเถิด

ช่วยพาเธอ
ไปรักษา
ที่นั่นคะ

ดูท่า
ข้าจะทำให้
เด็กใหม่
ขวัญกระเจิง
ซะแล้ว

อย่าทำให้
วาระบิฮิเมะ
โอรัน
ต้องหลุดหจิด
นะ!!

ไปเรียก
ใครก็ได้!!
รีบๆ
เก็บกวาด
เร็ว

คะ...
คะ...
!!

ข้าจะ
เตรียมตัว
รีบๆ เก็บ
ข้าวของ
ซักที

ถึงจะ
หมดสติ
ไป
ก็ตาม

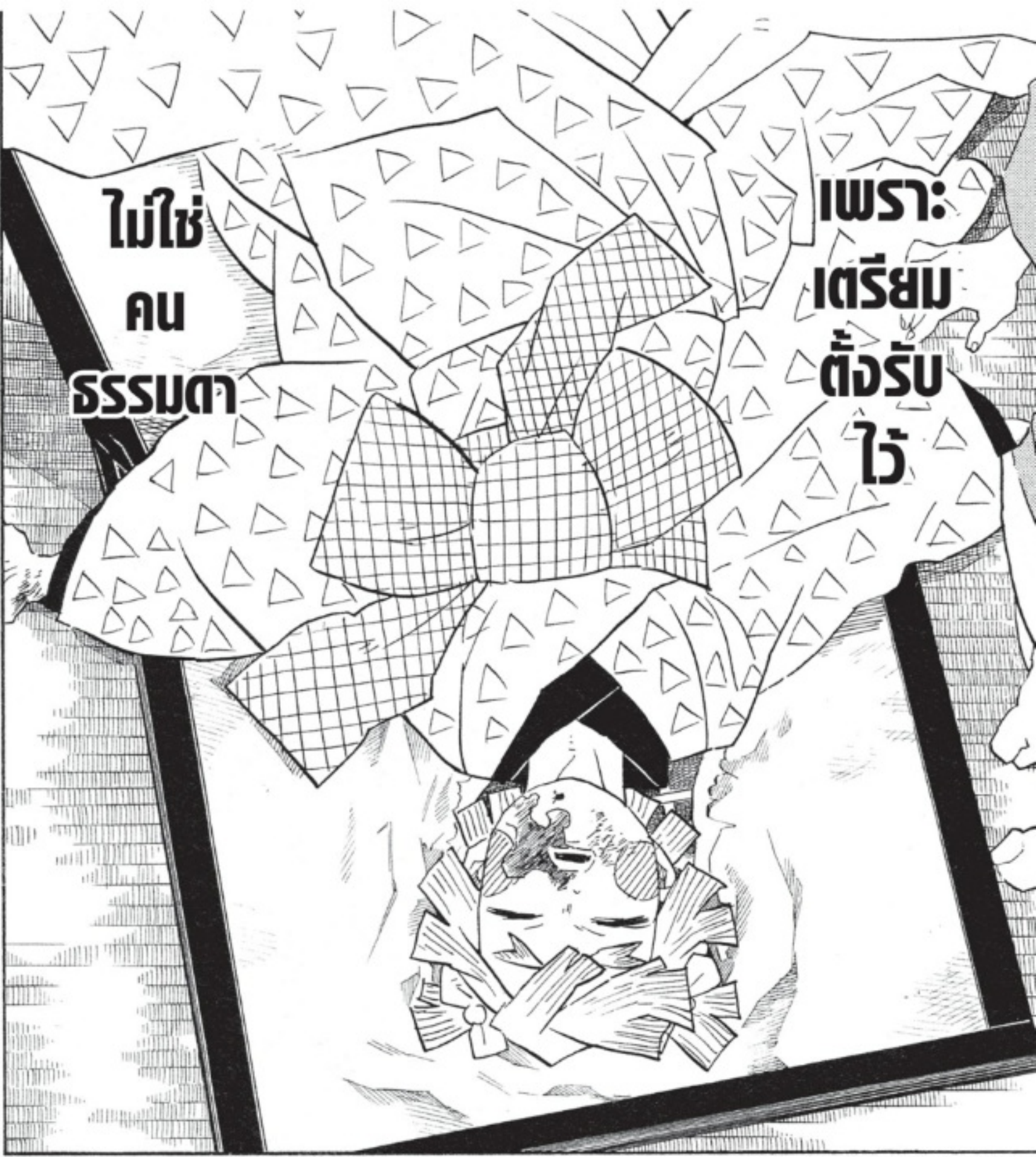
ขาดเจ็บ
เพียง
เล็กน้อย
เท่านั้น

จาก
สัมผัส
เมื่อกี้

เจ้า
เด็ก
นั่น

ไม่ใช่
คน
ธรรมดา

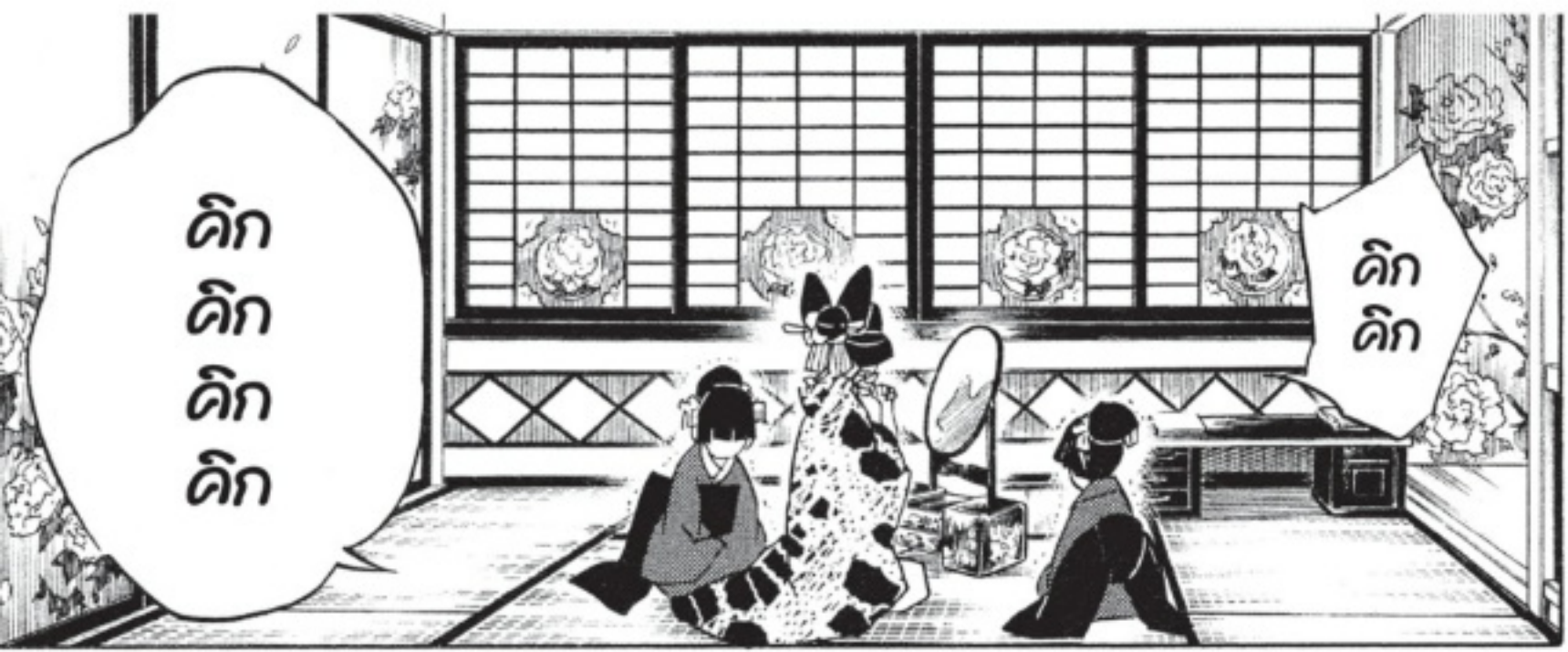
เพราะ
เตรียม
ตัวรับ
ไว้

แต่ว่า ไม่มี
ความสามารถ
เท่าเสาหลัก

คงเป็น
กลุ่ม
พิฆาต
อสูร

ดึก
ดึก
ดึก
ดึก

ดึก
ดึก

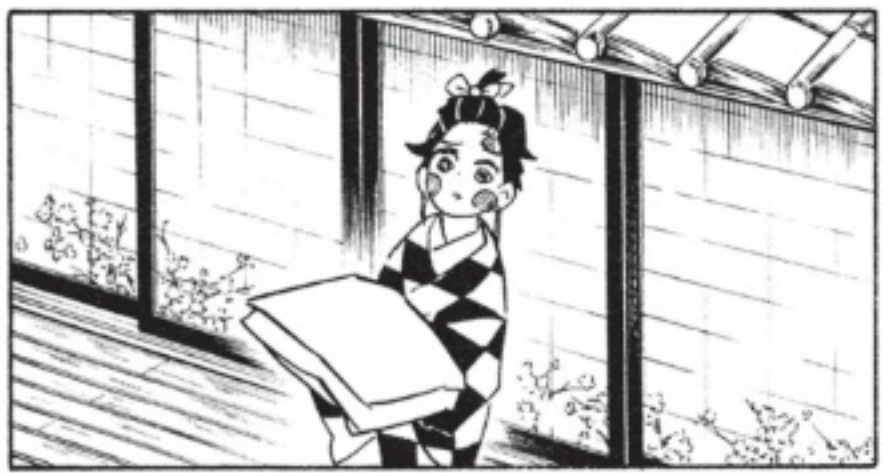

เชิญตาหน้า
เข้ามาเลย
ข้าจะซักถาม
ให้หมด

ใช้เวลา
นานไปหน่อย
แต่ดูท่าจะตก
ได้พุงใหญ่

เมืองนี้
ยามค่ำคืน
มีกลิ่น
ที่หนักอึ้ง
...

กลิ่น
บรยากาศ
ที่หนักอึ้ง

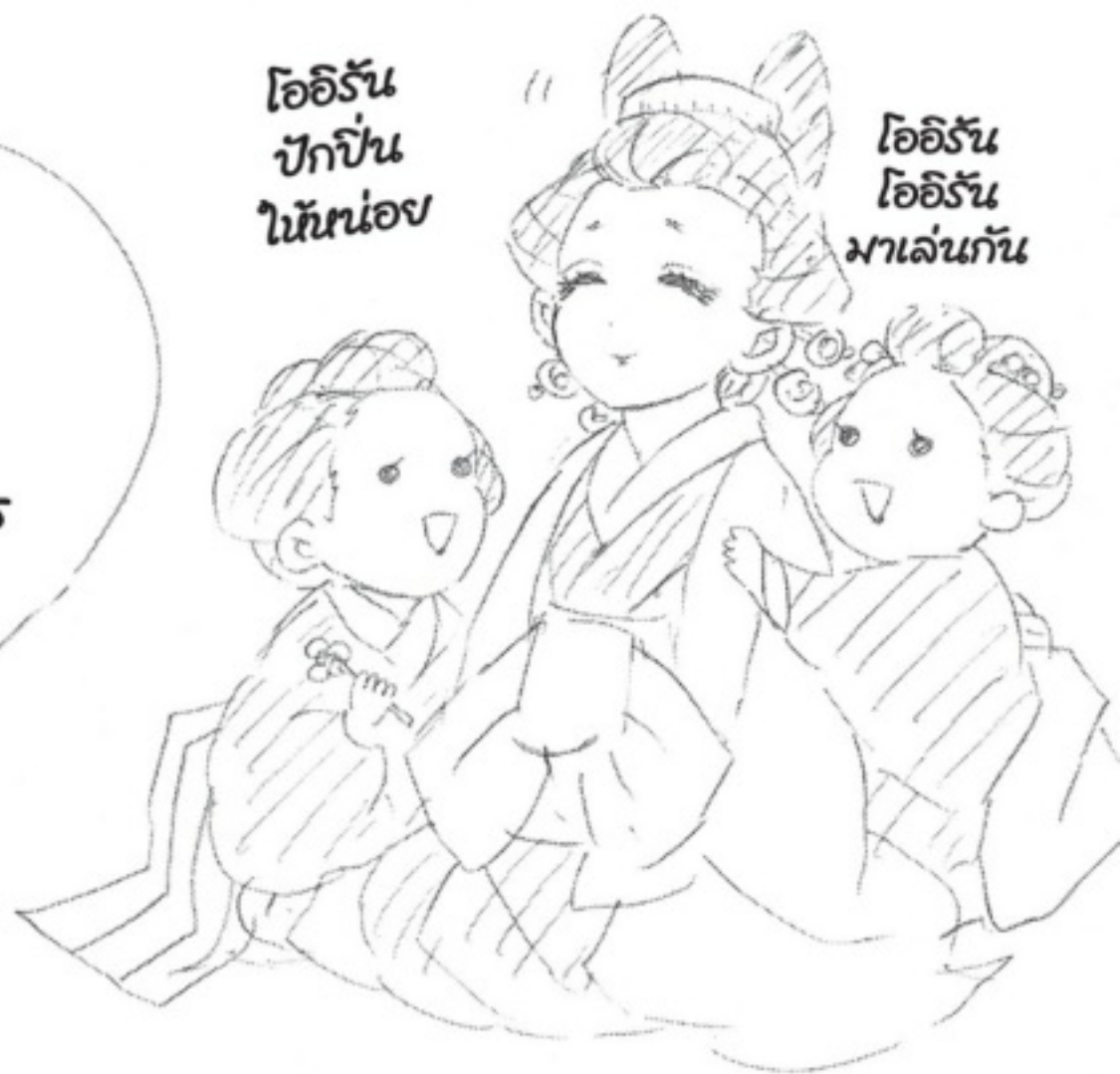

โดินัตสิโออิรัน
ใจดีเลขเป็นที่รัก
ของทุกคน แต่เพราะ
ใจอ่อนเกินไป
เลขโดนนางนงนุชโกรธ
บ่อยๆ

ไออิรัน
ปักปัน
ไน้นน่อง

ไออิรัน
ไออิรัน
มาเล่นกัน

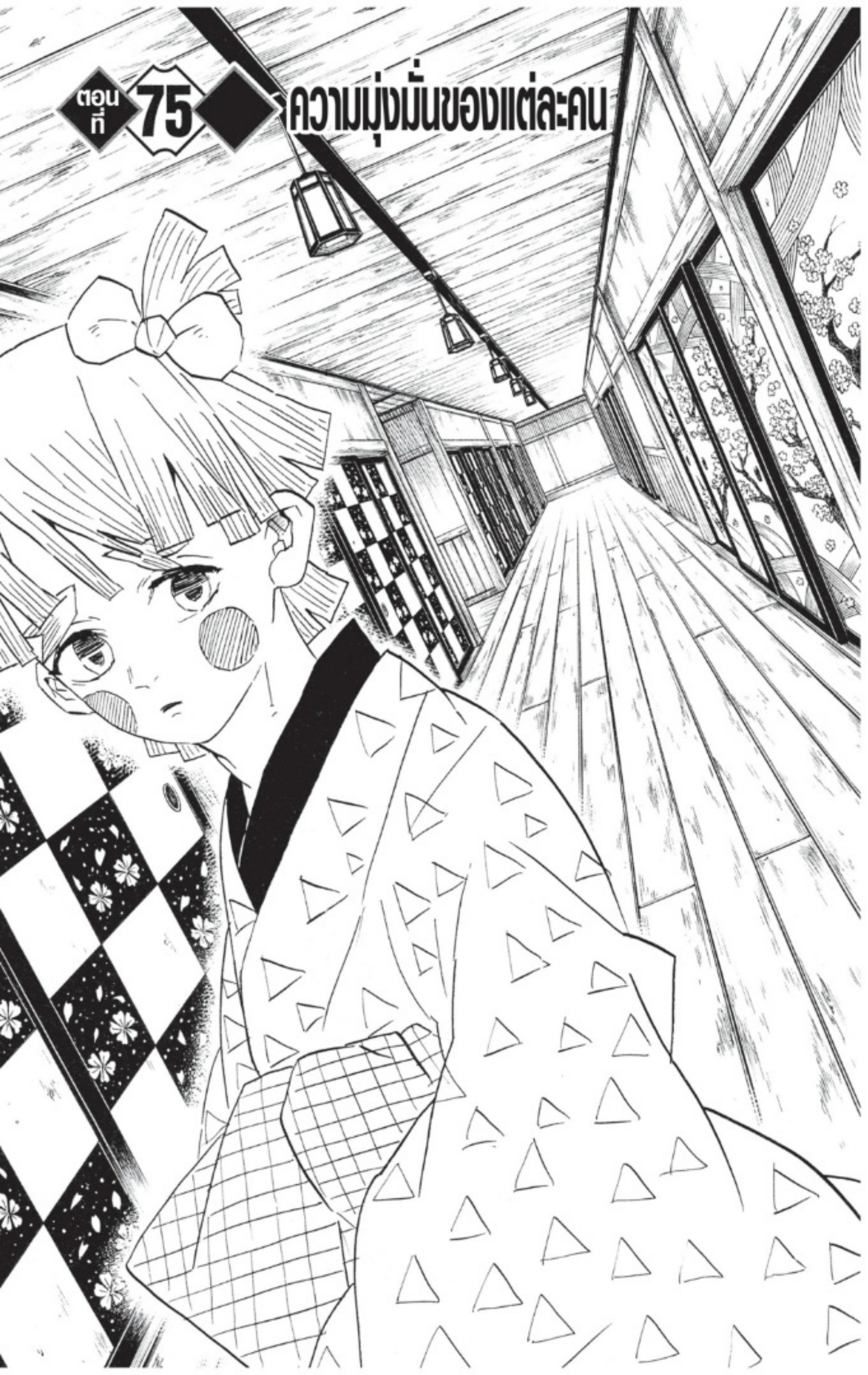

ตอนที่

75

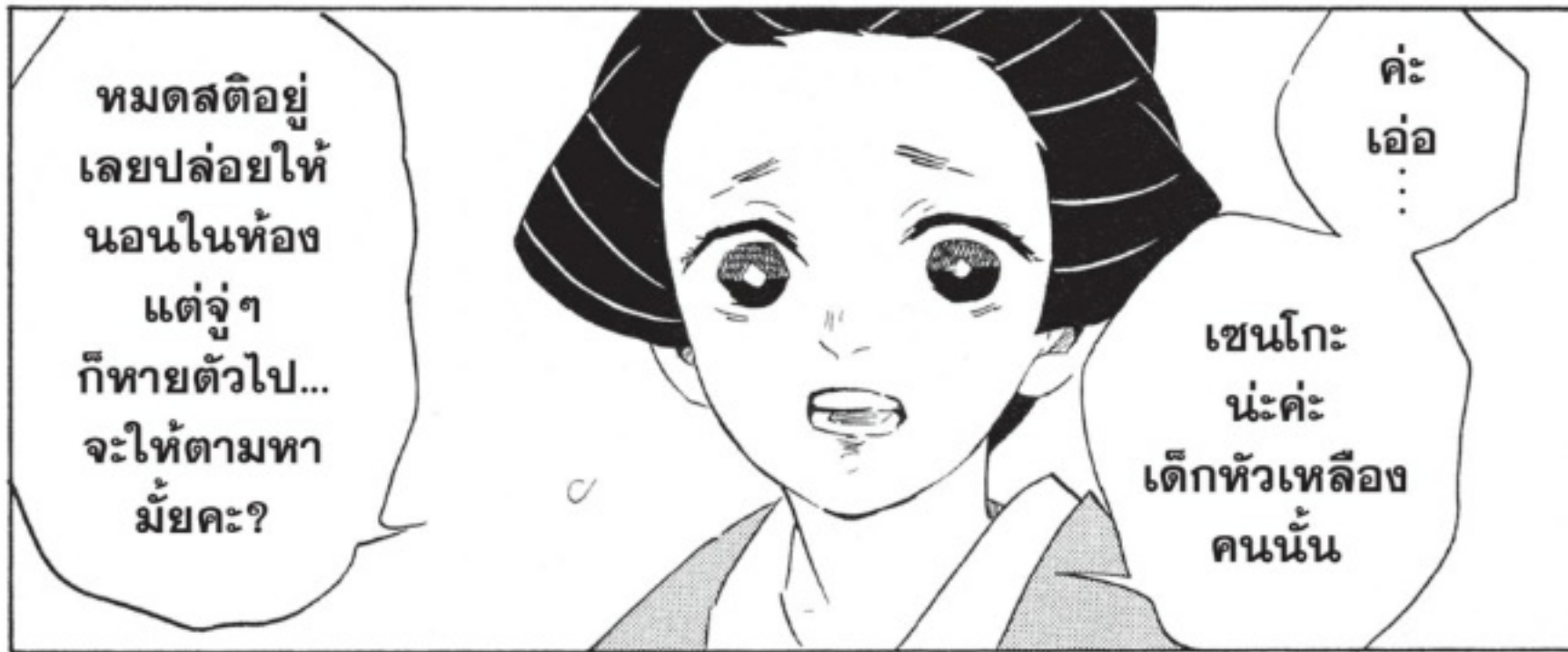
ความมุ่งมั่นของแต่ละคน

หายตัว
ไป
?

หมดสติอยู่
เลยปล่อยให้
นอนในห้อง
แต่จู่ๆ
ก็หายตัวไป...
จะให้ตามหา
มั๊ยคะ?

คะ
เอ่อ
...

เซนโกะ
นะคะ
เด็กหัวเหวี่ยง
คนนั้น

แต่ว่า
นายใหญ่
ค่ะ
...

คองหนี
ไปไกลแล้ว
ช่างมัน
เดะ!!

พอเดะ!!
ไม่ต้องไป
ตามหา

คอ
"ล้างมือ"
ไปแล้ว
ข้าไม่รู้
ไม่เห็น!!

อย่าพูดถึง
เซบโทะอีก
เป็นครั้งที่ 2!!
แล้วบอก
ทุกคนซะด้วย
!!

หนวกหู
น่า!!
ไปได้
แล้ว
!!

กร๊อด
|

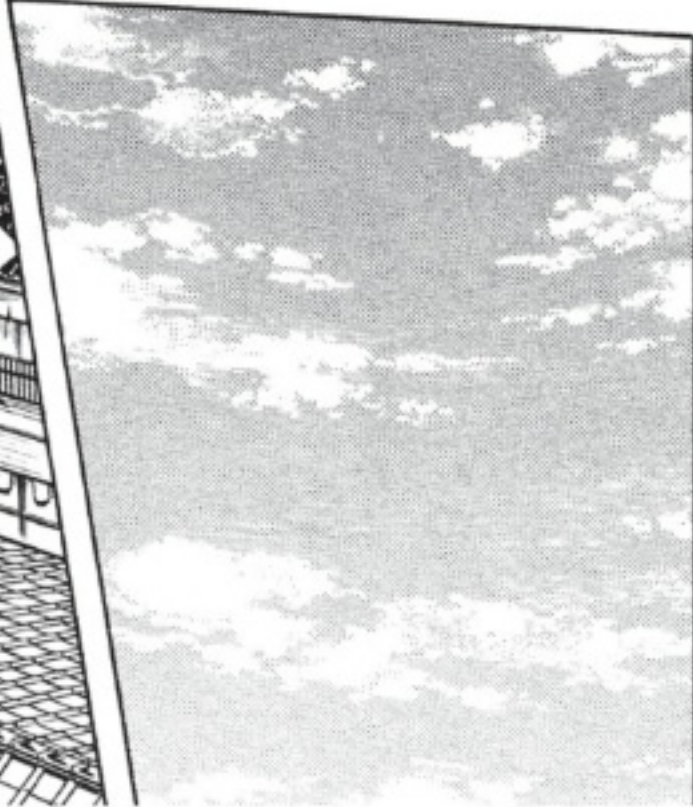
ทึ่งเซบโทะ
ทึ่งโอมิกะ
:

เพราะทำให้
วาราบิโอะฮิรัน
ไม่พอใจ
ยิ่งใจล้:
|

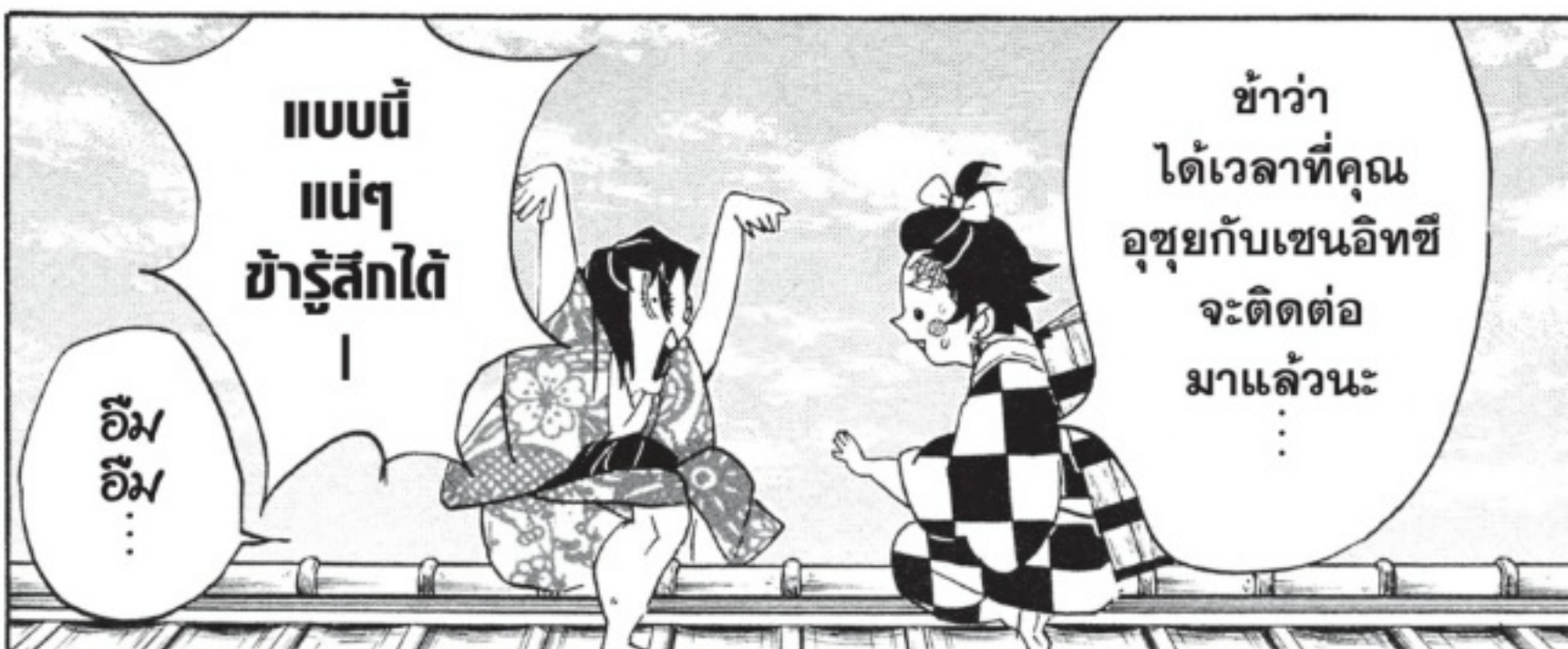

ที่
ร้านข้า
มือสุร
อยู่

ก็บอก
แล้วใจ
|

เซนอิทซึ
ไม่มา
|

เซนอิทซึ
ไม่มา
หมายความว่า
ว่ายังไง
เหรอครับ
?

ไม่มีเสียง...
แถมลม
ไม่สะท้อน
ซึกนิต
...

ทโมนี่...
มีฝีมือ
|

ดูท่าข้า
จะทำผิดต่อ
พวกแก
ซะแล้ว

ขาดการ
ติดต่อไป
ตั้งแต่
เมื่อคืน

เพื่อช่วยเมีย
ข้าได้ตัดสินใจ
หลายๆ อย่าง
ผิดพลาดไป

ตอนนี้
เซนอิทซึ
หายสาบสูญ
ไปแล้ว

หากอสูร
ที่อยู่ที่นี่เป็น
“อสูรข้างขึ้น”
ละก็จะมีมือ
ไม้ไหว

ระดับต่ำ
เกินไป

พวกแก
ก็รีบออกไป
จากที่นี่ซะ

ที่เหลือ
ข้าจะจัดการ
เพียงผู้เดียว

คนที่
หายสาบสูญ
ให้ถือซะว่า
ตายไปแล้ว

พวกเรา
จ:
:
!!

ไม่ครับ
คุณอุซุซุ
!

จงคว้า
โอกาส
ไว้ซะ

คนที่
มีชีวิตรอด
คือผู้ชนะ

ไม่ต้อง
อับอาย
ไป

...

...

เพราะพวกเรา
อยู่ระดับต่ำสุด
เลยเชื่อใจ
ไม่ได้หรอก
...

รอเดี่ยว
สิลุ
!!

ระดับชั้น
ของกลุ่มพิฆาตอสูร

เอ๊ะ?
?

ระดับของ
พวกเราคือ
"คาโนะเอะ" นะ
ขึ้นมา
ซักพักแล้ว

อยู่
ลำดับ 4
จากล่าง

คาโนะเอะ
คาโนะเอะ
คาโนะเอะ
คาโนะเอะ
คาโนะเอะ
คาโนะเอะ
คาโนะเอะ
คาโนะเอะ
คาโนะเอะ
คาโนะเอะ

ตอนนี้อยู่ตรงไหน!!

เมื่อตอนอยู่ตรงไหน →

จงแสดง
ระดับชั้น
|

รอยที่ปรากฏขึ้นเป็นคำที่เกิดจากการขยายตัวของกล้ามเนื้อ

อะไร
นะ...

เป็น
สัญลักษณ์
ของกลุ่ม
พิฆาตอสูร
|

เป็นเทคนิค
พิเศษ
ที่เรียกว่า
“รอยสัก
บุปผา”

ร่างริ่ง
หน้อยสิ
!

เป็น
แบบนี้
เทรอนเนีย
ไม่เห็น
รู้เลย...

ก็จำได้
เหมือนกันว่า
โดนทำอะไร
สักอย่างที่มี
แต่มันเหนียว
มากเลย...

ที่เขา
ดอกฟูจิ
โดนฉีกๆ
ที่มี
ไม่ใช่รีเง
?

วันนี้
ข้าคงสำรวจ
ร้านที่
ตัวเองอยู่
เสร็จเรียบร้อย

ว่าไ
นะ!
!

ไว้มิต
เมื่อไหร่ไปที่
“โอจิโมโตะยะ”
ที่อินะสุเกะ
อยู่กันเถอะ

จริงด้วย
ไม่ใช่เวลา
มาชิม
ซั๊กหน้อย
ขอโทษนะ

ในระหว่างนั้น
ก็ให้รอเวลา
การเคลื่อนไหว
คนเดียวมัน
อันตรายเกินไป

แถนี่
มันหัวซ่า
จ้เง่า
ที่สุด
!!

ข้าบอกกว่า
ที่ร้านข้า
มือสูรอยู่
ตงนั้น
ตองไป
เต็ยวนี่สิ
!!

เจ็บๆๆๆ
แต่ว่าเซนนอิทซึ
หายตัวไปแล้ว
อสูรที่ร้านของ
อิโนะสึเกะ
ตอนนั้นก็คง
ซ่อนตัวอยู่

พอมัด
คุณอูซุขุ
จะเผ้าดู
ข้างนอก
ทั้งหมด
ใช่มียะละ
?

นา
|
!?

ไม่ใช่
นะ

หนวก
หู
...

ข้าเลยคิดว่า
ภายในอาคาร
อาจจะมึ
ทางลับ
ซ่อนอยู่ก็ได้

เจ็บนะ
นี่
...

เลิก
ฟาดข้า
ซักที

มีความ
เป็นไปได้
ที่อสูรจะเป็น
คนที่ทำงาน
ข้างในร้าน
งั้นละ

ใช่
|
การที่ไม่ได้
เข้าออกร้าน
ก็หมายถึง
ความว่า

ทาง
ลับ
?

ก็จะฆ่าคน
อย่างเนบเนี่ยน
มากยิ่งขึ้น
เท่านั้น
เพื่อไม่ให้
ความแตก

ยังอสูร
ทำงาน
อยู่ในร้าน
|

และทำตัว
เลียนแบบ
คนทั่วไป
มากเท่าไร

กลางคืน
ต้องทำงาน
ถ้าไม่ทำ
จะดูน่าสงสัย

ที่นี่เป็นเมือง
ยามค่ำคืน
มีทั้งข้อดี
และข้อเสีย
สำหรับอสูร

รอยเลือด
ก็ใช่ว่า
จะหายไป
ง่าย ๆ

งั้นเหรอ...
การเก็บกวาด
หลังฆ่าก็
ลำบาก
ยุ่งยาก

ข้า
จะทำอะไร
บางอย่าง
|

ข้า
ว่า

ทั้งเซนอิทซึ
และเมียของ
คุณอุซุขุ
ทุกคนจะต้อง
ยังมีชีวิต
อยู่แน่ๆ

จะต้อง
ช่วยออกมา
ให้ได้

ข้า
จะไม่ยอม
ให้ตาย
เด็ดขาด

และ
ข้าอยากให้
อิโนะสุเกะ
คิดเช่นนั้น
ด้วย

ที่แก
อยากพูด
มีแค่นี้
ใช่ไหม

.....

ได้
รีเปลา
?

ข้าเอง
ก็อยากพูด
แบบเดียวกัน
นั่นแหละ
!!

คุณ
โคโนฮัตสึ
|

ขอรบกวน
ให้ท่านนำเงิน
ก้อนนี้ชำระ
ค่าใช้จ่าย
ให้นายใหญ่
ได้หรือไม่

ข้าจะ
ลาจาก
“โทคิโทยะ”
|

ขอโทษ
ที่เสีย
มารยาท
|

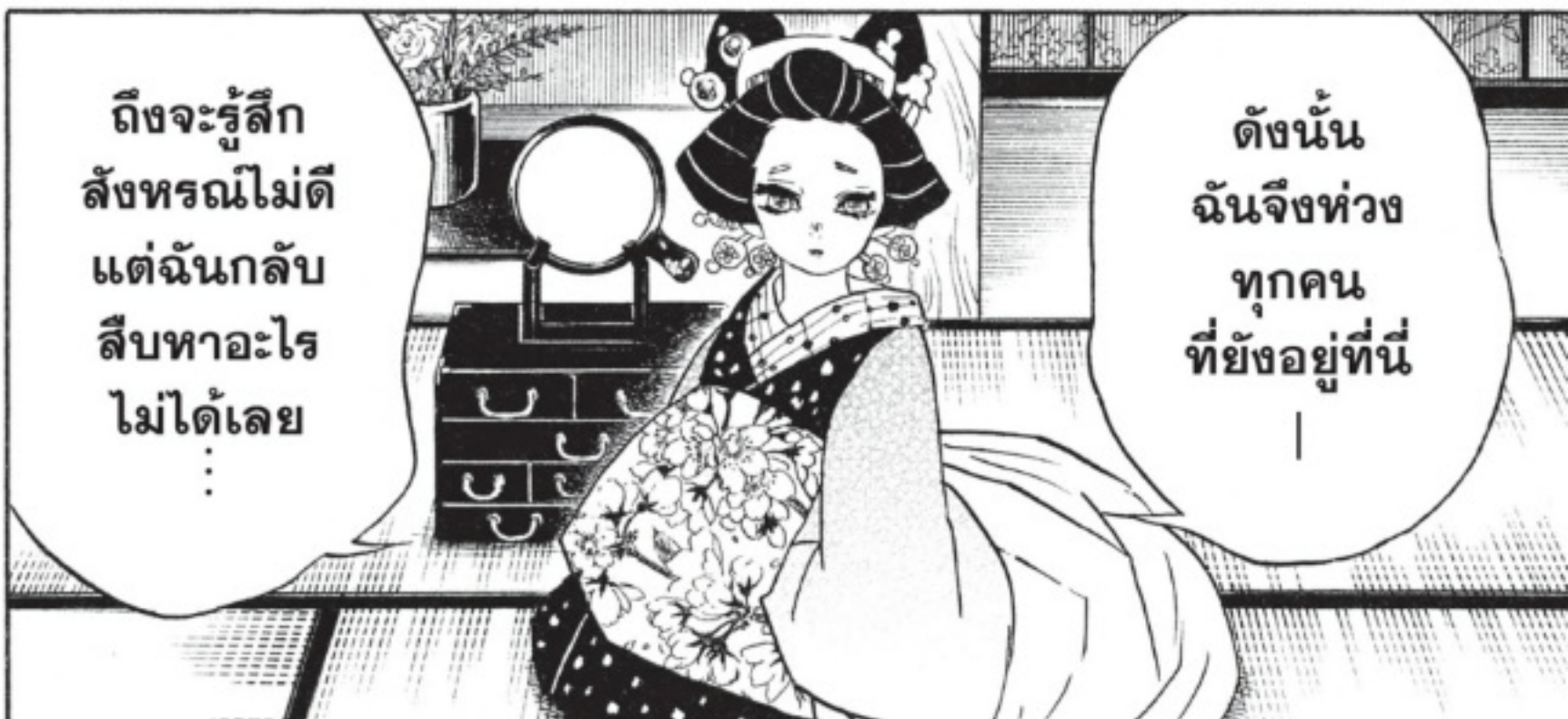
ลืมิจัง...
แต่ตั้งตัว
แบบนี้
...

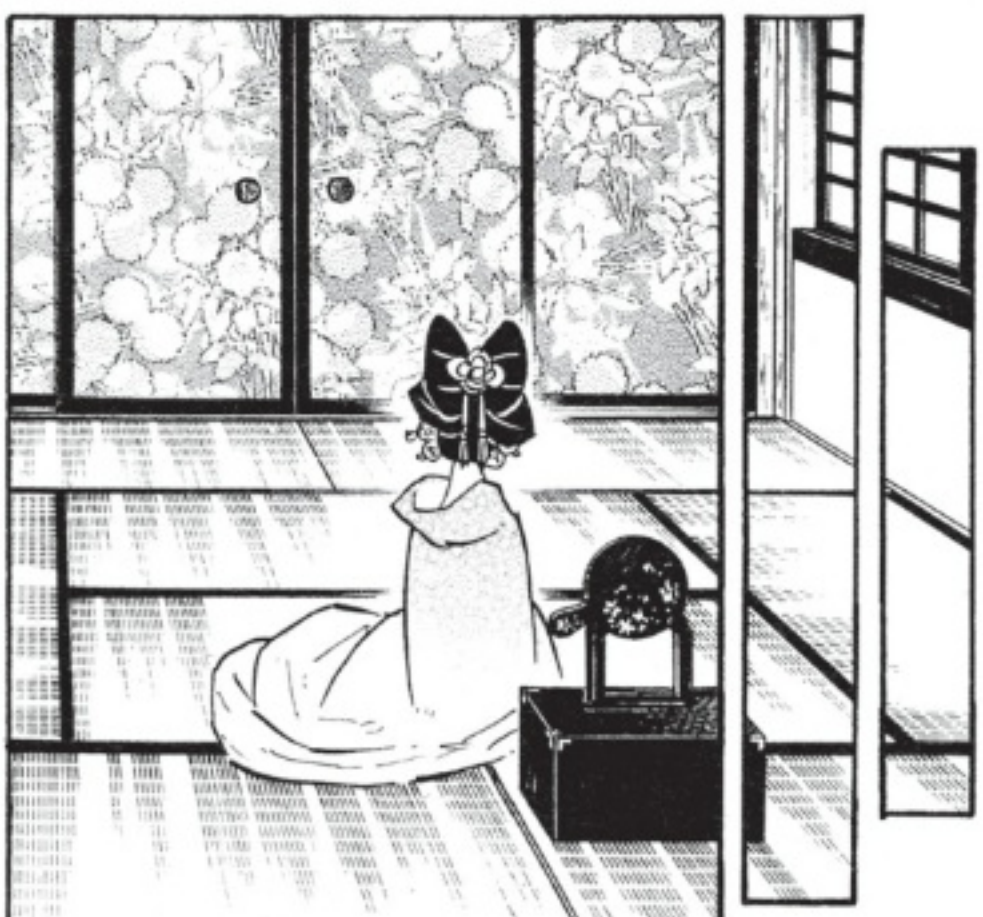
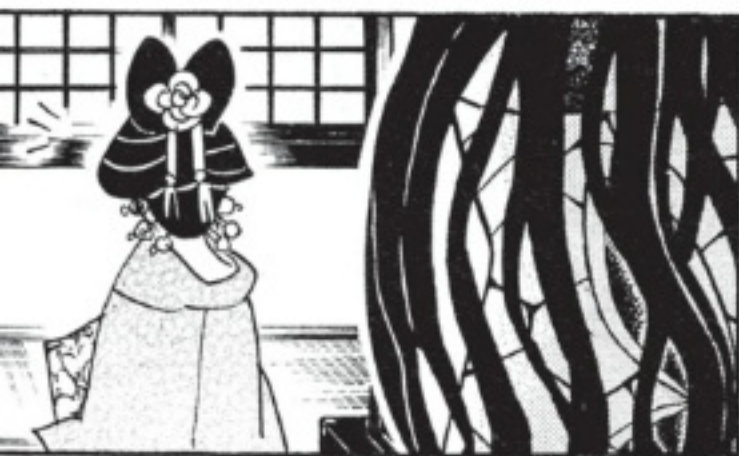

ใช่

ต้องกิน
ก่อนที่
จะลืม
ใจล่ะ

โคอินทลี

!

เพราะพรุ่งนี้
เธอจะไม่อยู่
แล้วนี่นา

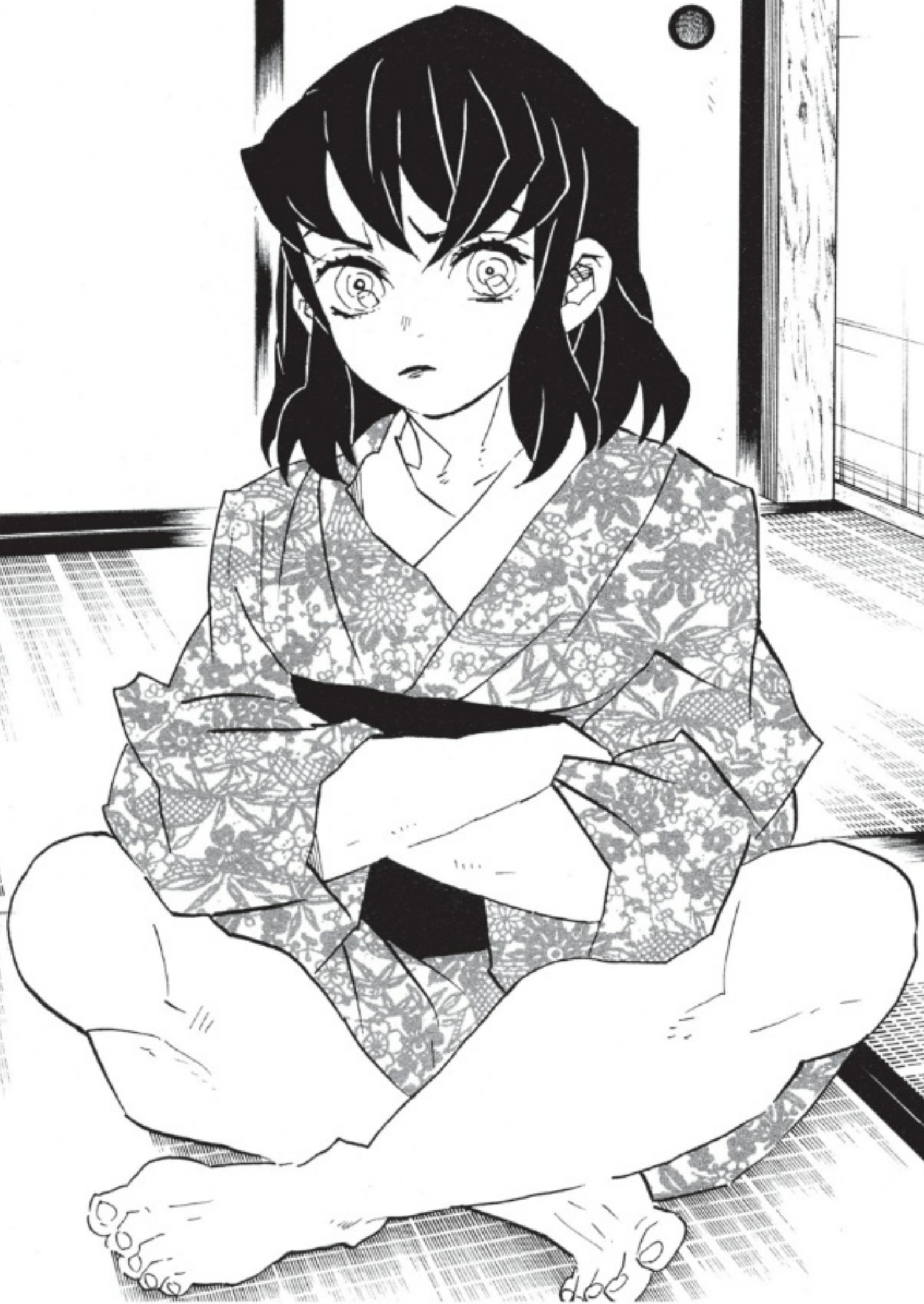

พวกเด็กผู้หญิง
เป็นนักร้องเซ็กซี่
อยู่ละ...

ในแต่ละสถานที่

โองโมโตะ: ฮโมะสุเกะ:

ซ่า
โธษ
!!

จัน
ข้าลุย
ล่น:

บุกทะลวง
เลย
แล้วกัน
!!

พระอาทิตย์
ลับฟ้าไปแล้ว
ยังไม่มาอีก!!
ไอ้บ้า
โซอิจโร่
|

ฮึ่ม

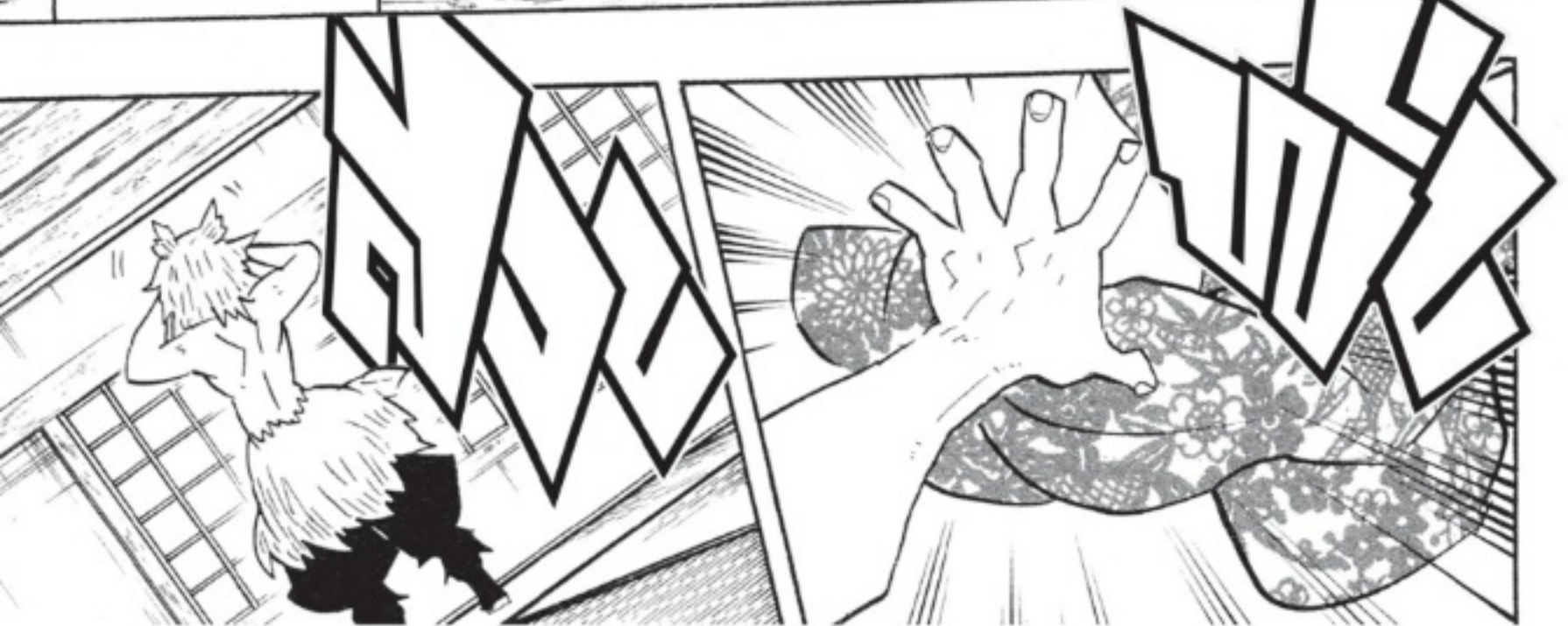

เจ้า
พวกหนู!!
ตาบอด:
ละ:
!!

ได้รับการ
ฝึกฝนพิเศษ
ทำให้มี
สติปัญญา
ดีเลิศ

หนูล่า
“สัตว์นินจา”
ผู้รับใช้ของ
เทนเง็น

แถมมี
พลังกำลังมาก
อย่างที่เห็น
หนูตัวนี้ถึงตาบอด
เล่มนี้จะได้
สบายๆ เลย
ทีเดียว

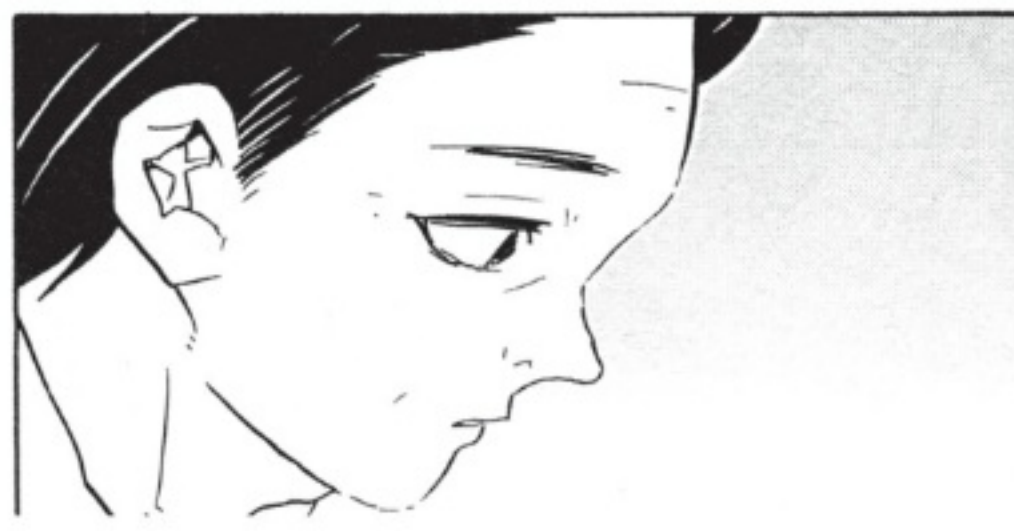

ไปจัดการ
อสูร
ก้นเลข
!!

บุก
ทะลวง
!!

“เคียวโงคุะ”
ที่เซนอิทซึและฮินะชิรุ
ทาสาบสุญ

แล้ว
อย่าถาม
อะไรซ้ำ
เด็ดขาด

เกิดอะไรขึ้น
กับเซนโกะ
กับฮินะซึรุ

รีบบอก
มาซะ

กึก

พูดเรื่อง
ที่คิดอยู่
มาให้หมด

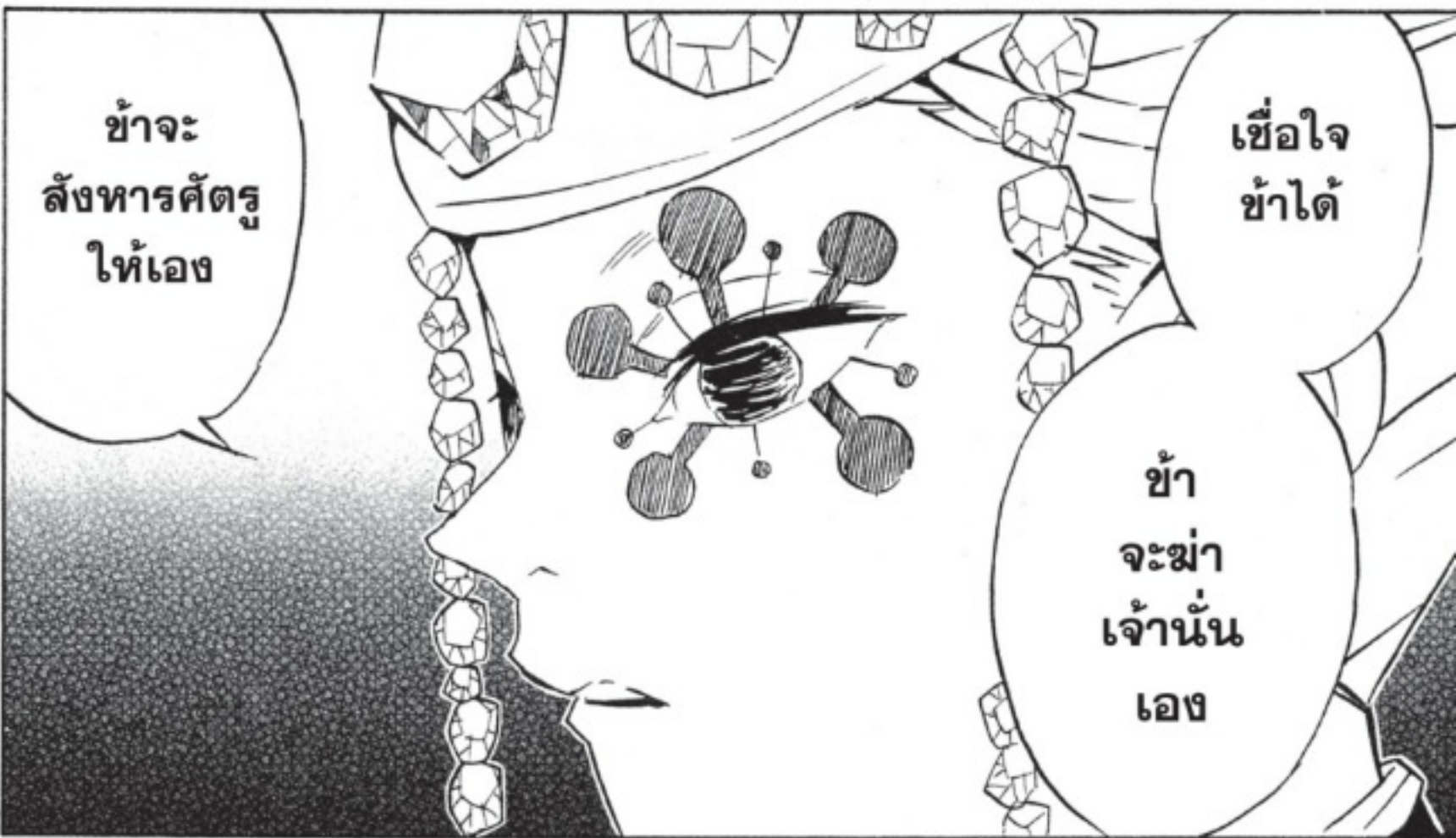
มีใคร
น่าสงสัย
บ้าง

ฮินะซึรุ
ป่วย
เลยไปพัก
ที่ห่าง
จากที่นี่
...

เซนโกะ
หายตัว
ไป

ข้าจะ
สังหารศัตรู
ให้เอง

เชื่อใจ
ข้าได้

ข้า
จะฆ่า
เจ้านั้น
เอง

อยู่ในห้อง
ทศเหนือ
ที่ไม่โดน
แสงอาทิตย์
...
!!

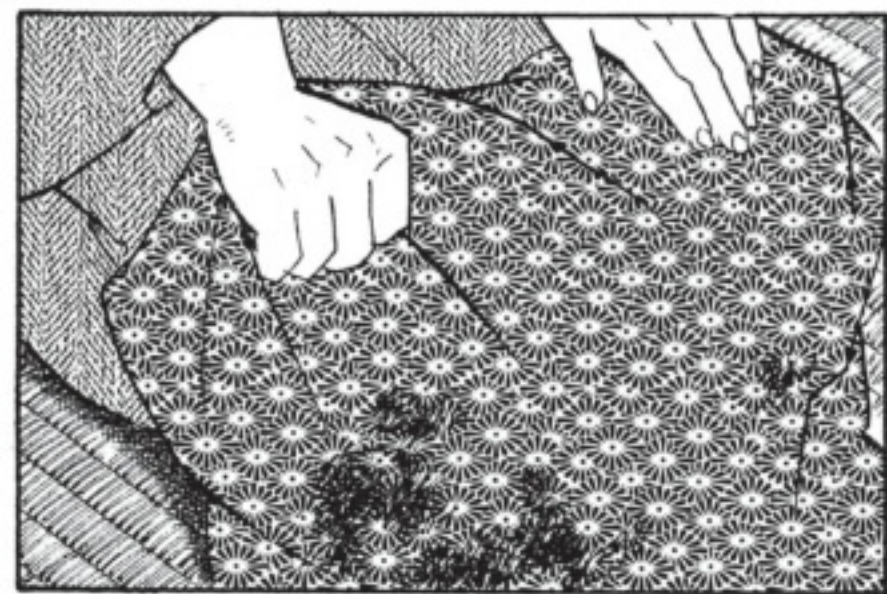
ไอริบ
ที่ใช้ชื่อ
วาราบิ
ฮิเมะ

โอมิทซึ
...

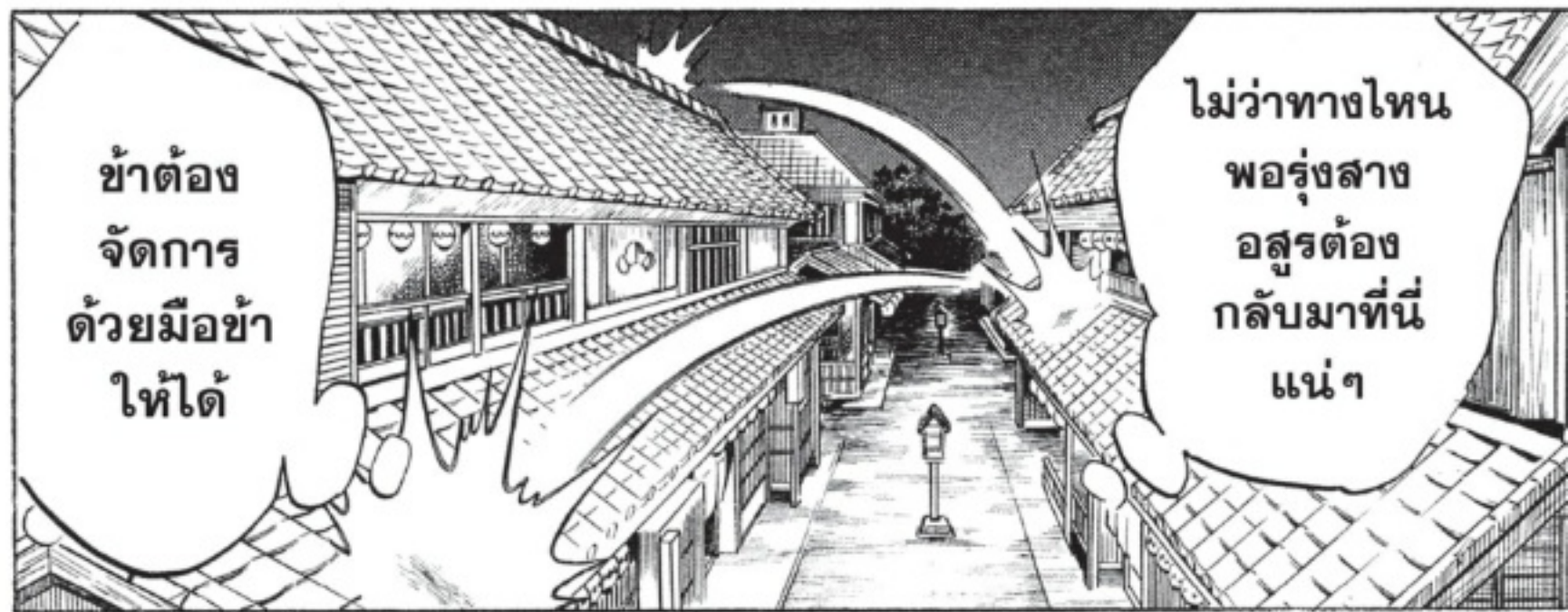

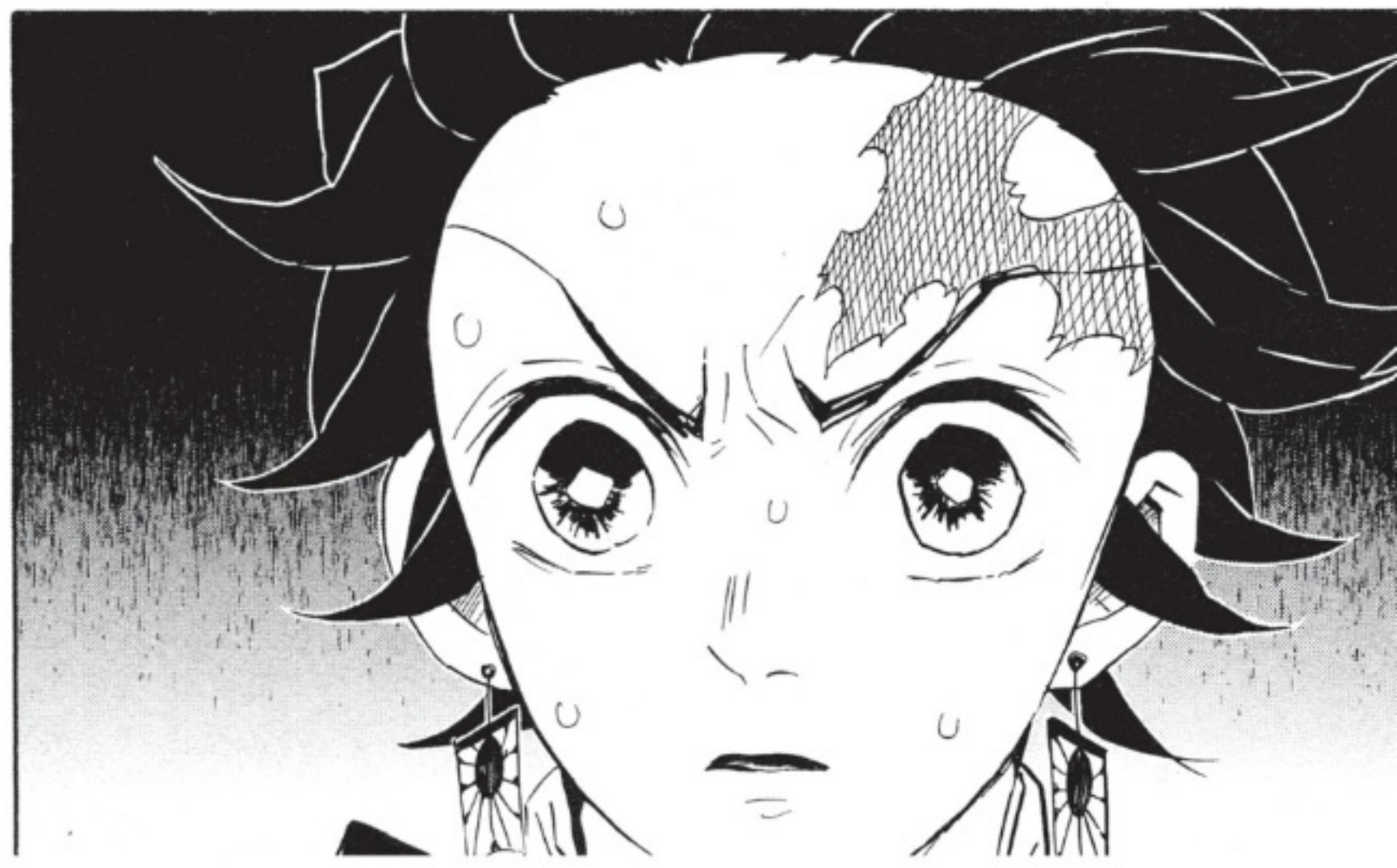
ถ้า
มีชีวิตอยู่
คงได้
เบาะแส
อะไรบ้าง
|

ตาม
กลิ่นอายอสูร
ไปให้ถึงที่
ที่ฮินะซึรุ
อยู่แล้วกัน

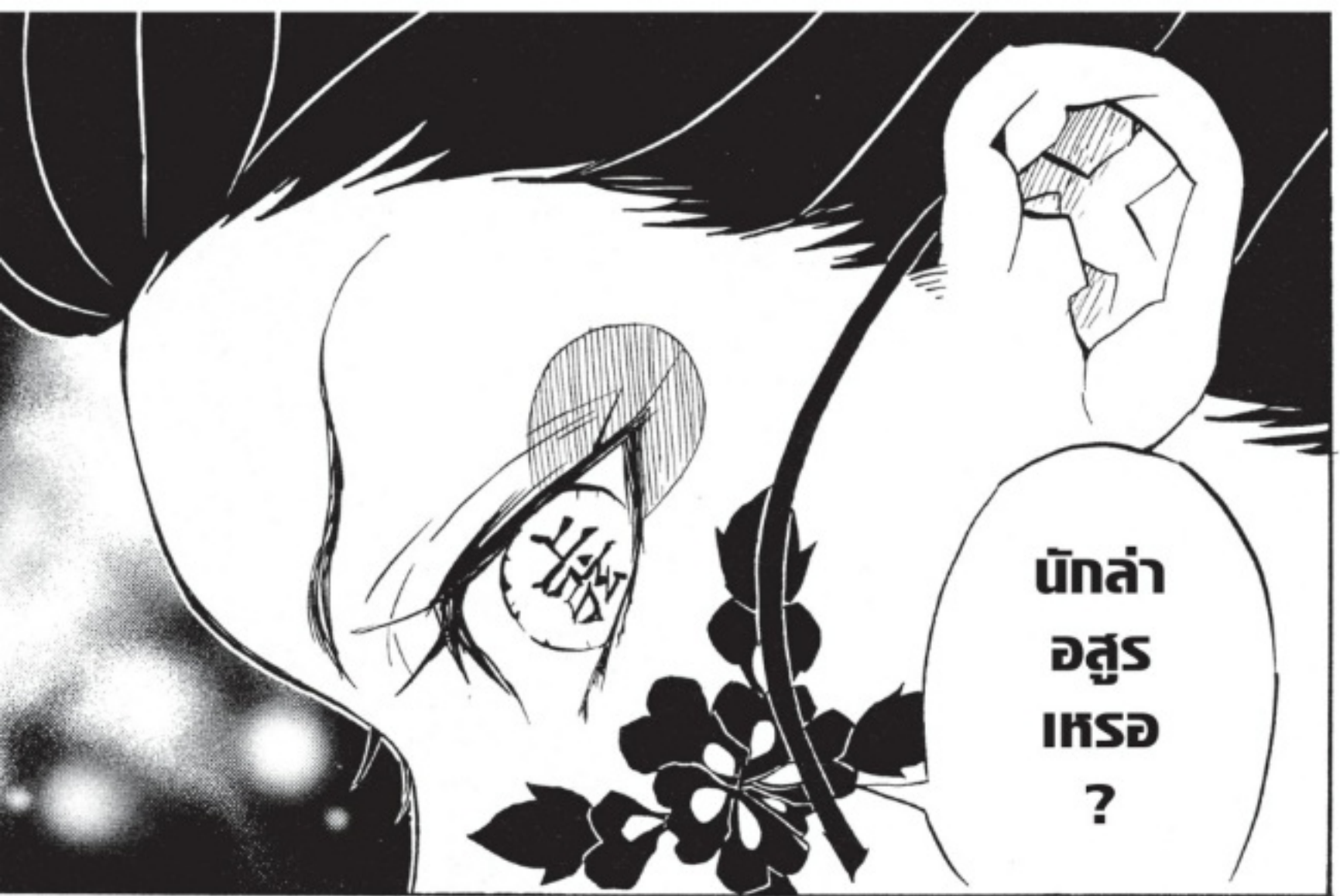

ข้าต้อง
จัดการ
ด้วยมือข้า
ให้ได้

ไม่ว่าทางไหน
พอรุ่งสาง
อสูรต้อง
กลับมาที่นี่
แน่ๆ

นึกล่า
อสูร
เหรอ
?

มา
จนได้
นะ

นั่น
สิ

มีเสาหลัก
มาตัวขริเปล่า?
หรือว่ากำลังมา?
อย่างแถมคงไม่ใช่
เสาหลักหรอกนะ
ถ้าทางอ่อนแอ
จะตาย

มาทันที่คน?
อีกคนคงเป็น
เด็กอัปลักษณ์
หัวเหลือง
สินะ

คนที่ไม่ใช่
เสาลัก
ชาไม่
ต้องการ
?

แถมชา
ไม่ชอบกิน
คนแก่โสโครก
กับคน
อัปลักษณ์
ชะตวย

ปล่อย
คนคนนั้น
เดี๋ยวนี้
!!

ร่างกาย
คุณโคอินัตสึ
หายไป

ร่างกาย...!!
เกิด
อะไรขึ้น
|

ไม่
เสียเลือด
ไม่ได้
กลืนเลือด
|

แถมคิดว่า
กำลังออก
คำสั่ง
ใครอยู่

ໄວ
ເຢັນ
ໄວ
!!

ອ່ອນ
ຫ້າງຂຶ້ນ
ເວີ
ແຂບຂາ
ໄປຕີ
ແຈມ
ເລຍ
ແຈມ
ໄປກັບ
ຮ່າງກາຍ
ໄດ

ອັກ
|

ร่างกาย
ยังตอปลสนอง
ไม่อย่างนั้น
เราคงตาย
ไปแล้ว

ที่ร่างกายขา
เพราะหลัง
ได้รับแรง
กระแทก
อย่างแรง
เรื่องธรรมดา

ที่แขนกับขา
ไม่มีแรง
เพราะเรา
กำลัง
หวาดกลัว

ตั้งนั้นต่อให้หา
ในอาคารเท่าไร
ก็ไม่เห็นเส้นทาง
ที่คนทุกคน
จะลอดหูลอดตา
ผ่านไปได้

ขังมนุษย์
ไว้ในผ้า
โอบิได้

อาวุธ
ของอสูร
ตนนั้นคือ
ผ้าโอบิ
มันมีพลัง
พิเศษ

ยังมี
ชีวิตอยู่
หรือ

นึ้ม

มีฝีมือ
ไม่เลว

แต่ถ้า
มีช่องเล็ก ๆ
พอที่จะให้
ผ้าผืนนี้
ผ่านไปได้ละก็
จับคนไปได้
ง่ายตายเลย

ตา
สวยดี
นี่

จันเข้า
จะควัก
ลูกตาแก
มากิน
แล้วกัน

พี่คงสู้
โดยแบก
น้อง
ไม่ไหว

เนซึโกะ
ขอโทษ
นะ

สาย
สะพาน
ขาด
แล้ว

แต่ถ้า
โดนโจมตี
ครั้ง
ต่อไปล่ะก็
อาจจะ
แตกก็ได้

กล่อง
ไม่ได้รับ
ความ
เสียหาย

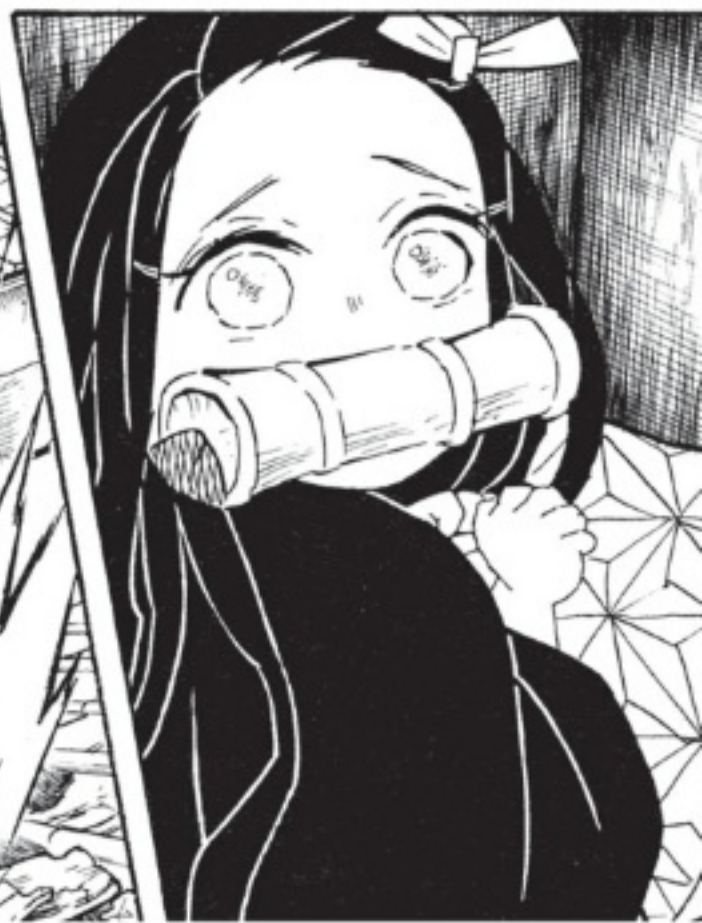
ยกเว้น
ตอนที่
ชีวิตตัวเอง
ตกอยู่ใน
อันตราย

อย่า
ออกมา
จาก
กล่อง

กระบวน
ที่ 4

ปราณ
วาริ

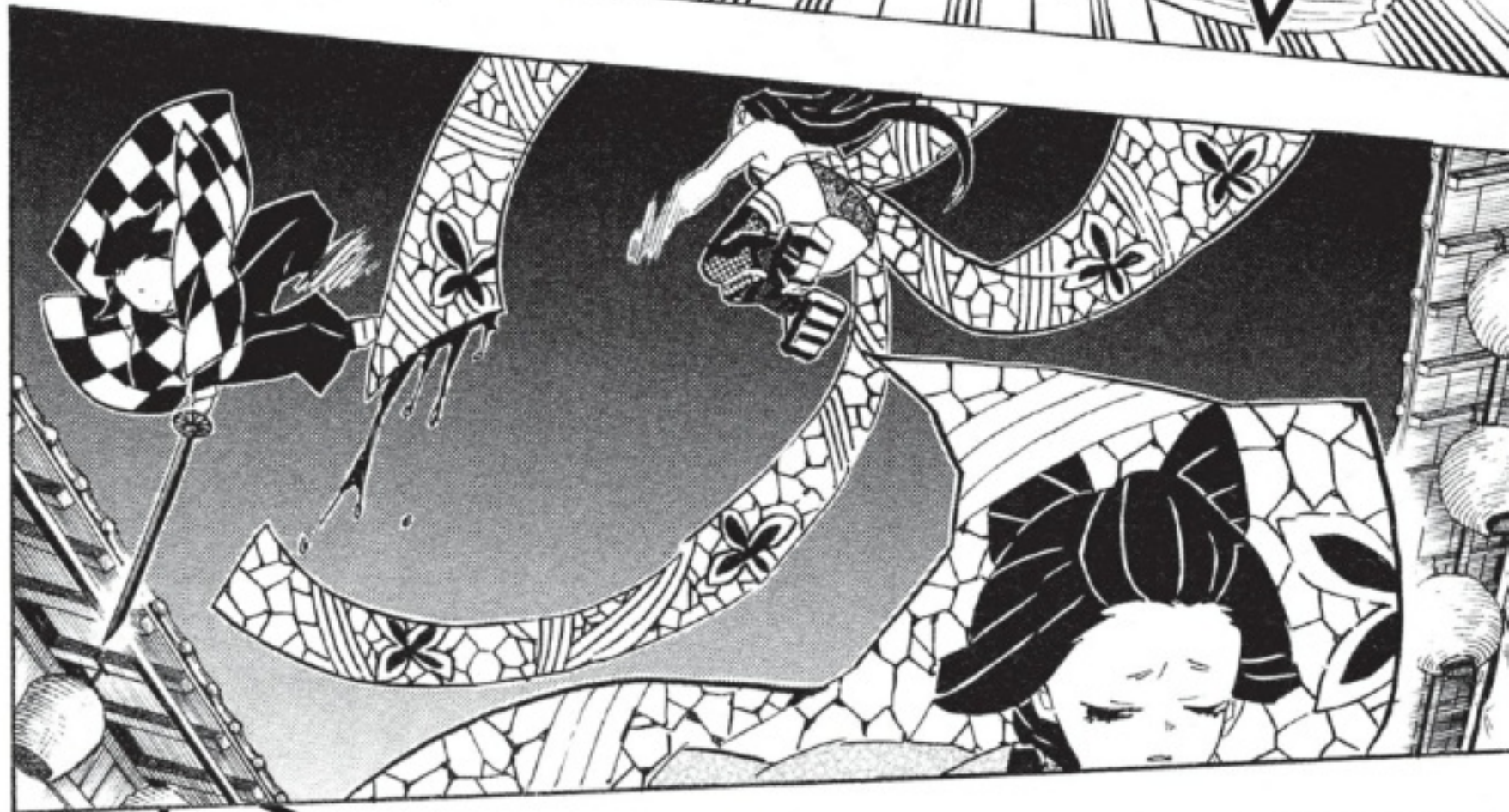
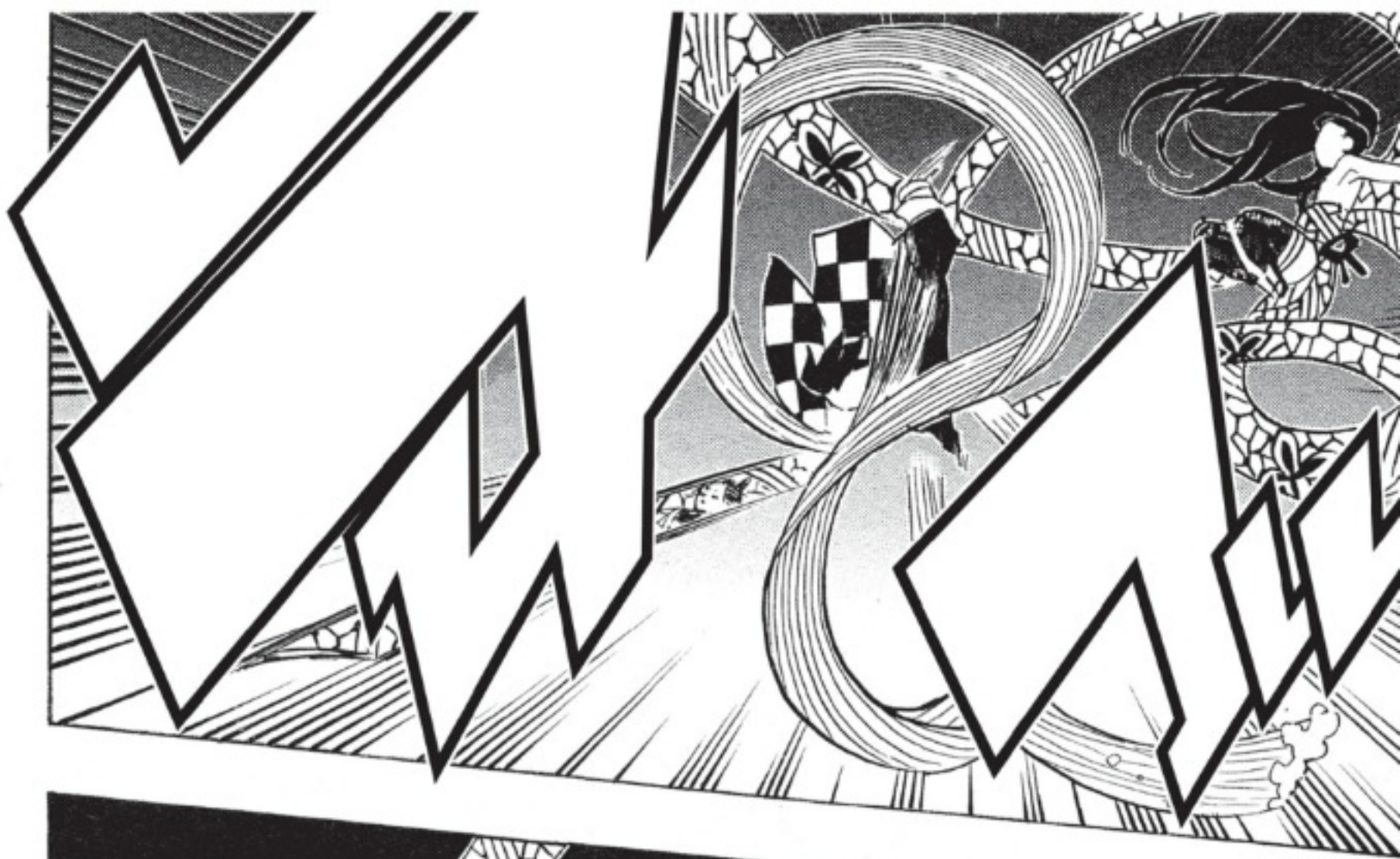

กลิ่น
น้ำ

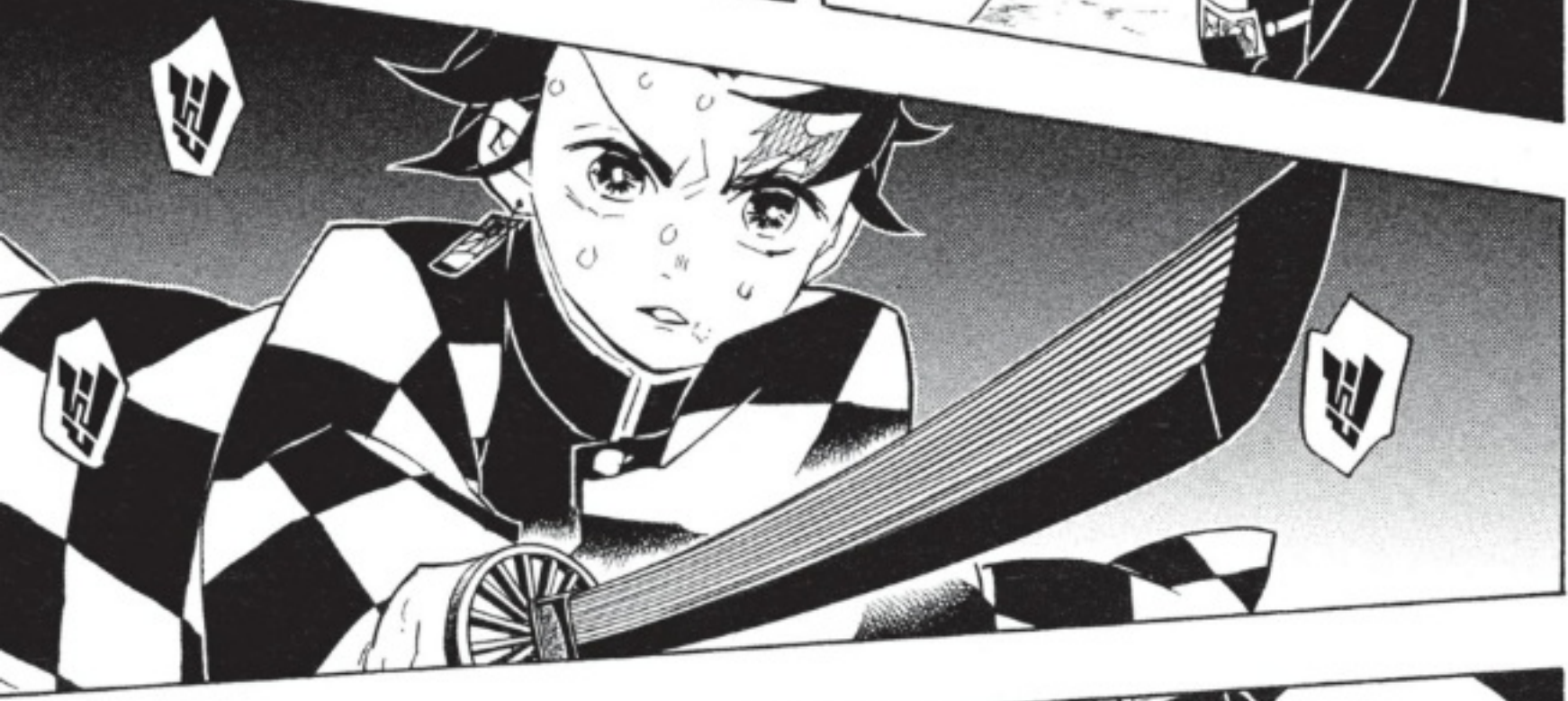

ตัดได้ไม่เลว
ตัดออกไป
เฉพาะตรงที่
ยังโคอินันตซี
เอาไว้

สมดุล
กลางอากาศ
ไม่เลว
เลยนี่...
แล้วก็

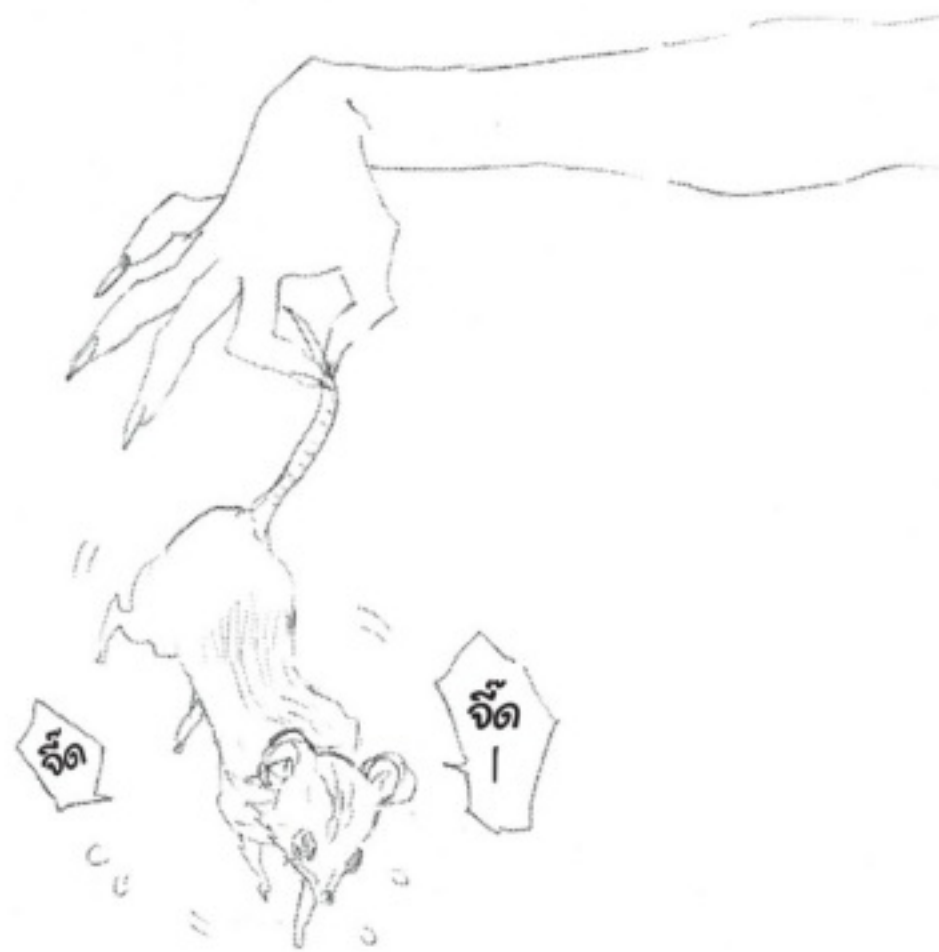

รู้สึก
อยากเอ็นดู
ขึ้นมาซะแล้ว
แกนี่เหมือน
หนูโก๊ตตาย
ซะมัค

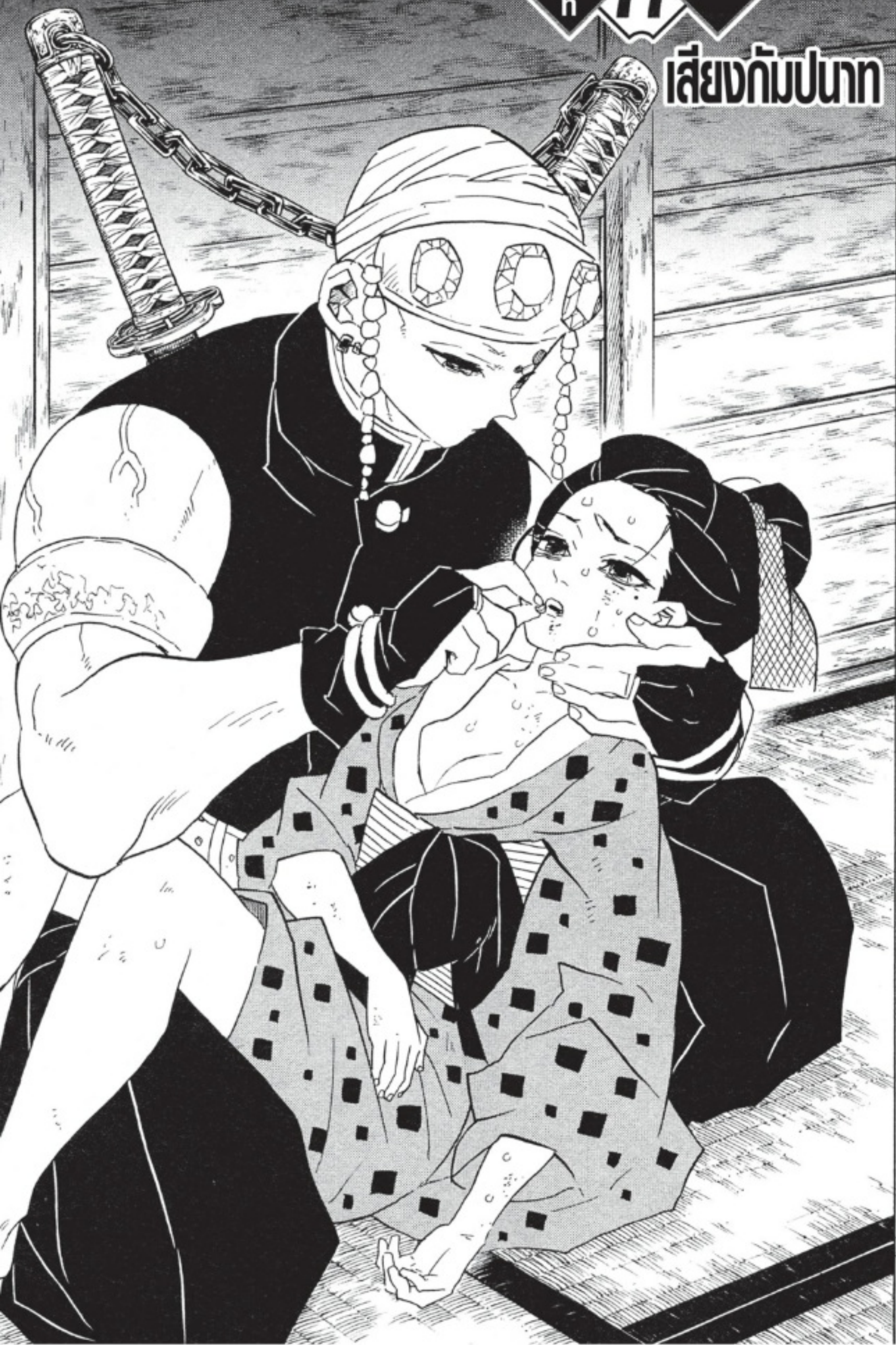

น่ารักจริง
ถึงจะ
อัปลักษณ์
ก็เถอะ

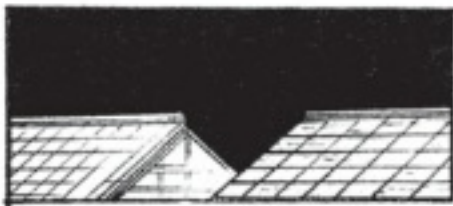

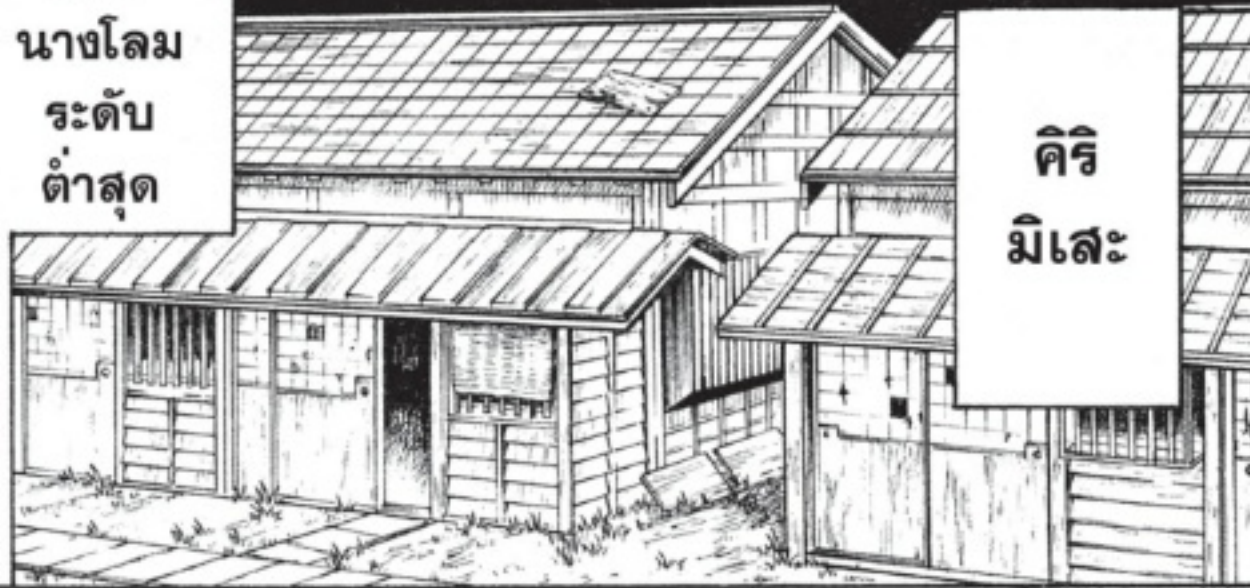

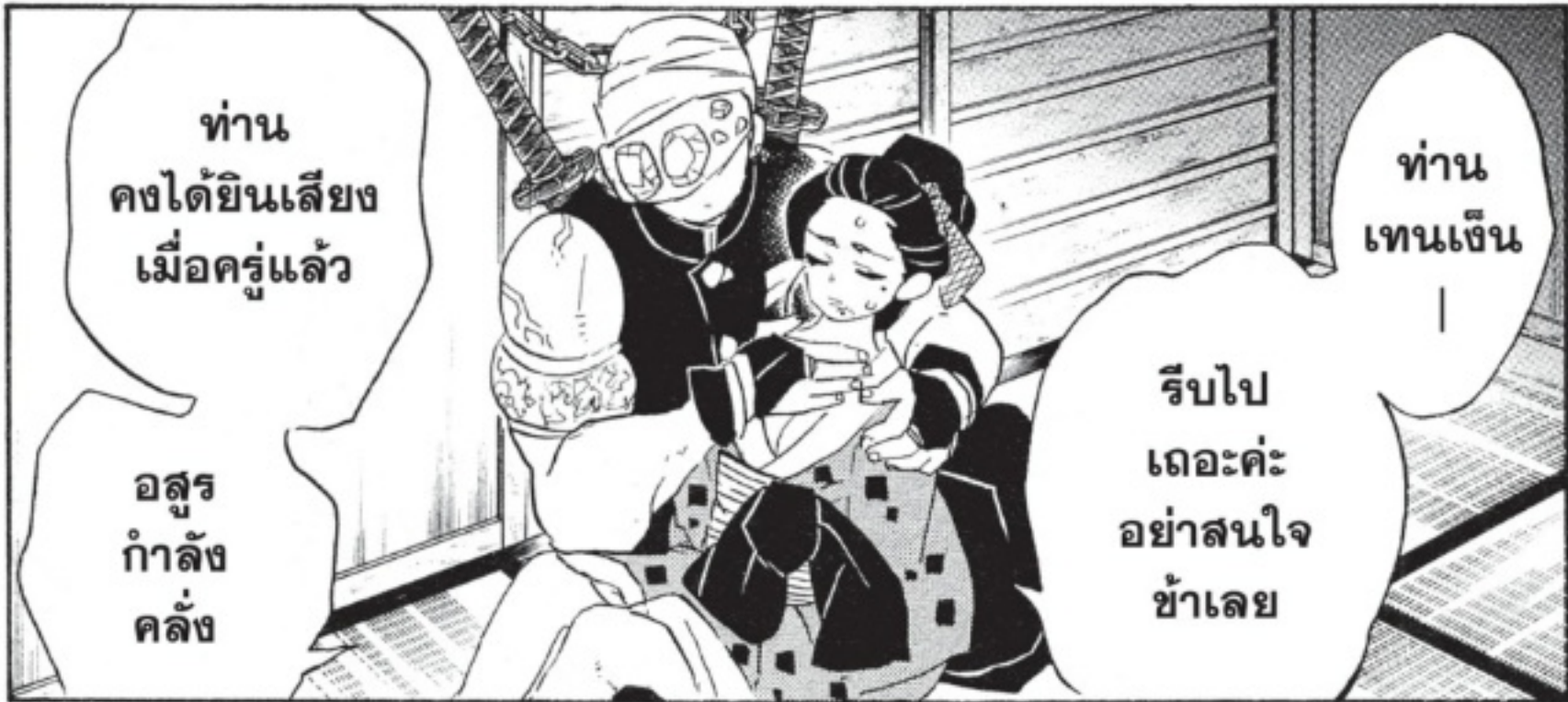

เป็นสถานที่
สำหรับนางโลม
ที่ป่วยหรือ
นางโลมที่ไม่มีแขก
มาติดพัน

ย่าน
นางโลม
ระดับ
ต่ำสุด

ศิริ
มิเสะ

ท่าน
คงได้ยินเสียง
เมื่อครู่แล้ว

อสูร
กำลัง
คลั่ง

ท่าน
แทนเงิน
|

รีบไป
เถอะคะ
อย่าสนใจ
ข้าเลย

ต้อง
ขอโทษด้วย
ที่ข้าไร้
ประโยชน์
|

คะ
...

ไม่เป็นไร
จริงๆ รึ

ถึงจะรู้ว่า
วาราบิฮิเมะโออิรัน
เป็นอสูร
แต่อีกฝ่ายเอง
ก็สังเกตเห็น
ความไม่ชอบมา
พากลเช่นกัน

จึงโดน
จับตามอง
จนทำ
อะไรไม่ได้

เมียของ
เทนเง็น
ฮินะซึรุ

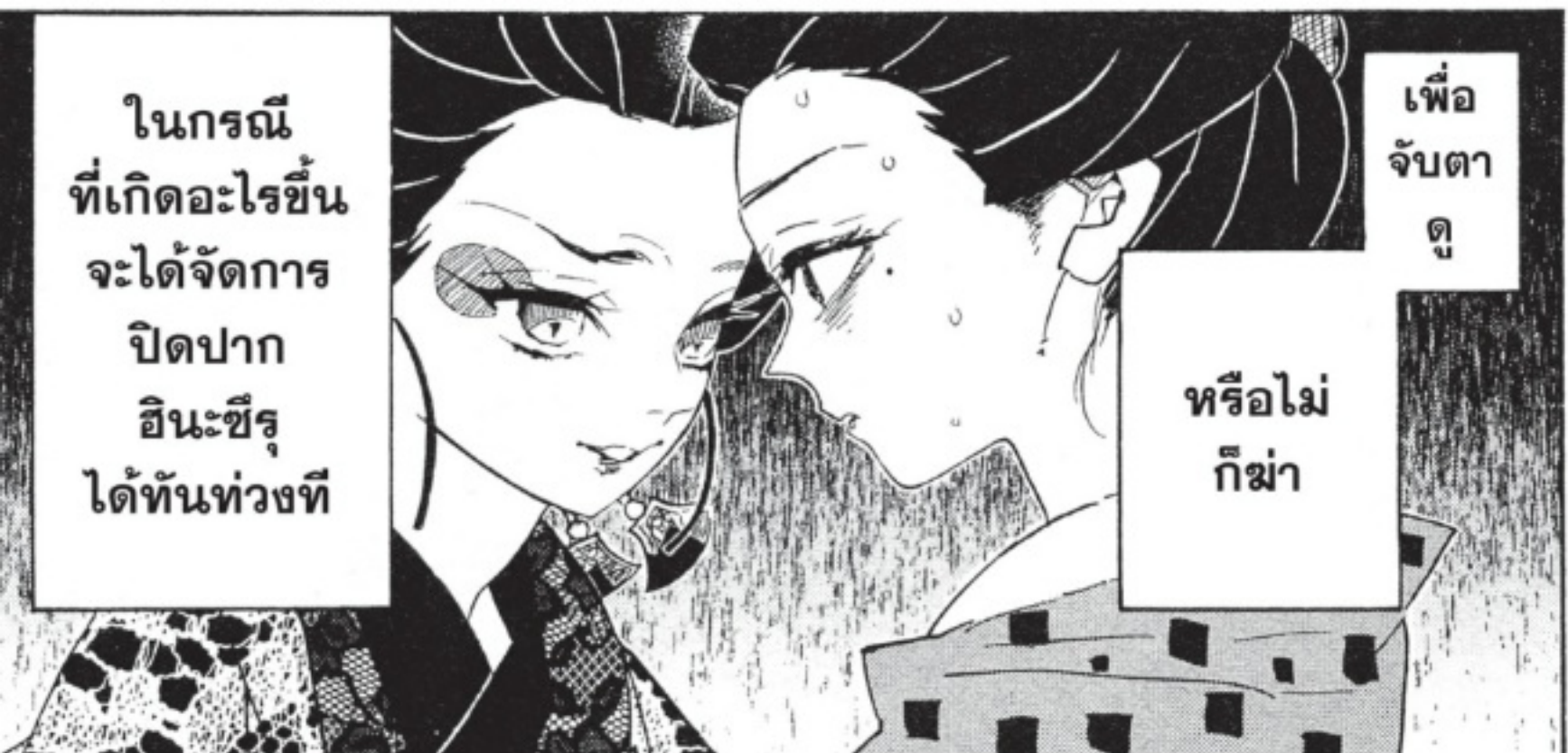
ตอนที่ออกมา
วาราบิฮิเมะ
โออิรัน
ได้มอบผ้าโอบิ
ให้เธอ

จะได้
ออกมา
จาก
“เคียว
งิคุยะ”

เธอ
ดื่ม
พิษ

เพื่อ
แก่งัดทำ
เป็น
ป่วย

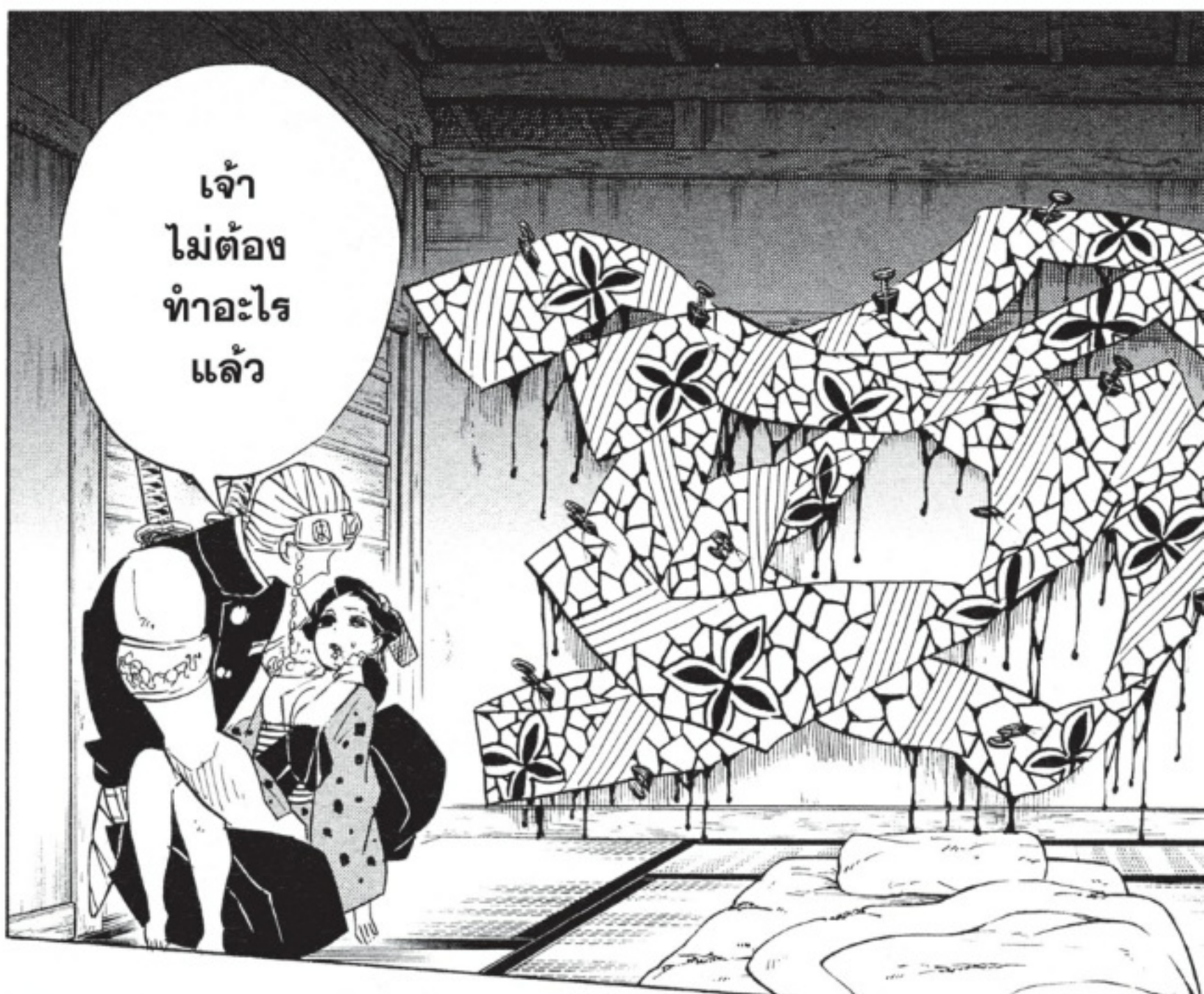

ในกรณี
ที่เกิดอะไรขึ้น
จะได้จัดการ
ปิดปาก
ฮินะซึรุ
ได้ทันท่วงที

เพื่อ
จับตา
ดู

หรือไม่
ก็ฆ่า

เจ้า
ไม่ต้อง
ทำอะไร
แล้ว

เข้าใจ
นะ
—

ถ้าขาดอนพิช
ออกฤทธิ์แล้ว
ให้ออกไปจาก
ย่านโยชิวาระ
ทันที

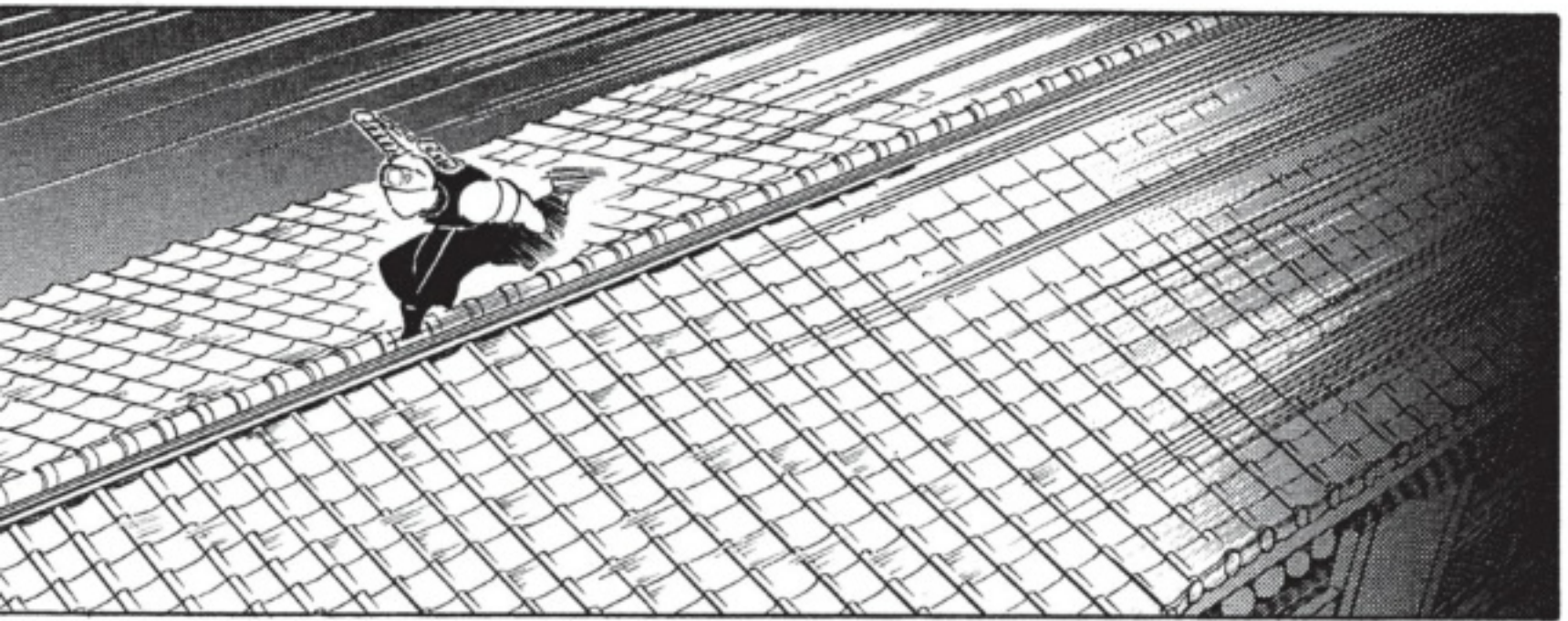

...

คะ

WAAAA

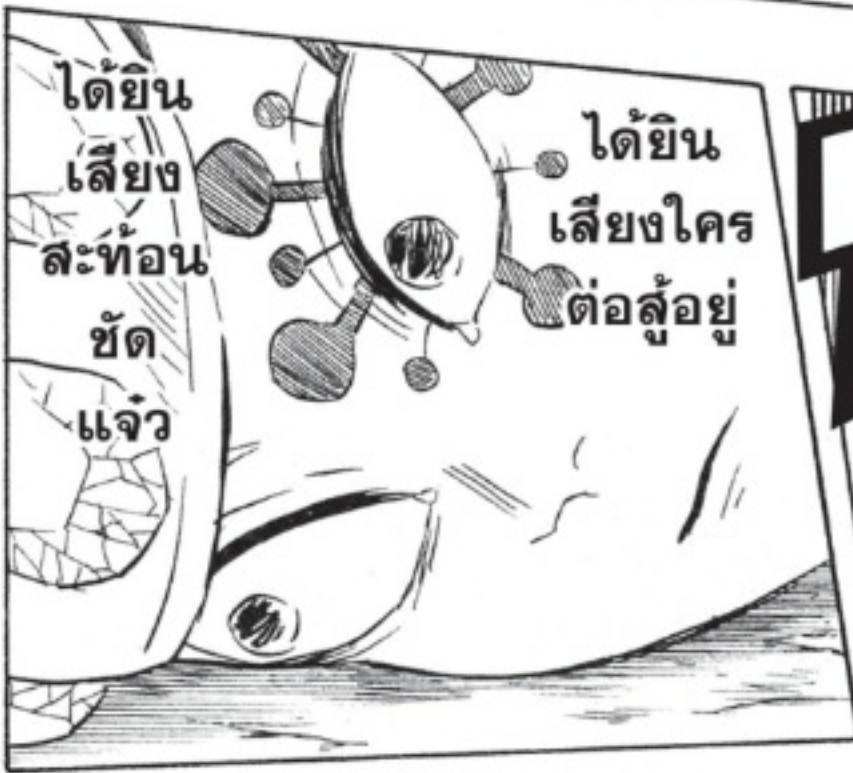

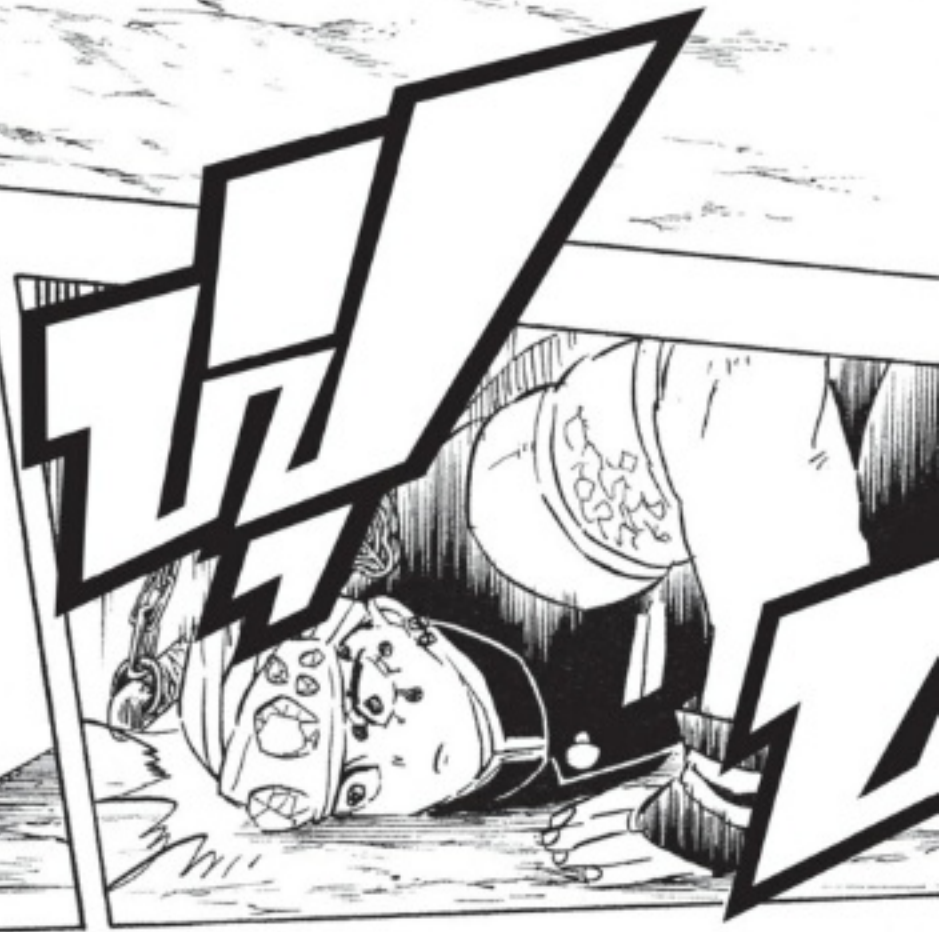
ก๊ี้ !!

ไต้
พื้น
ตี้น
นี่
!!

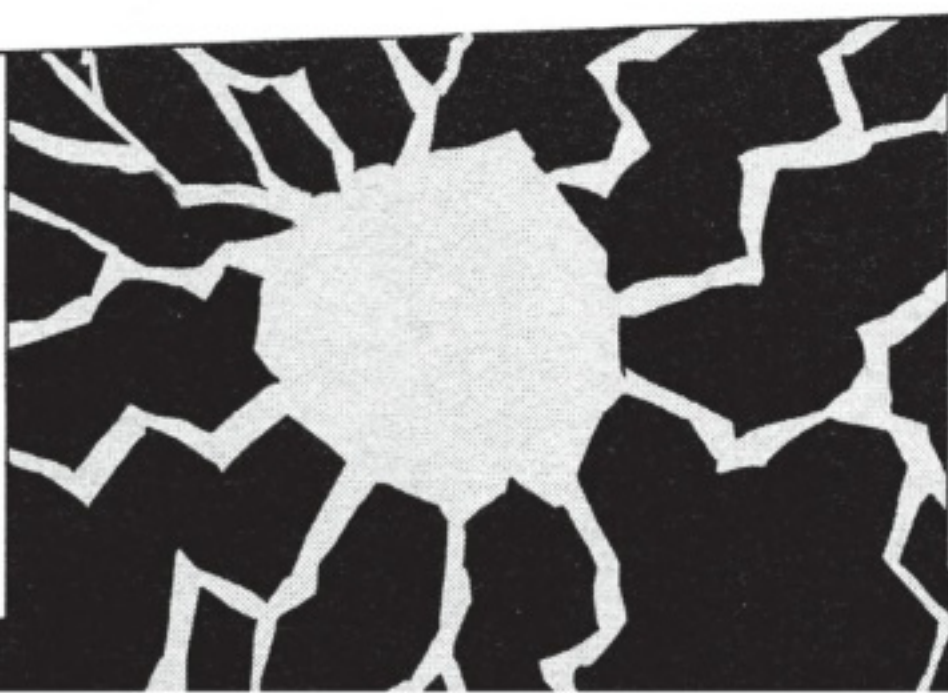

ไต้ยีน
เสีียง
สะท้อน
ซัด
แจ้ว

ไต้ยีน
เสีียงใคร
ต่อสู้อยู่

แถมมี
ทางแคบๆ
แค่เด็กทารก
ผ่านได้
มากมาย
เต็มไปหมด

ข้างใน
เป็น
โพรง
กว้าง

นคร:ขบ
ที่ 1

ปราณ
เสียว

ทัม-
ปนาท
!!!

ไม่เคยมีคน
ที่โดนโจมตี
แล้วเอาชีวิตรอด
ไปได้
จึงไม่มีใครรู้
โครงสร้างมัน

อุซุย
เทนเง็น
ดาบ
2 มือ

ดาบใหญ่
นั้น
มีพลังที่
ก่อให้เกิด
ระเบิด

หนวกหูจริง
เจ้าพวก
มดปลวก

เสียด
อะไรนะ
กำลังทำ
อะไรอยู่
?

ที่
ไหน
?

จากทาง
โอจิโมโตะยะ
สินะ

แล้วก็
ฮินะซึรุ
...

ไม่บอก
หรอก
|

พวกแก
มากันกี่คน?
4 คนเหรอ
?

ถ้าบอก
ตามตรงล่ะก็
จะไว้ชีวิต
ให้ก็ได้นะ

ดาบ
ของแก

|

เมื่อกี้
ประหม่อมกััน
นิดเดียว

คนที่
ตีดาบนั้น
คงเป็นช่าง
ชั้นเลว
แน่ๆ

ใบดาบ
สึก
ซะแล้ว

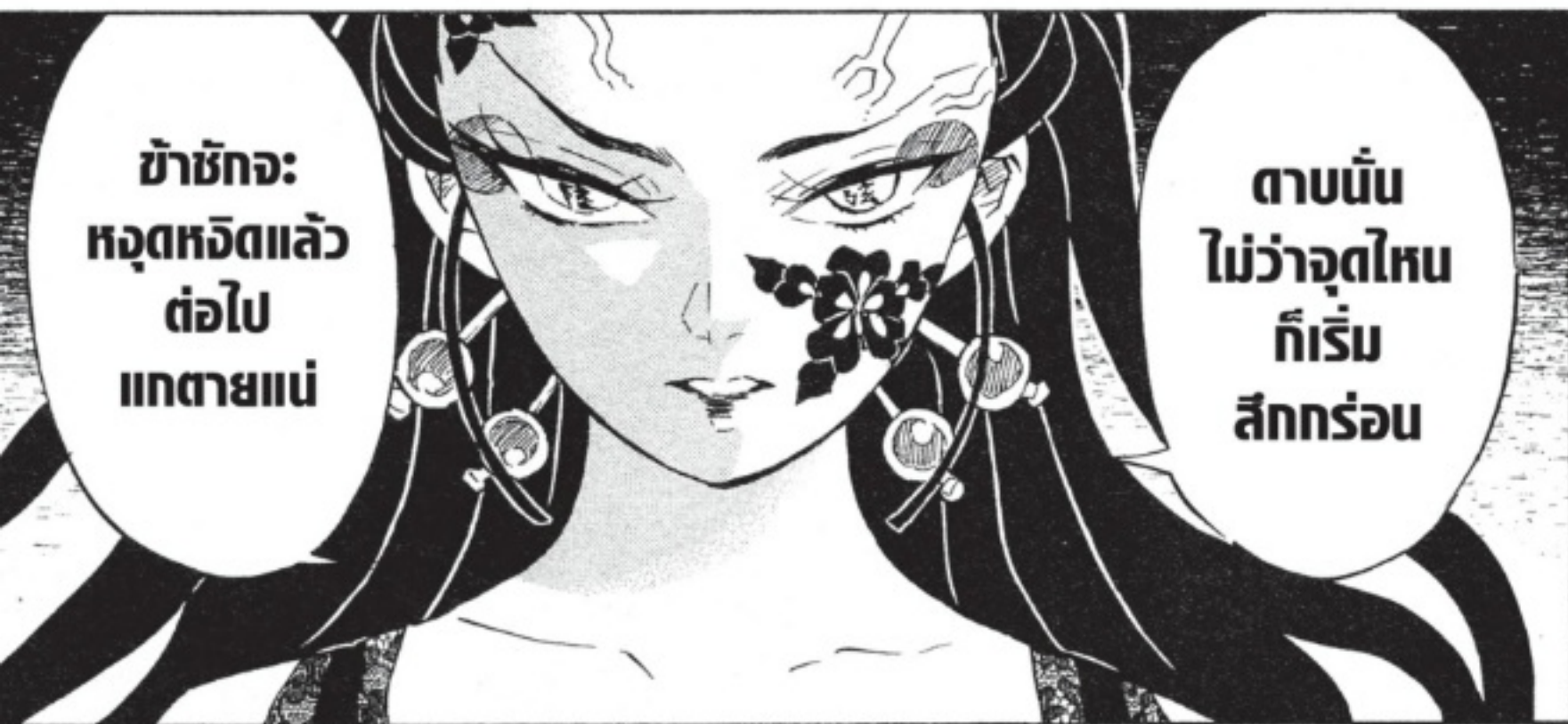
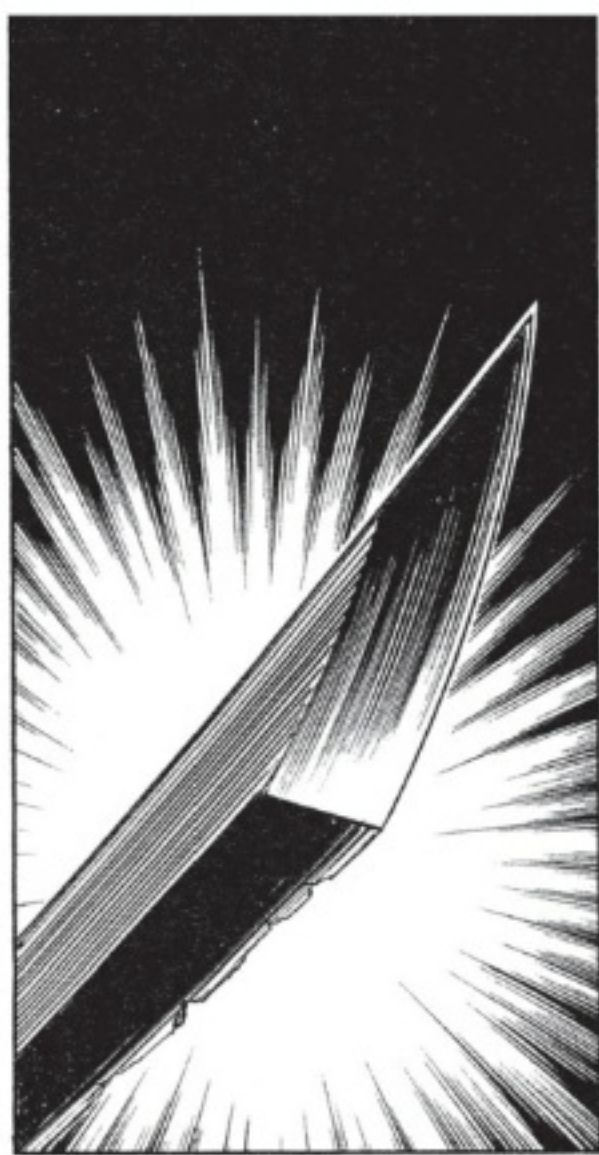

ฉันทำไม
ถึงเป็น
เช่นนั้นล่ะ
เจ้าโง่

ไม่ใช่
!

คนที่
ติดตามเล่มนี้
เป็นคนที่
ยอดเยี่ยม!!
เป็นช่างติดตาม
ที่มีฝีมือ

ข้าชกจะ
หลุดหลุดแล้ว
ต่อไป
แกตายแน่

ตามนั้น
ไม่ว่าจุดไหน
ก็เริ่ม
สีกกร้อน

ปราณ
วาริ

อย่าง
ที่คิด

เป็น
เพราะ
ข้าเอง
|

ถ้าผู้ใช้
ด้อยฝีมือ
ใบดาบ
จะสีก

ร่าง
กาย
เรา

ไม่เหมาะ
กับ
ปราณ
วาริ

ใช้ได้
ไม่
เต็มที่
|

สำหรับเราแล้ว
พลังโจมตีตอนใช้
“ฮิโนะคามิดาสุระ”
จะเหนือกว่า...
เข้ากับร่างกาย
มากกว่า

แต่
ว่า

เราไม่สามารถ
ใช้ปราณวาริได้
เหมือนคุณ
อุโรโกะดาคิ
หรือ
คุณโทมิเอะกะ

พลังที่
แข็งแกร่ง
นั้น
ต่อเนื่อง
ได้

เราไม่
สามารถ
ใช้

ต้องทำ
ให้ได้
!!

ไมลึ

เราน่า
จะทำได้

ตอนนี้
ไม่ใช่

ลุก
โซม
!

ห้าม
แพ้

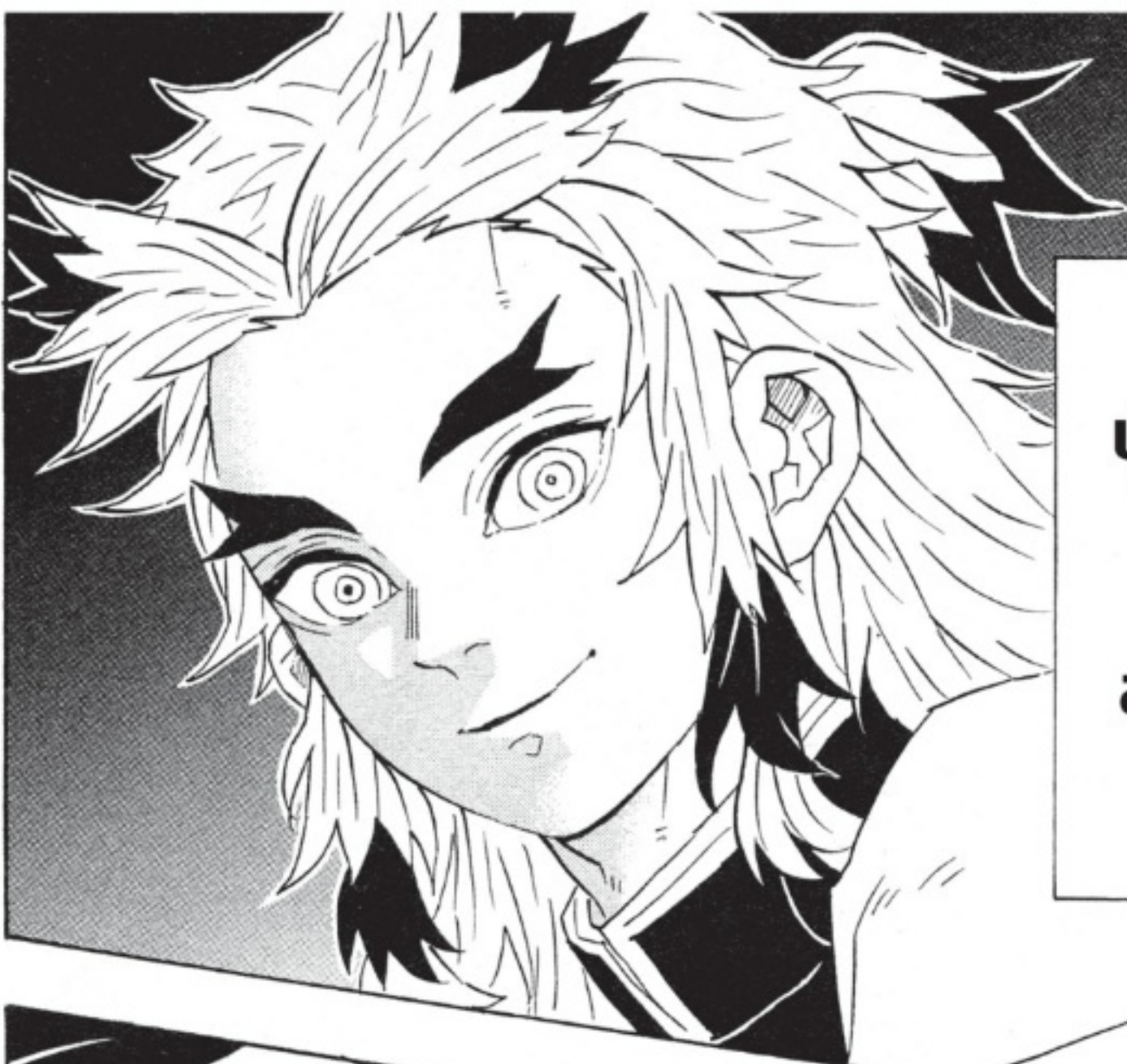
เรา
ฝึกฝน
เพื่อ
การนั้น

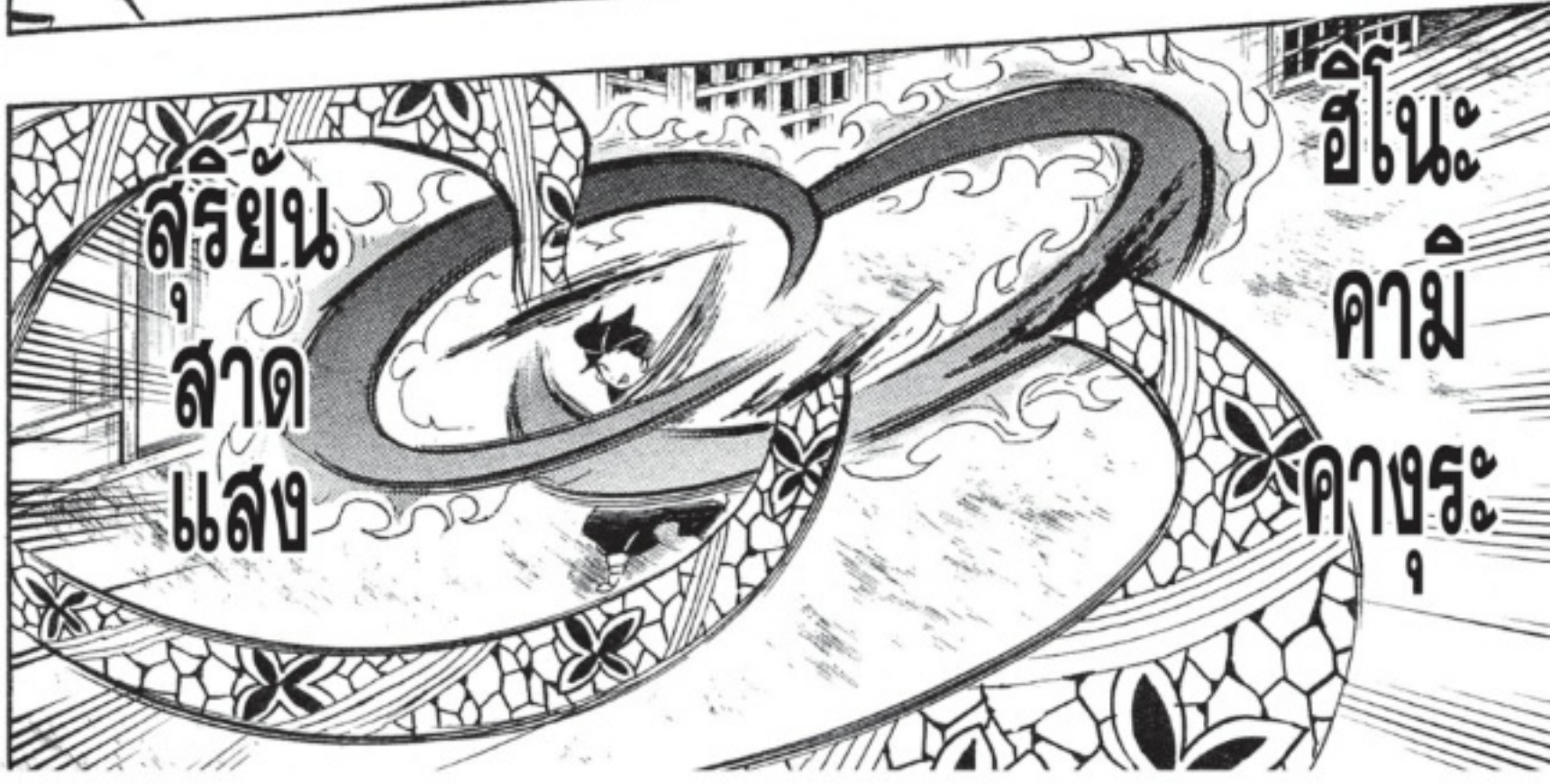
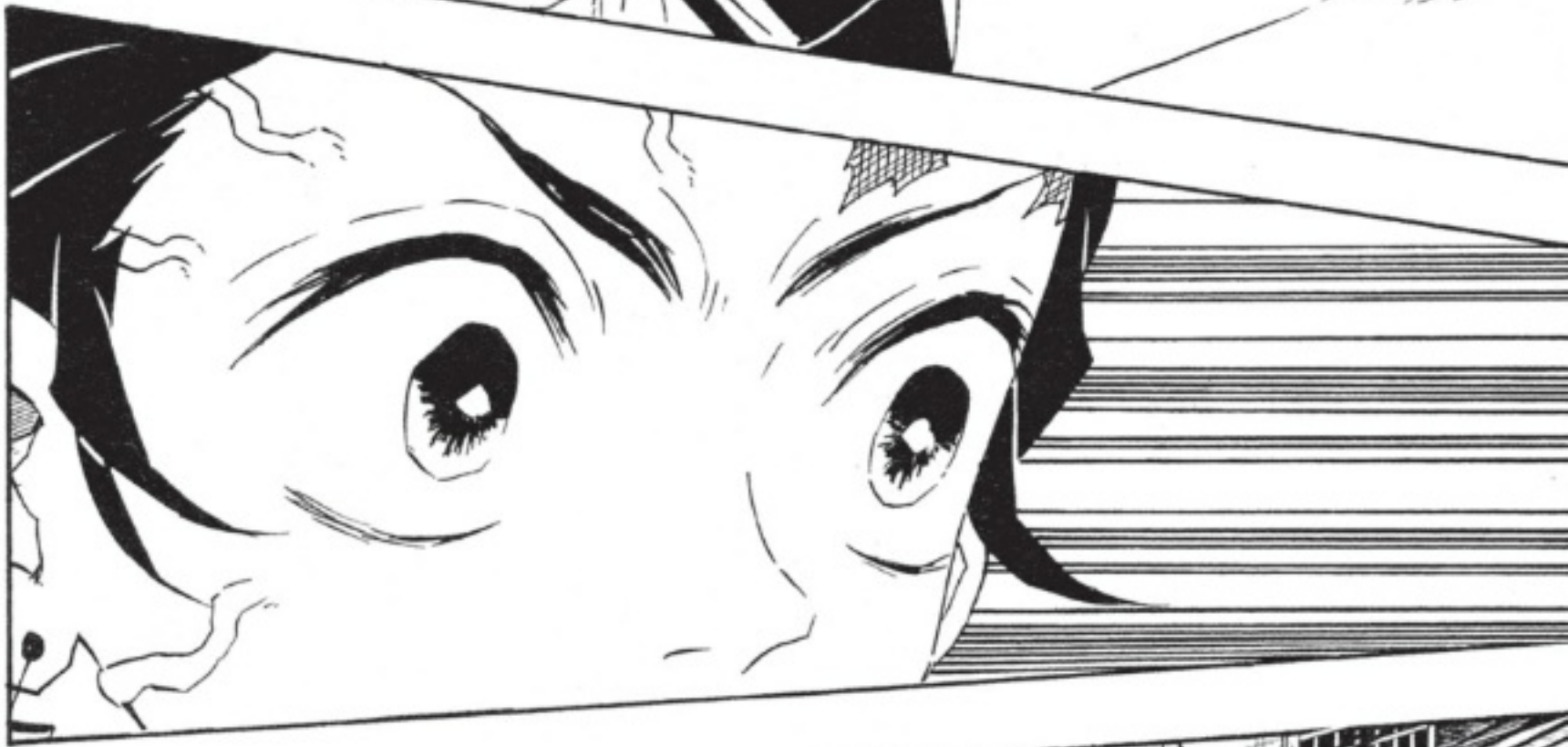
ลุก
โซม
!!

ลุก
โซม
!

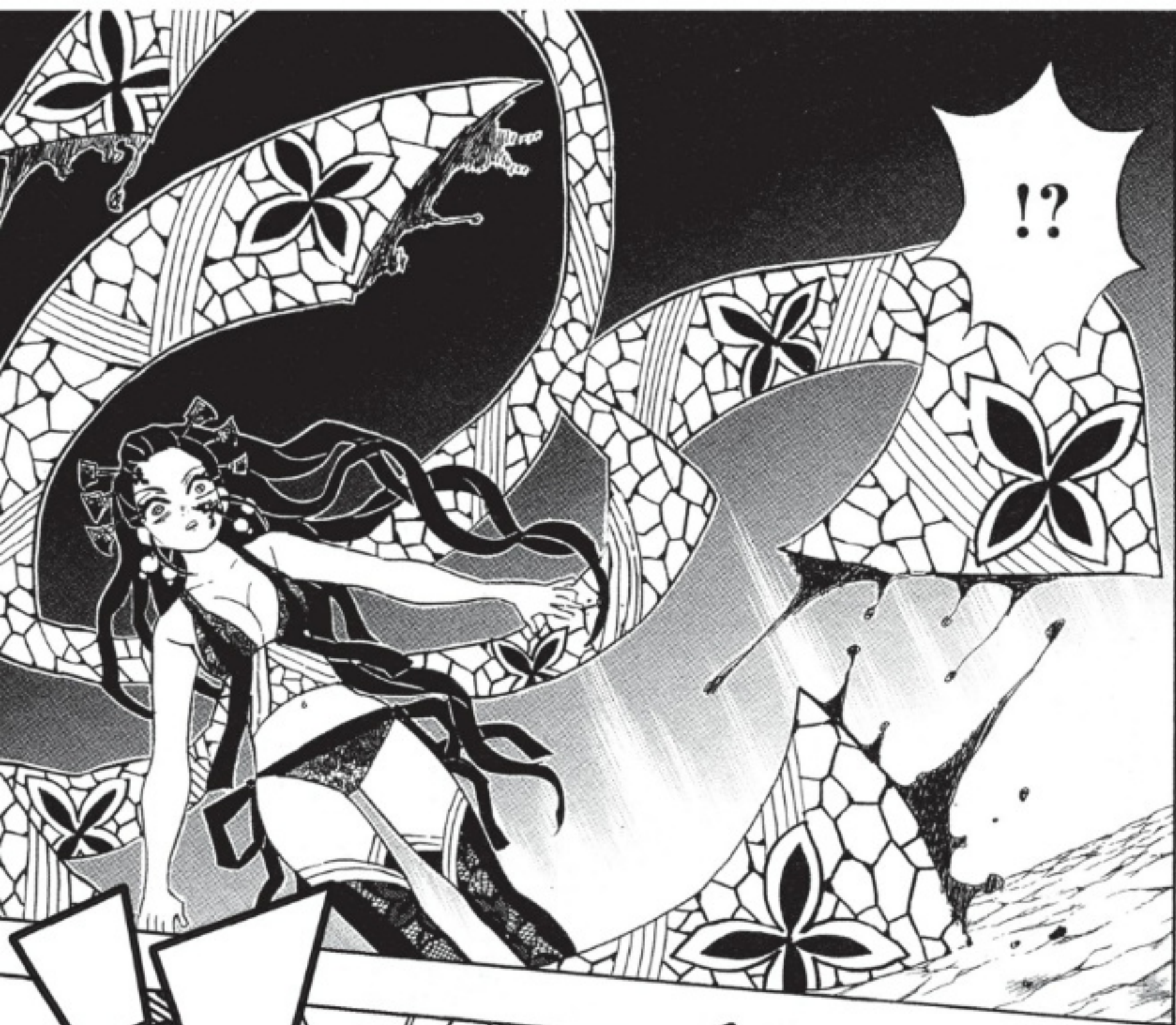
จง
ปลุกไฟ
ในตัว
ให้
ลุกโชน
!!!

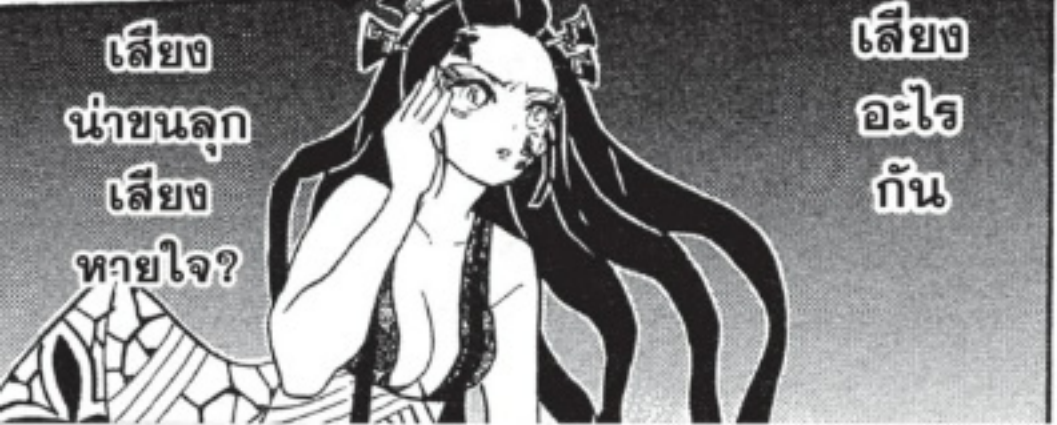
ลึกลับ
ลัด
แสง

ฮึ่นะ
คามิ
คางระ
๑

เจียบคม   วิถี
กว่า   ดาบ
เมื่อครู   เปลี่ยน
                 ไป

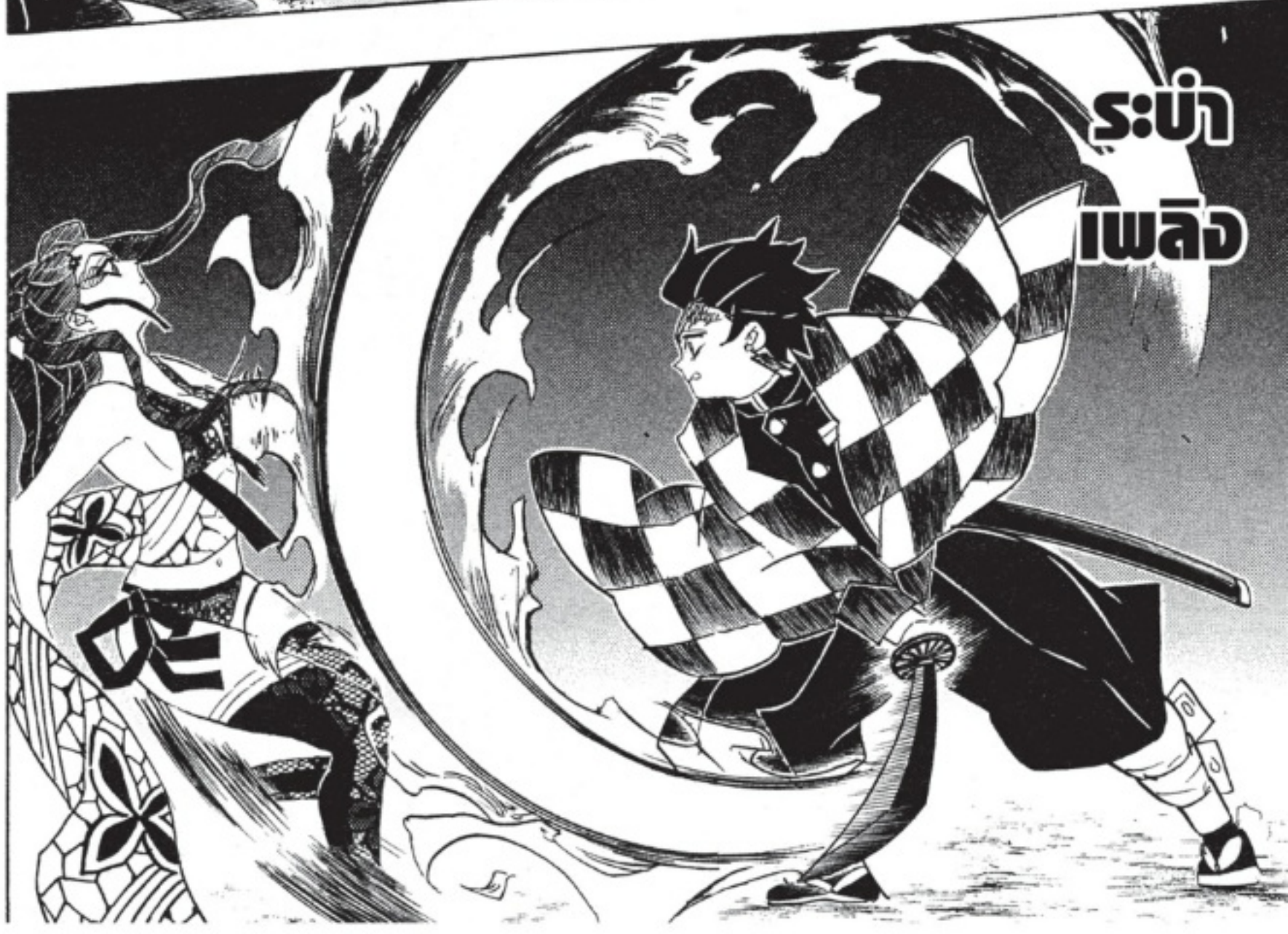
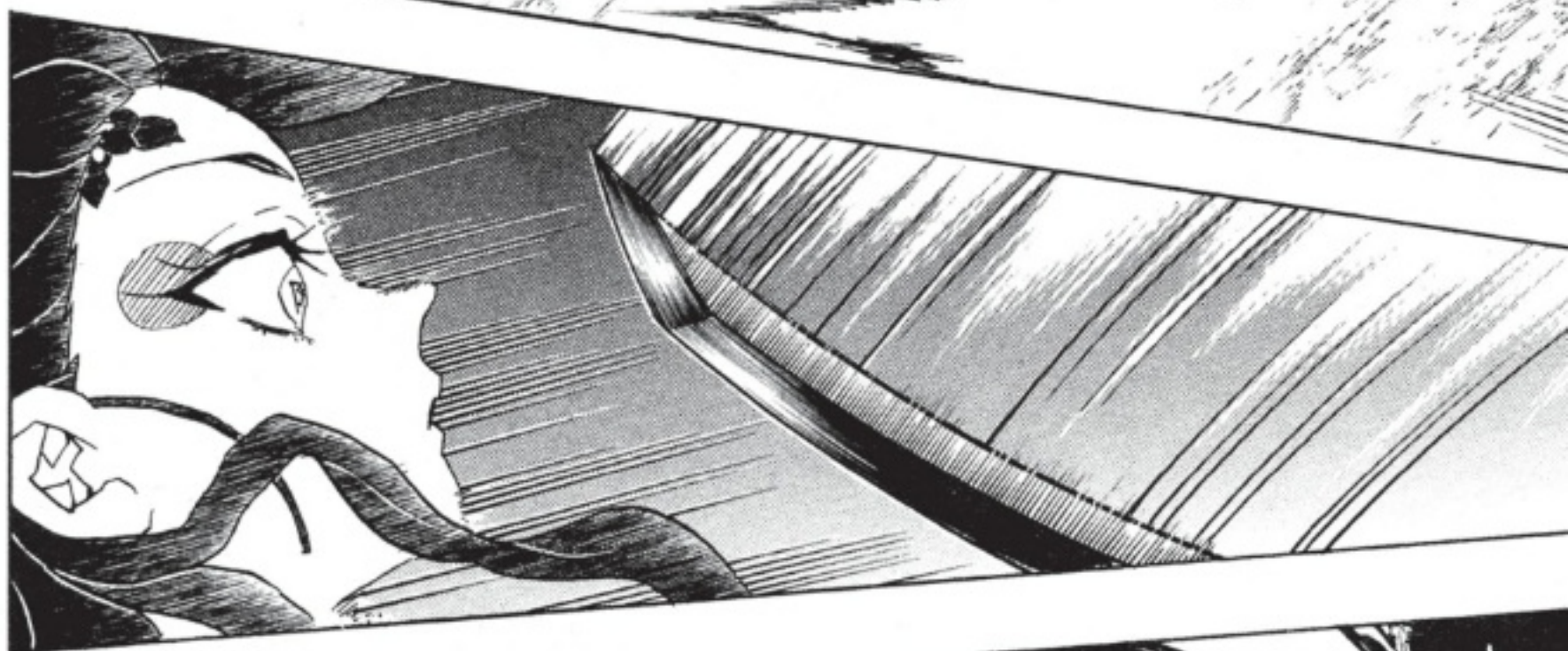
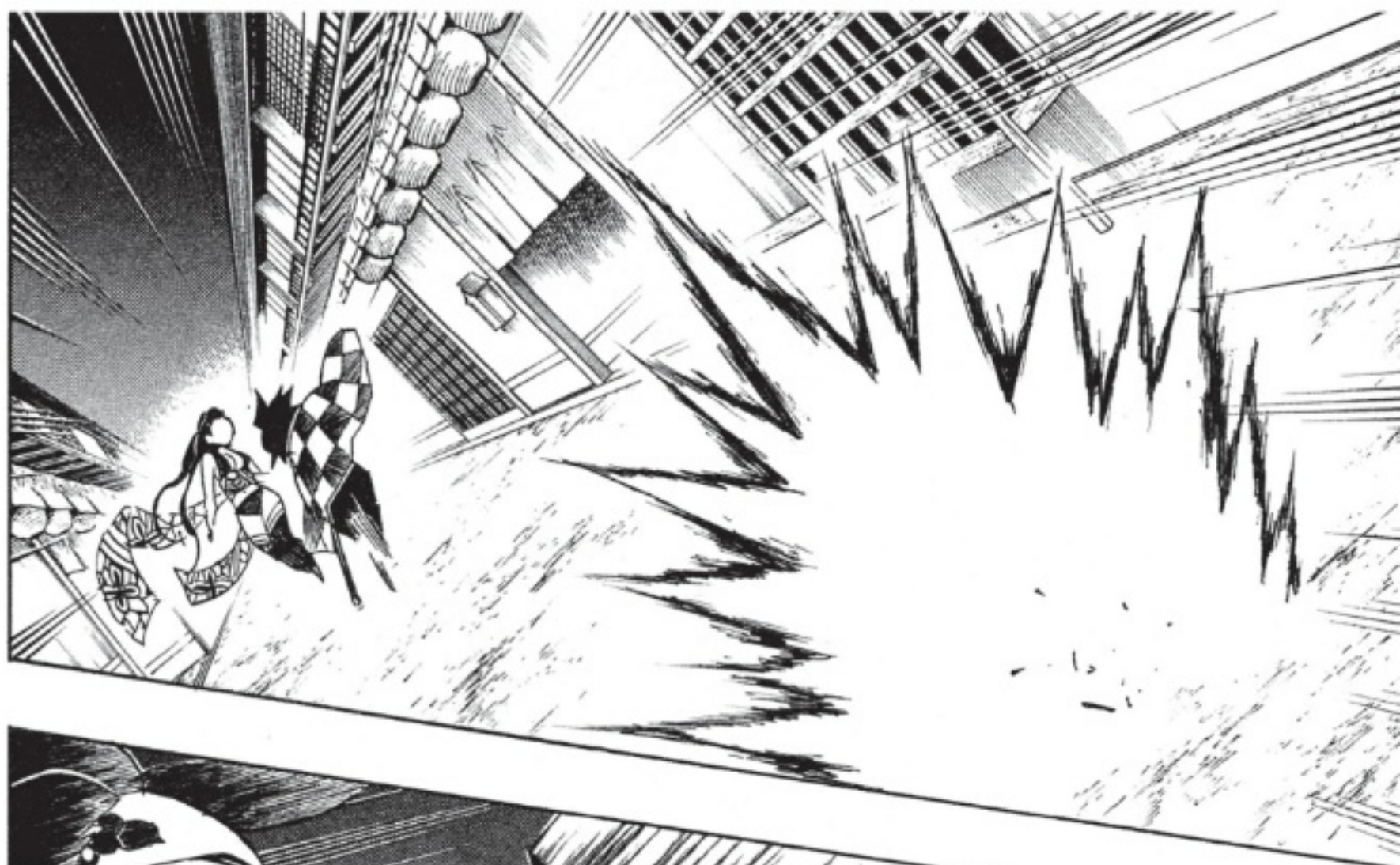

เสียง
นำชนลุก
เสียง
หายใจ?

เสียง
อะไร
กัน

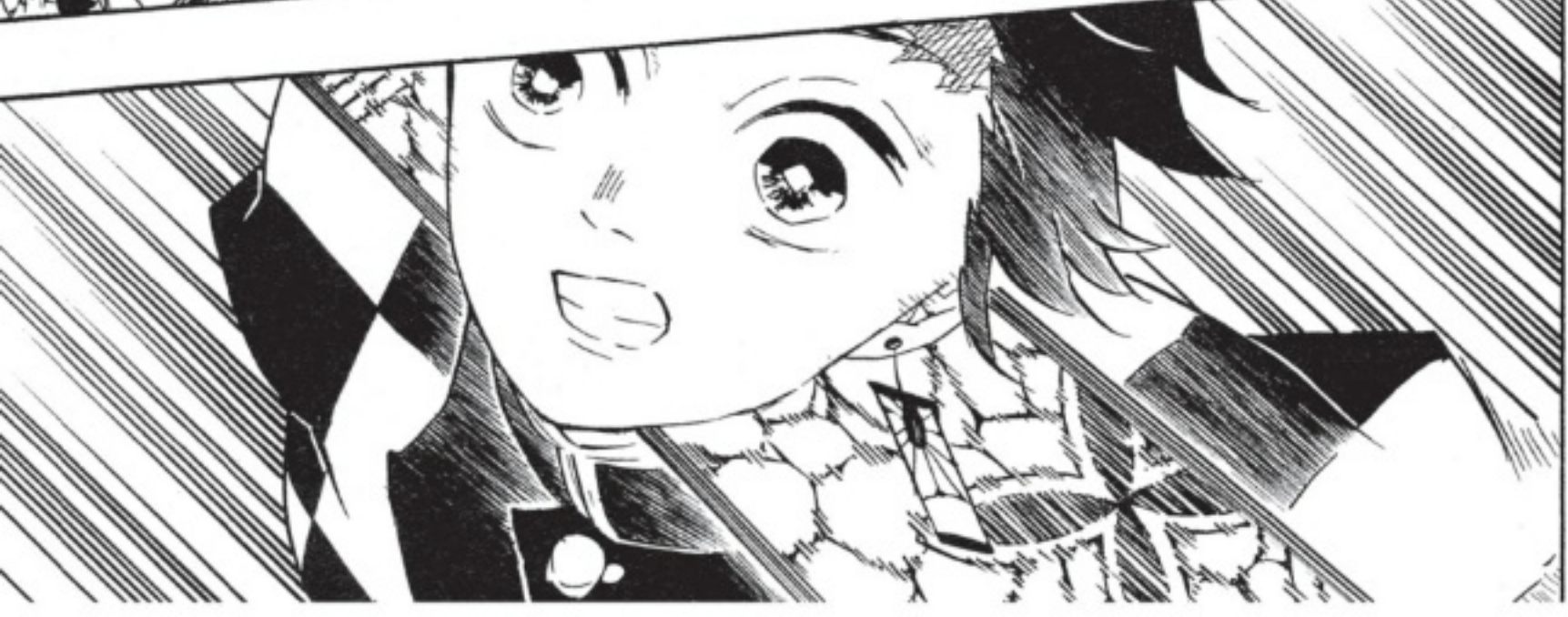
ไม่
เท่าไร
เลย

ถึงจะ
หลบได้
แต่ก็เหลือ
การโจมตี
อีกครั้ง...

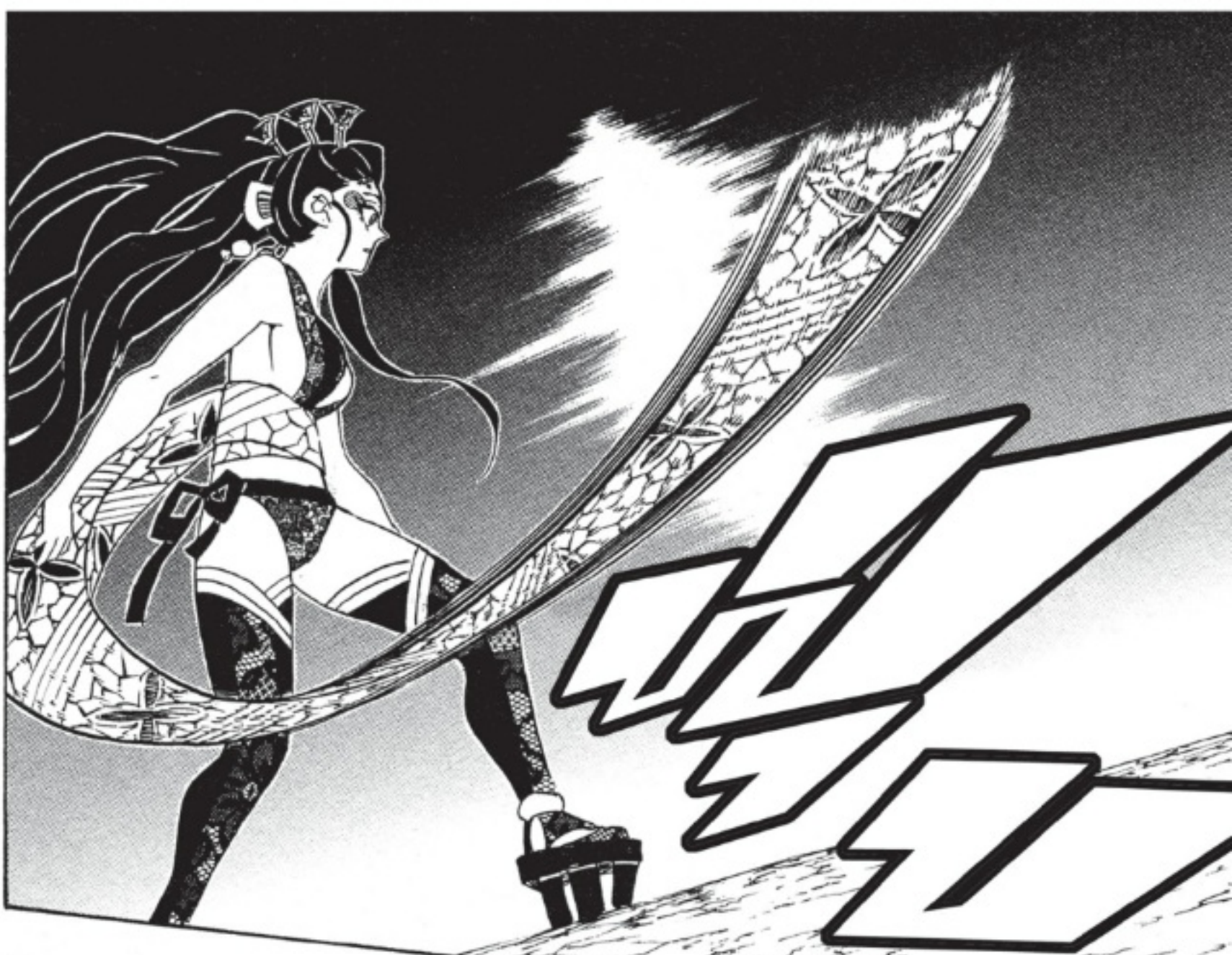
ระบำเพลิง
เป็นการ
โจมตี
ต่อเนื่อง
2 ครั้ง

แค้น
เอง
เหวอ

* ปรากฏการณ์อาทิตย์ 3 ดวงหรือ Sun dogs เป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติที่ดูคล้ายมีดวงอาทิตย์ 2-3 ดวงเรียงกัน บริเวณใกล้ขอบฟ้าเกิดจากการหักเหของแสงอาทิตย์ผ่านผลึกน้ำแข็งของเมฆ

ยังมอง
เห็นเพียง
ภาพติดตา
ชั่วขณะ*
เท่านั้น

แม้แต่
ผู้ที่มี
สายตา
ดีเยี่ยม

การหมุนตัว
และบิดตัว
ด้วยความเร็ว
ทำให้เกิดการ
ร้ายรำที่
เคลื่อนไหว
รวดเร็ว

* afterimage การเห็นภาพติดตาชั่วขณะหลังจากเห็นภาพดั้งเดิม เช่น การมองภาพขาวดำเป็นเวลานานๆ แล้วหันไปมองฉากขาวโล่งๆ จะทำให้มองเห็นภาพเมื่อครู่ในสีตรงกันข้าม เป็นต้น

ชิน:
คามิ
คาซุระ:

เส้นด้าย
แห่งช่องว่าง!!
ไทวน่า
!!

ช่อง
ว่าง
!!

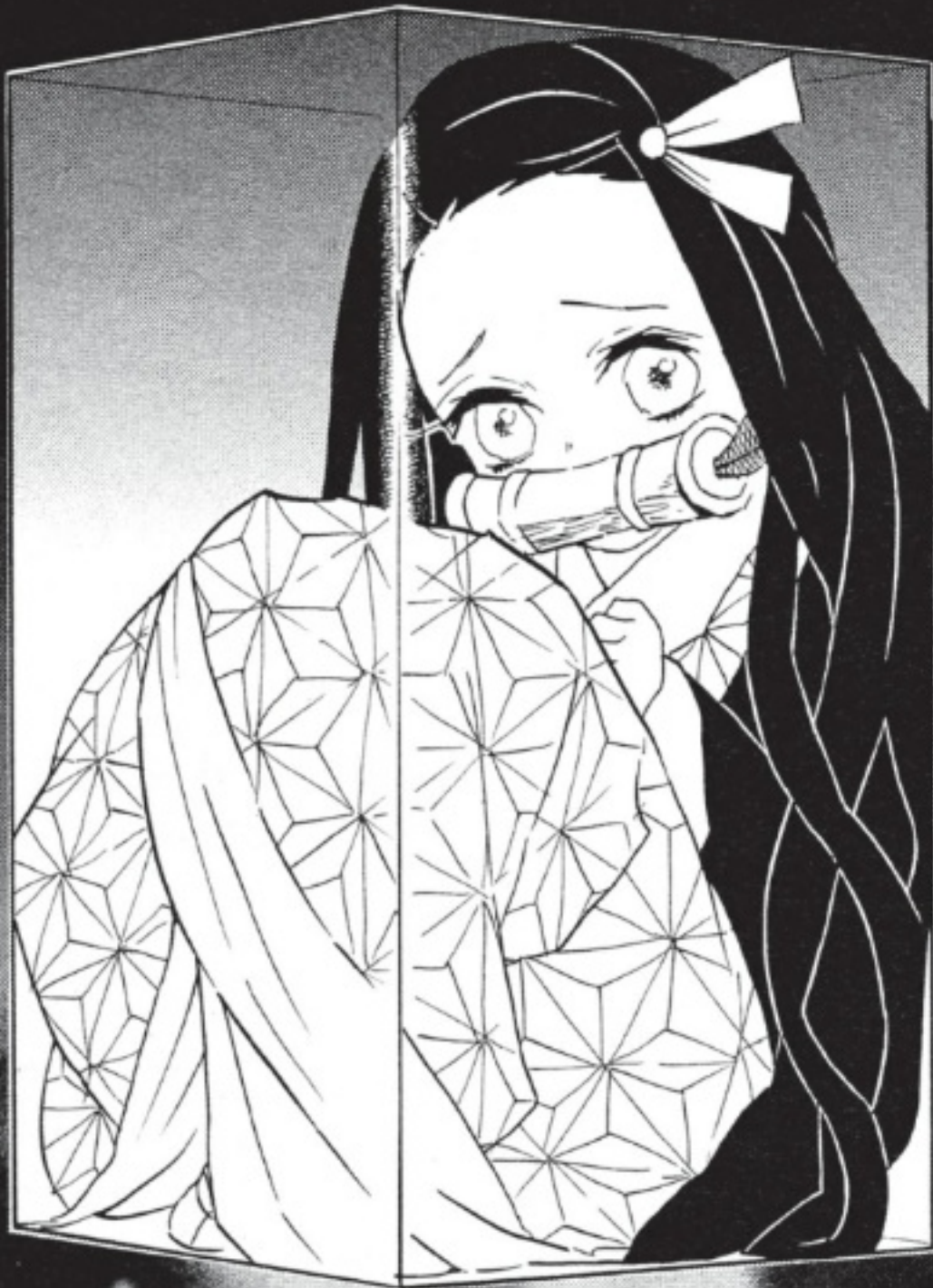
เพลิง
นรก
กุมิ

โอ๊ะ
เป็นหวัด
รี

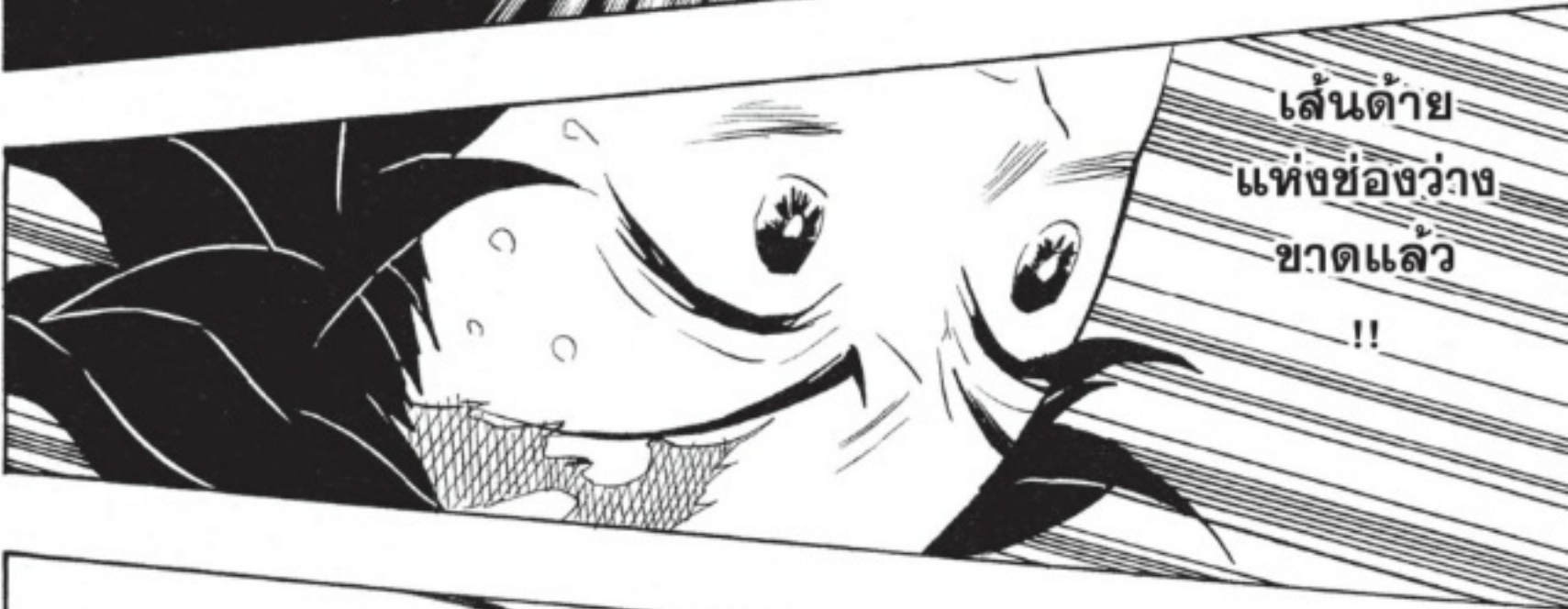
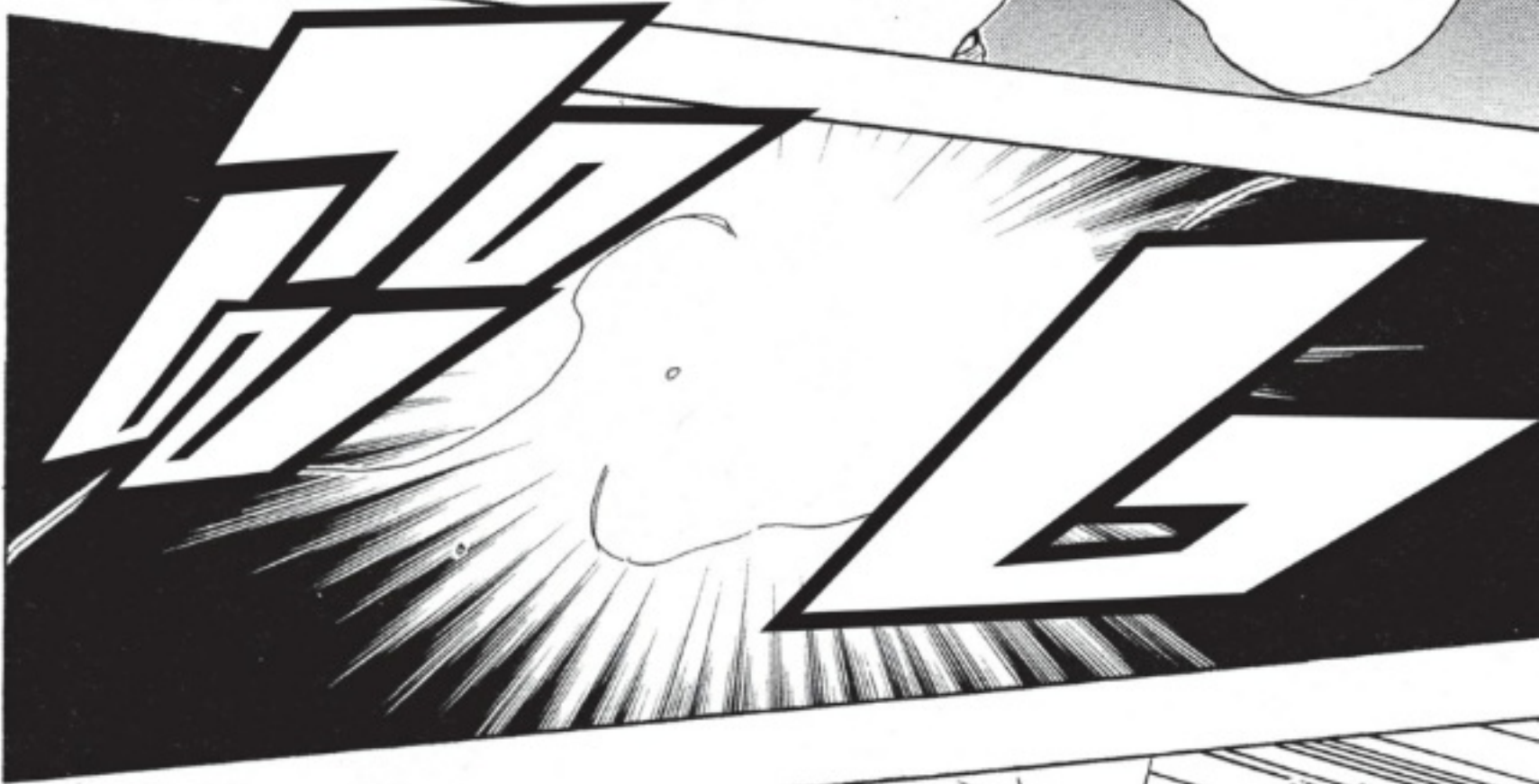

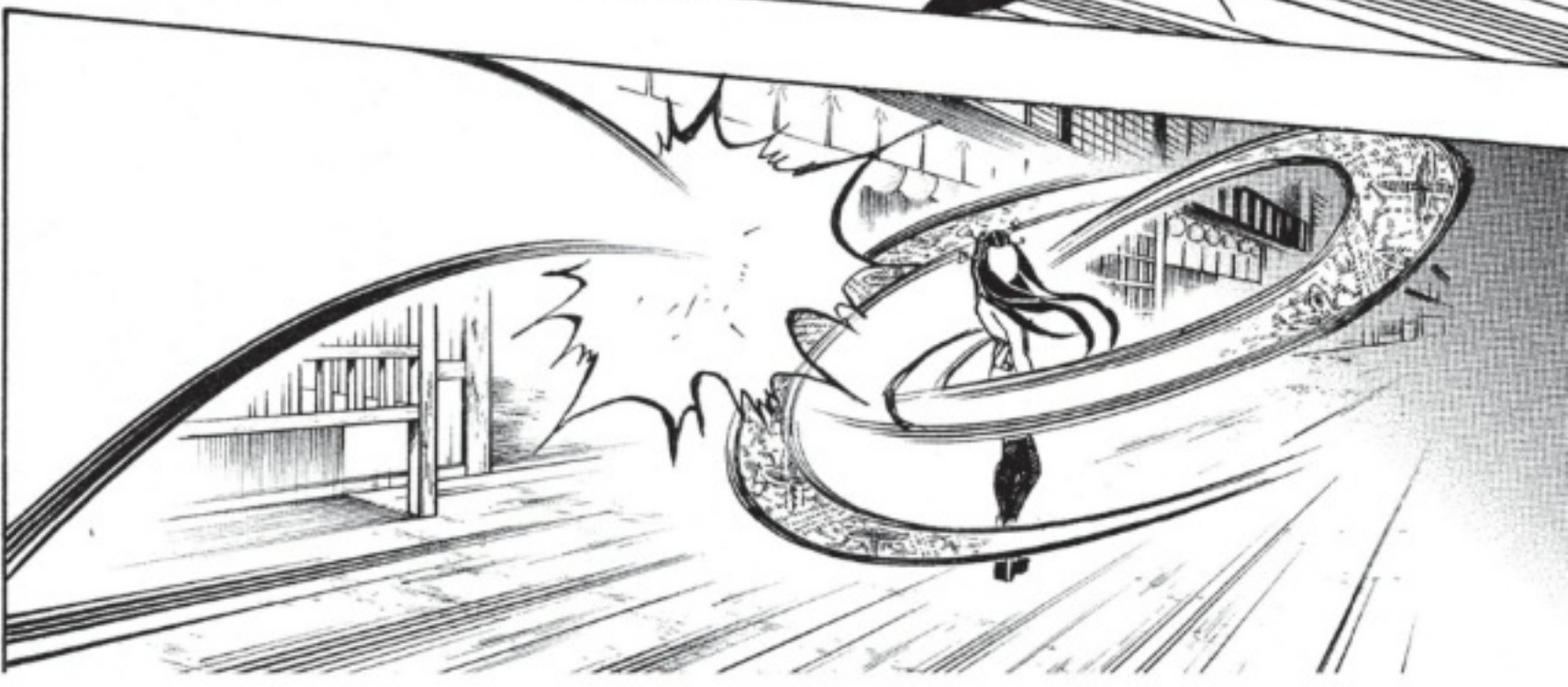

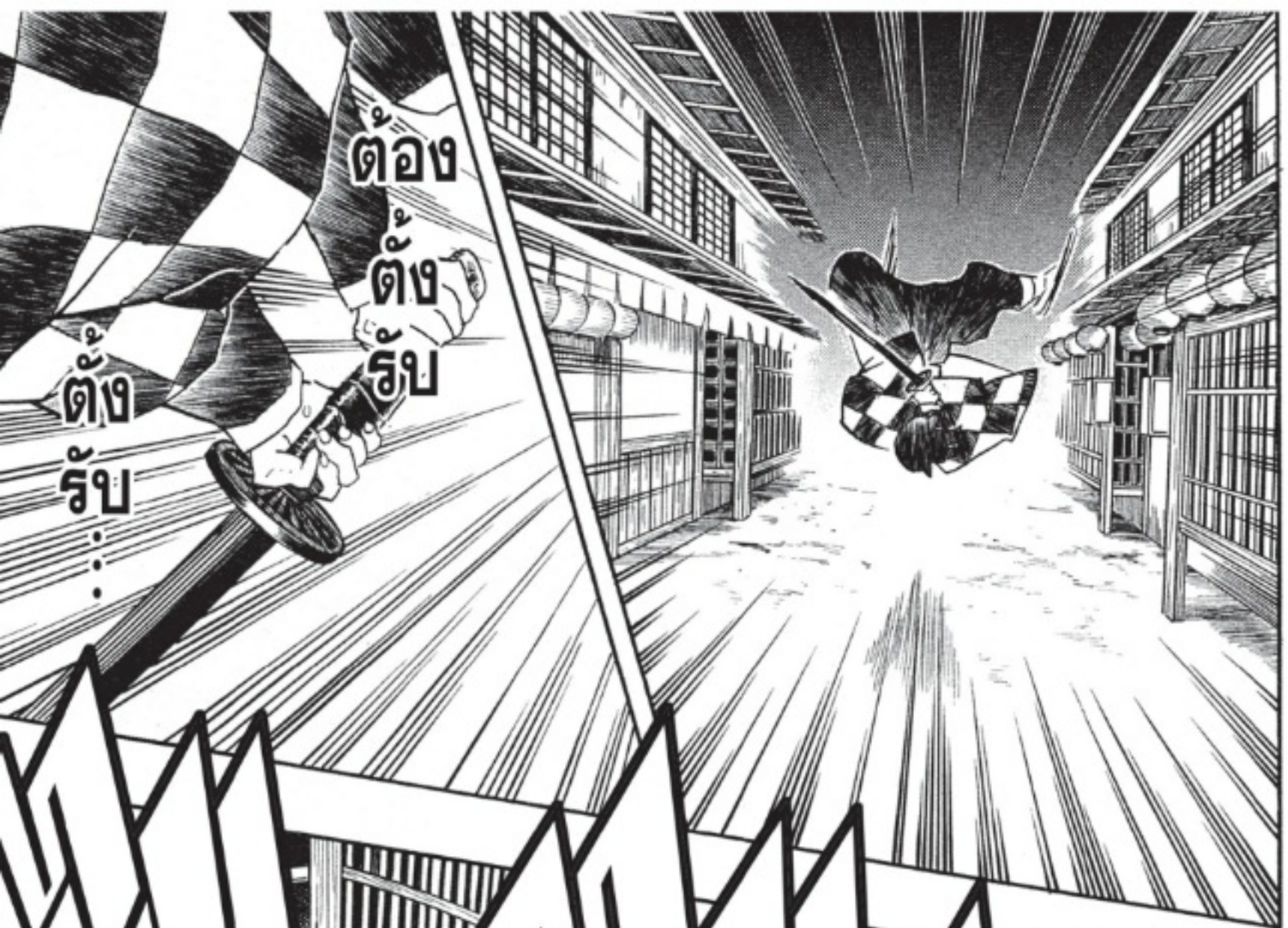
ซึกซาจริง
เริ่มง่วง
แล้วนะ

เส้นด้าย
แห่งช่องว่าง
ขาดแล้ว
!!

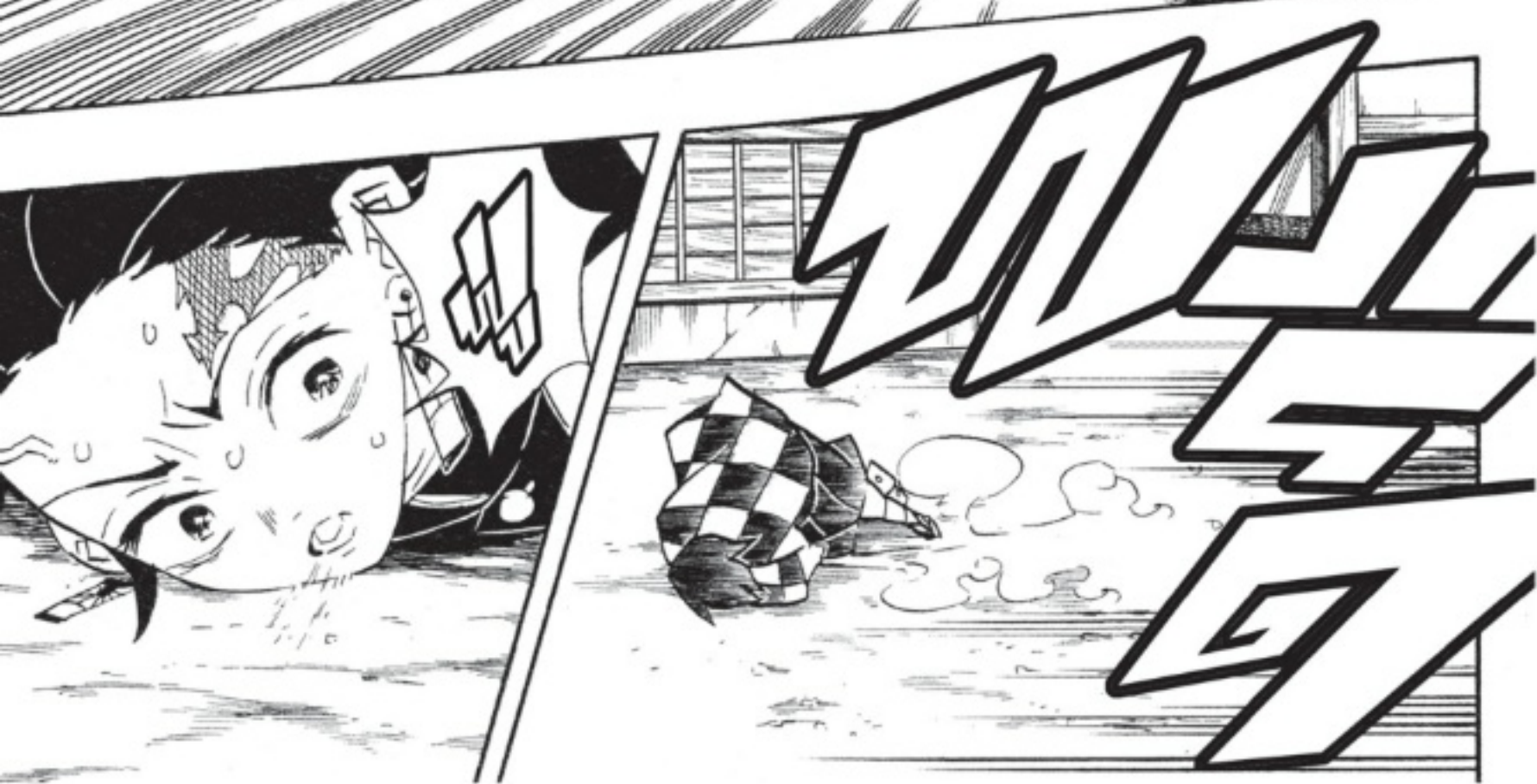

ต้อง
ต้อง
รีบ

ต้อง
รีบ
...

ปรับ
กระแส
ปรมาณ

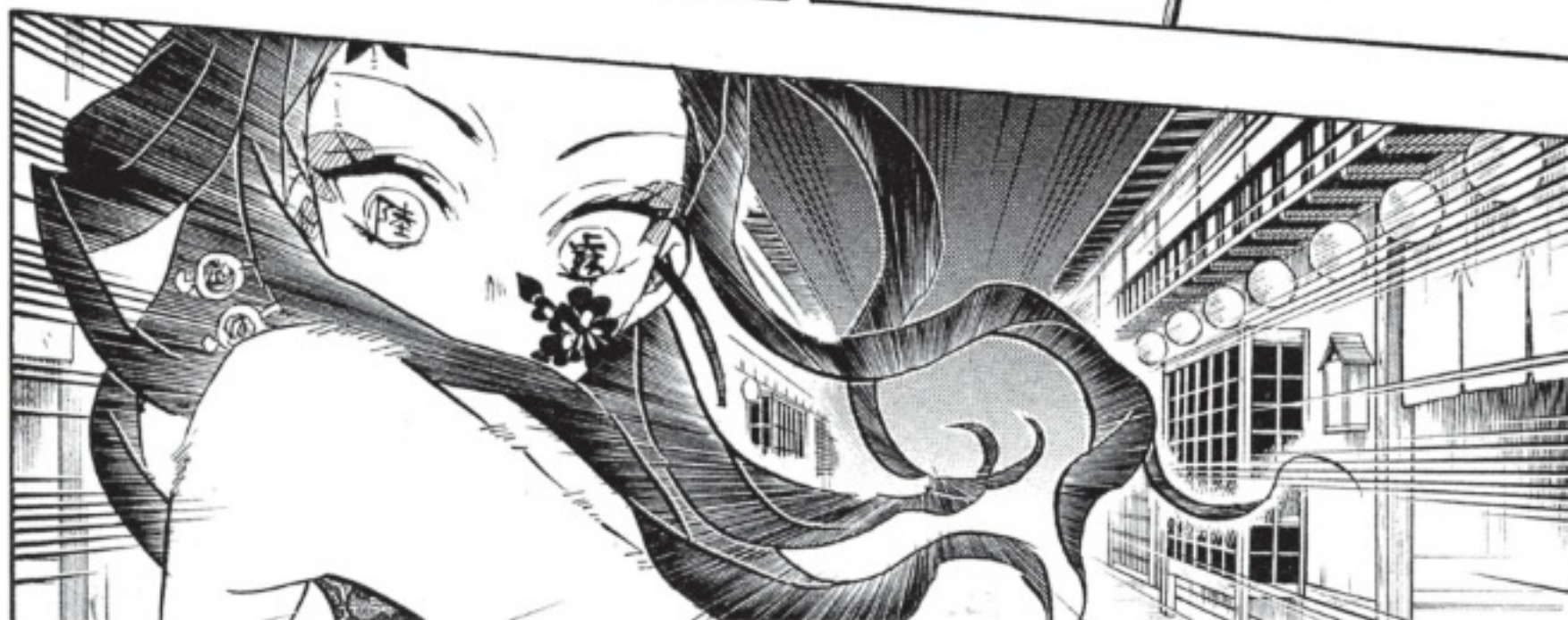
ใจ
เย็น
ไว้!!

ความล่า
ที่สะสม
ทำให้
กล้ามเนื้อ
เป็น
ตะคริว

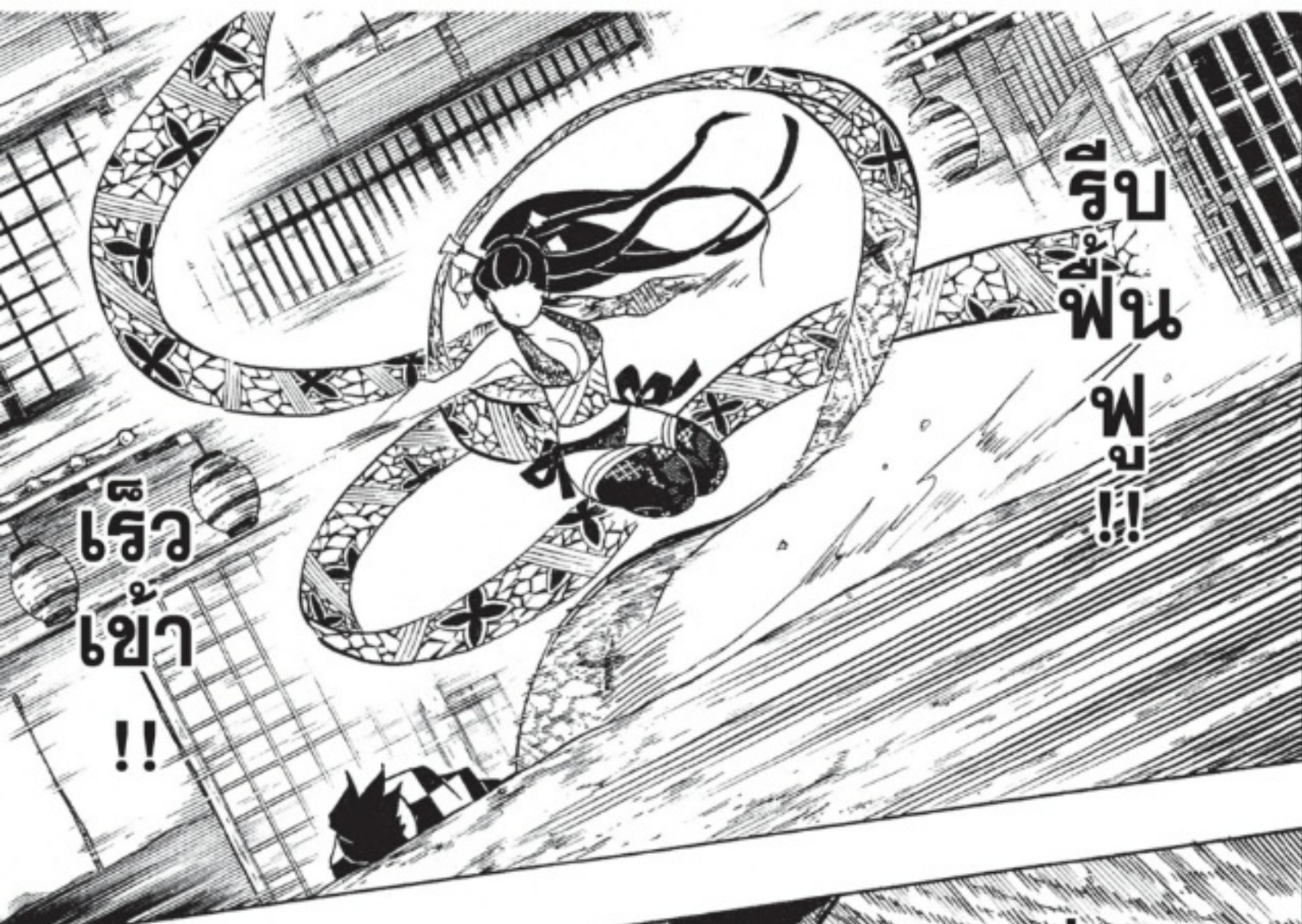

ผลสะท้อน
จากการใช้
อิโนะคามิ
คาบระ
ต่อเนื่อง

!!

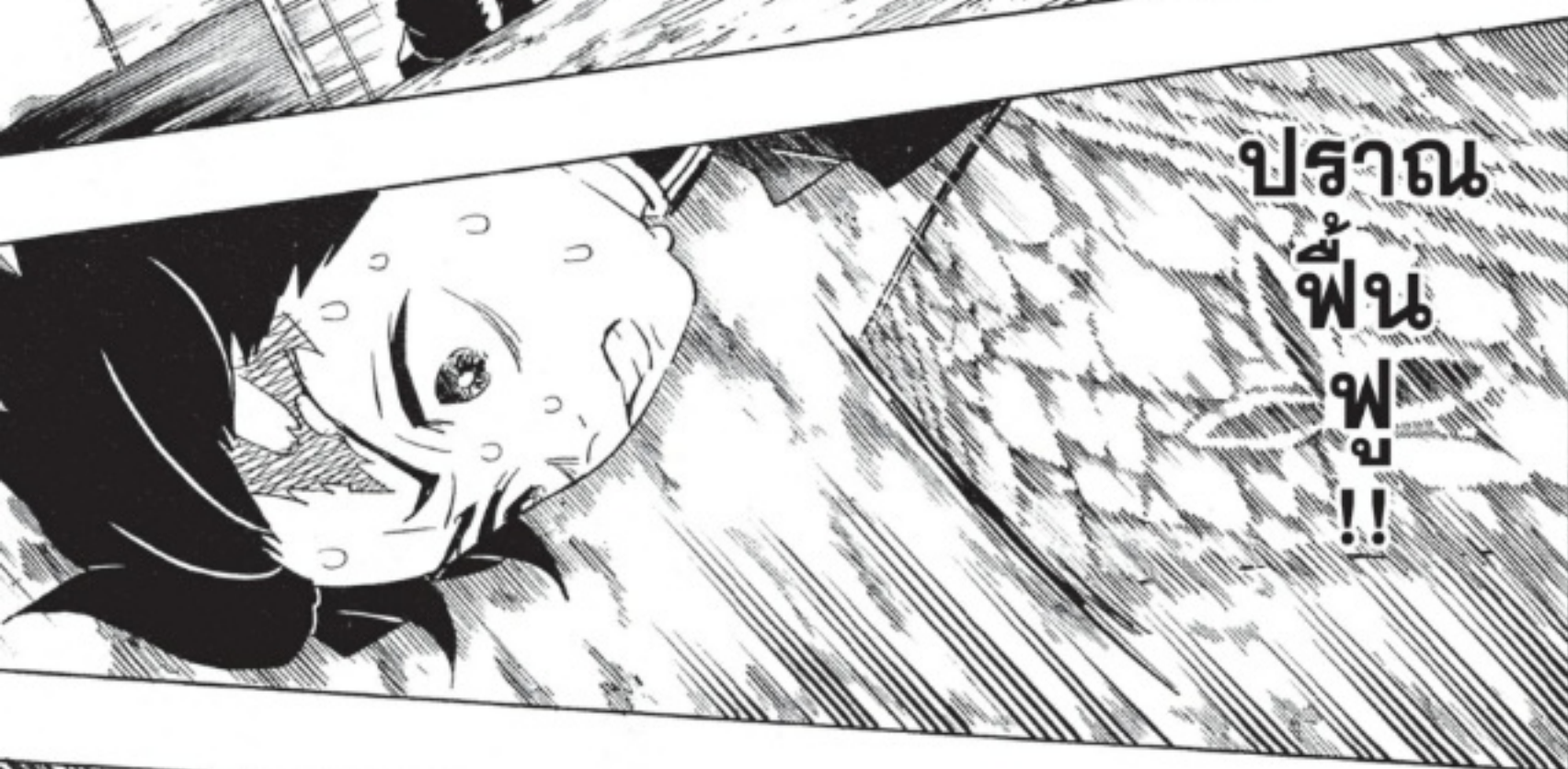

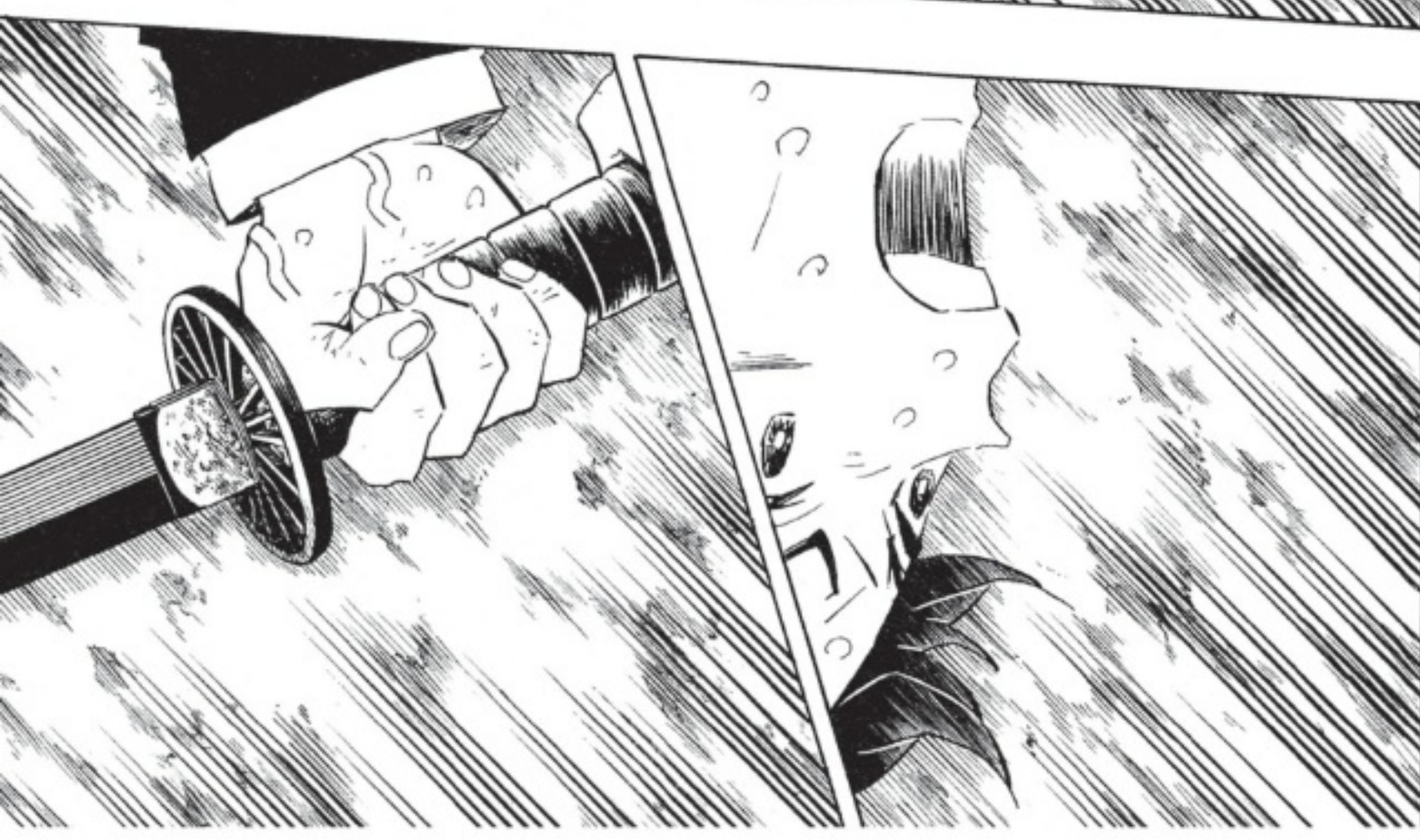

เร็ว
เข้า
!!

รูป
พิน
พ
!!

ปราณ
พิน
พ
!!

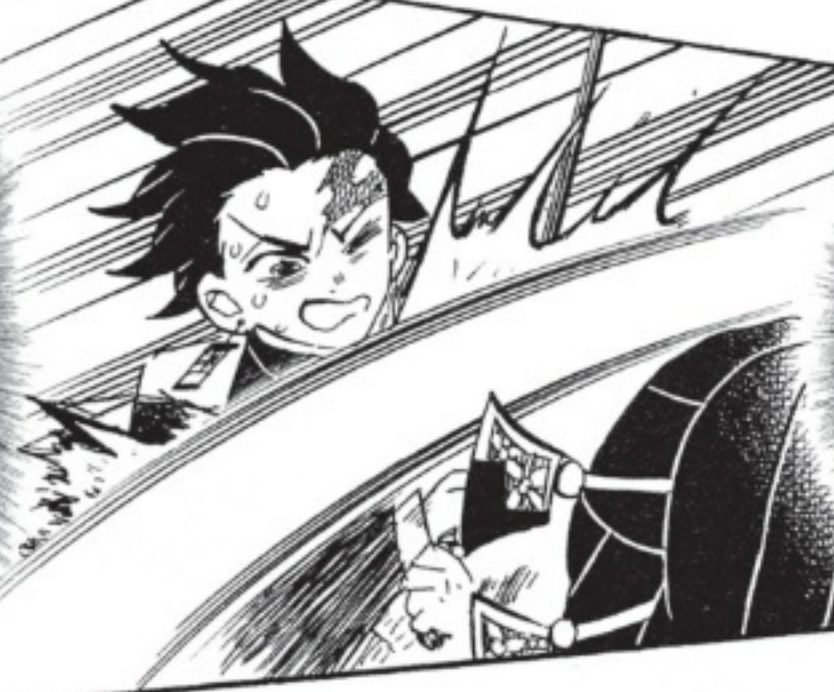

ต่อให้เห็น
เส้นด้าย
แห่งช่องว่าง
ก็ตัดไม่ได้ทันที
การโจมตี
ของเรา
ยังซ้ำเกินไป

โอบิแข็ง
เหมือน
ใบมีด

ต้องเร่ง
อุณหภูมิ
ร่างกาย
ให้สูง
กว่านี้
!!

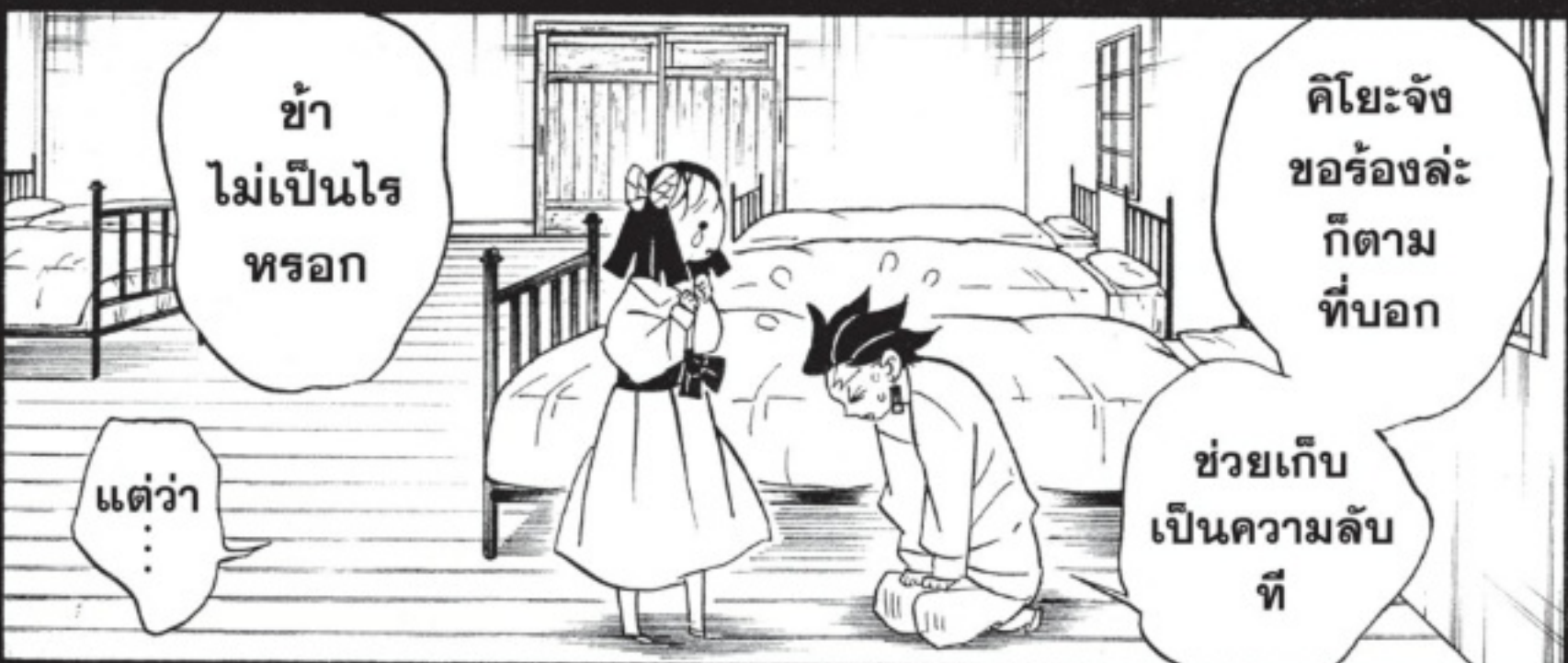
เร็ง
อุณหภูมิ
ร่างกาย

ว่า
คุณทันจิโร่
ใช่ไม่ลด
ลงเลย

จะบอก
ท่าน
ชินบุ

ข้า
ไม่เป็นไร
หรอก

คิโยะจัง
ขอร้องลະ
ก็ตาม
ที่บอก

แต่ว่า
...

ช่วยเก็บ
เป็นความลับ
ที่

38 องศา
นะคะ
เมื่อวานกับ
เมื่อวานขึ้น
ก็เป็น
แบบนี้

แต่ดู
ปรอท
วัดไข้
นี่สิคะ

อุณหภูมิต่ำ
ไม่ลงเลย
...

ไม่
เป็นไร
จริงๆ
นะ

ข้า
แข็งแรงดี
ไม่เป็นไร
ซักนิด

จริงๆ
แล้ว
...

อืม
|

อืม
|

หนูไม่รู้
ว่าจะต้อง
ทำยังไง

ต้อง
บอกท่าน
ชินบู...

ถ้ามีไช้
ต่อเนื่อง
แปลว่าต้องมี
ส่วนไหน
ผิดปกติ

จะไช้
“ชินะคามิดาสุระ”
ต่อเนื่องได้
อาจจะแข็งแกร่ง
กว่านี้ก็ได้

ถ้ามีไช้
จะดีกว่า
ล่ะ

...

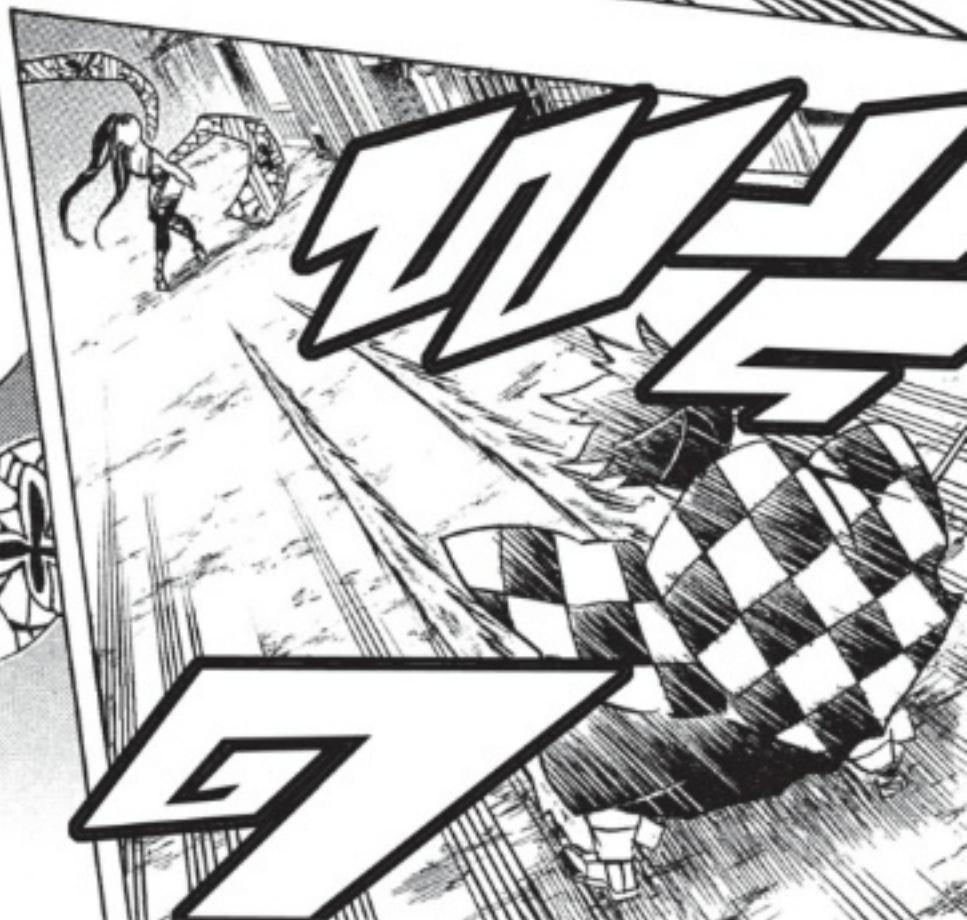

ขออีกแค่
นิดเดียว
นิดเดียว
จริงๆ
...

ดังนั้น
อย่ารายงาน
คุณชินบูเลยนะ
ขอเวลา
อีกนิดเถอะ

ถ้าเป็น
“ฮิโนะคามิ
คาซุระ” ละก็
ต้องใช้ได้
แน่ๆ

ไม่ลี

ฮิโนะ
คามิ

สู้กับ
อสูร
ข้างขึ้น
...

ต้อง
ชนะ

ต้องใช้พลัง
ทั้งหมด
ของตัวเอง
เข้าสู่และ
เอาชนะให้ได้

ไม่ใช่
แค่ต้อง
ใช้ได้
!!

เพื่อ
ปกป้อง
ชีวิต

เพื่อ
ปก
ป้อง

วูวูวูวู

ต้อง
สูญเสีย

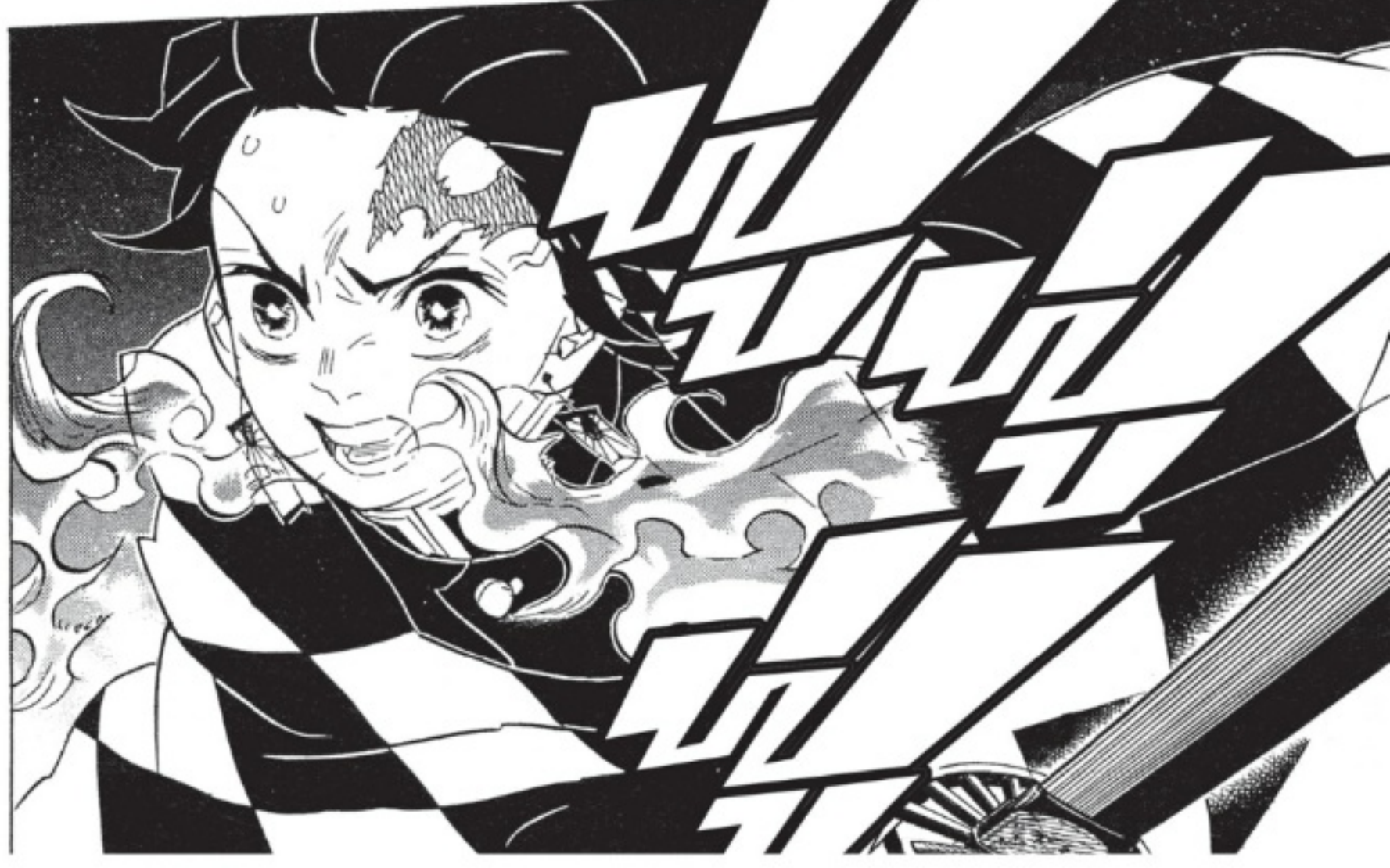

ไม่ให้
ใคร
|

จะไม่ยอม
เสียใครไป
อย่าง
ไร้เหตุผล

ต้องพบ
กับความเศร้า
เหมือน
พวกเรานี่อีก

คน
อัปลักษณ์
ท้อให้
พยายาม
ก็ยั้ง
อัปลักษณ์
อยู่คึ

นึ
นึ

กรีด

ย้อนเวลา
กลับไป
เล็กน้อยที่
“โอจิโมโตะยะ”
อิโนะสุเกะ

นา
?

ปีศาจหมู่ป่า
กำลังทำลาย
เขตแดน
กับเพื่อนอยู่ล่:
|

รีบ ๆ ไป
เตรียมตัว
ได้แล้ว
|

ปีศาจ
ปีศาจ
|

อะไร
เหรอ?
เกิด
อะไรขึ้น

ปัง
ปัง
ปัง

ข้ารู้สึก
ได้ถึง
กลิ่นอาย
อสูร
จวนทัก
!!

ฮะ ฮะ
ฮะ ฮะ ฮะ!!
เจอแล้ว
ทางที่จะเชื่อม
ไปยัง
วังอสูร
!!

เตรียมใจ
ไว้ได้เลย
!!

ฮะ
ฮะ
ฮะ
ฮะ

เข้าไปได้
แค่หัว
โธ่
|

ไม่คณามือ
ท่านอิโนะสุเกะ
คนนี้ทรอก
เพี้ย

อย่า
ดูถูก
กันนะ
|

ข้าคือ
ชายที่
ถอดข้อต่อ
ได้
ทั่วร่าง

พูด
ง่าย ๆ คือ
ถ้า "หัว"
หลุดผ่าน
ไปได้ละก็
ไม่มีปัญหา

ไม่ว่าใคร
ก็ขวางข้า
ไม่ได้
!!

ฮ: ฮ:
ฮ: ฮ:
บุกทะลวง
!!

โอ
⚡

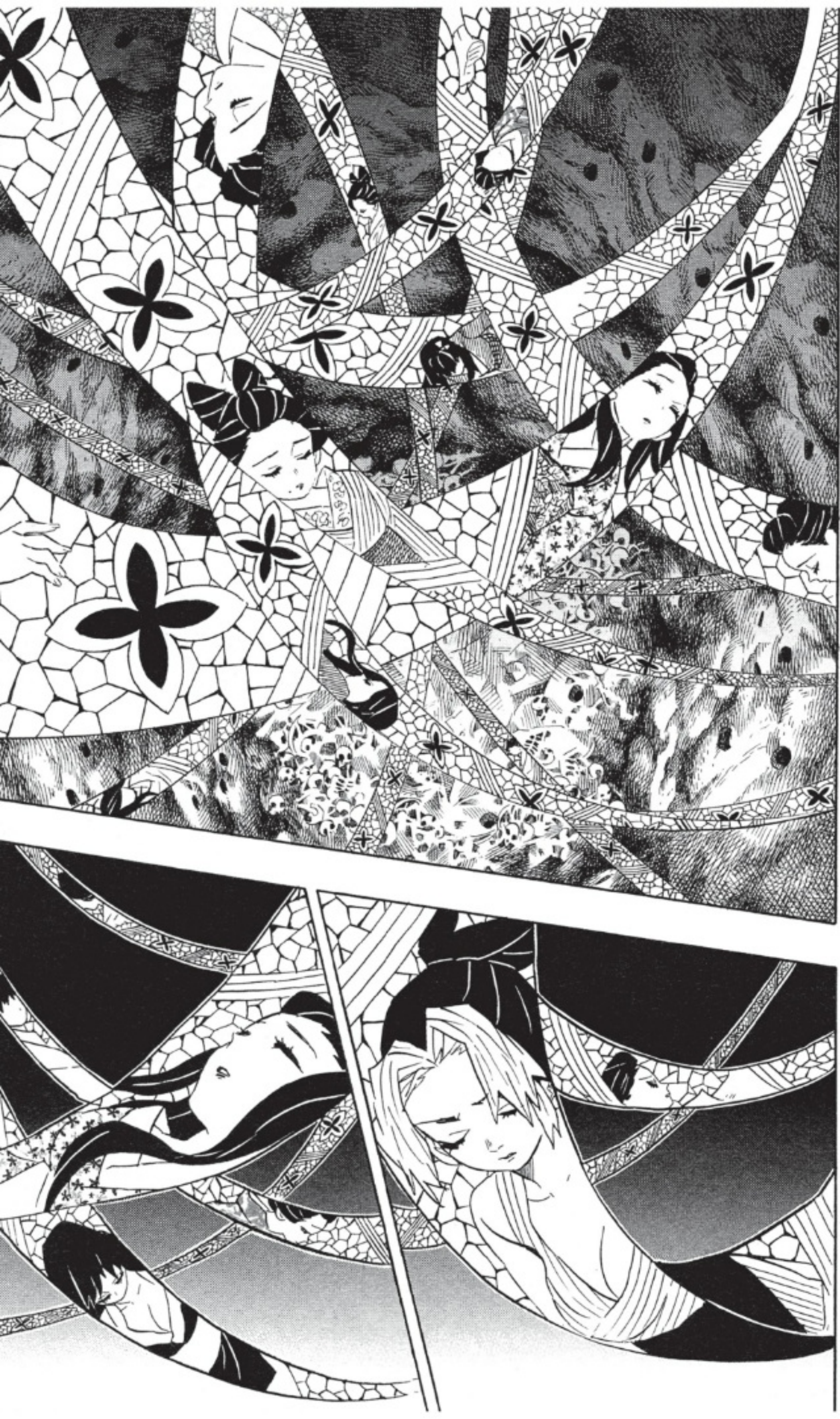
โอ
|

!!

ความรู้สึก
นี้....
มนุษย์ที่
ยังมีชีวิต
เหรอ

ผ้า
ลายมนุษย์?
อะไรเนี่ย
|

ไมลิลิ

ฉันก็
เอาเหยื่อ
ออกมากิน
ได้ตามใจ
สินะ

มนุษย์
ถูกขังอยู่ใน
ผ้ารัดพุง
ผู้หญิง
ฉันเหรอ

หมอนี่
ทำอะไร
ของมัน
...

นี่ม
?

คนนอก
เข้ามาใน
คลังเสบียง
ไม่ได้:

!!
แถมทำ
อะไรอยู่
!

โส
โครท

โส
โครท

อะไรเนี่ย
ไอ้ไล่เต๋อน
นำชยะแซง
นี่
!!

โส
โครท

เหม็น

เจ้า
มดปลวก
!!!

ฉี่รด
รีเปล่า
|

ไส้เดือนนี้
ต้องฆ่า
ยังไงนะ
?

*อย่า
ทำตาม
เด็ดขาด
|

ยึกย็อก
ยึกย็อก

น่า
ขย:เขยง
ช:มัด
เจ้าโอบี
ไล่เตอน
!!!

เคลื่อนไหว
ไต่ท้อช:มัด
โลกจนซัง
มมุขย:เขอ:
เกินไปล่:สิ

ฮะ
ฮะ
ฮะ
ฮะ
!!

ไม่ว่าจะโจมตี
จากทางไหน
ก็จับความรู้สึก
และหลบได้

ลัทธิ
ของเจ้านี้
เฉียบคม
!!

โดยเฉพาะ
พลังที่สัมผัสได้
จากรังสีฆ่าฟัน
นี้ไม่ใช่ธรรมดา

จับมา
ทั้งเป็น
|

...

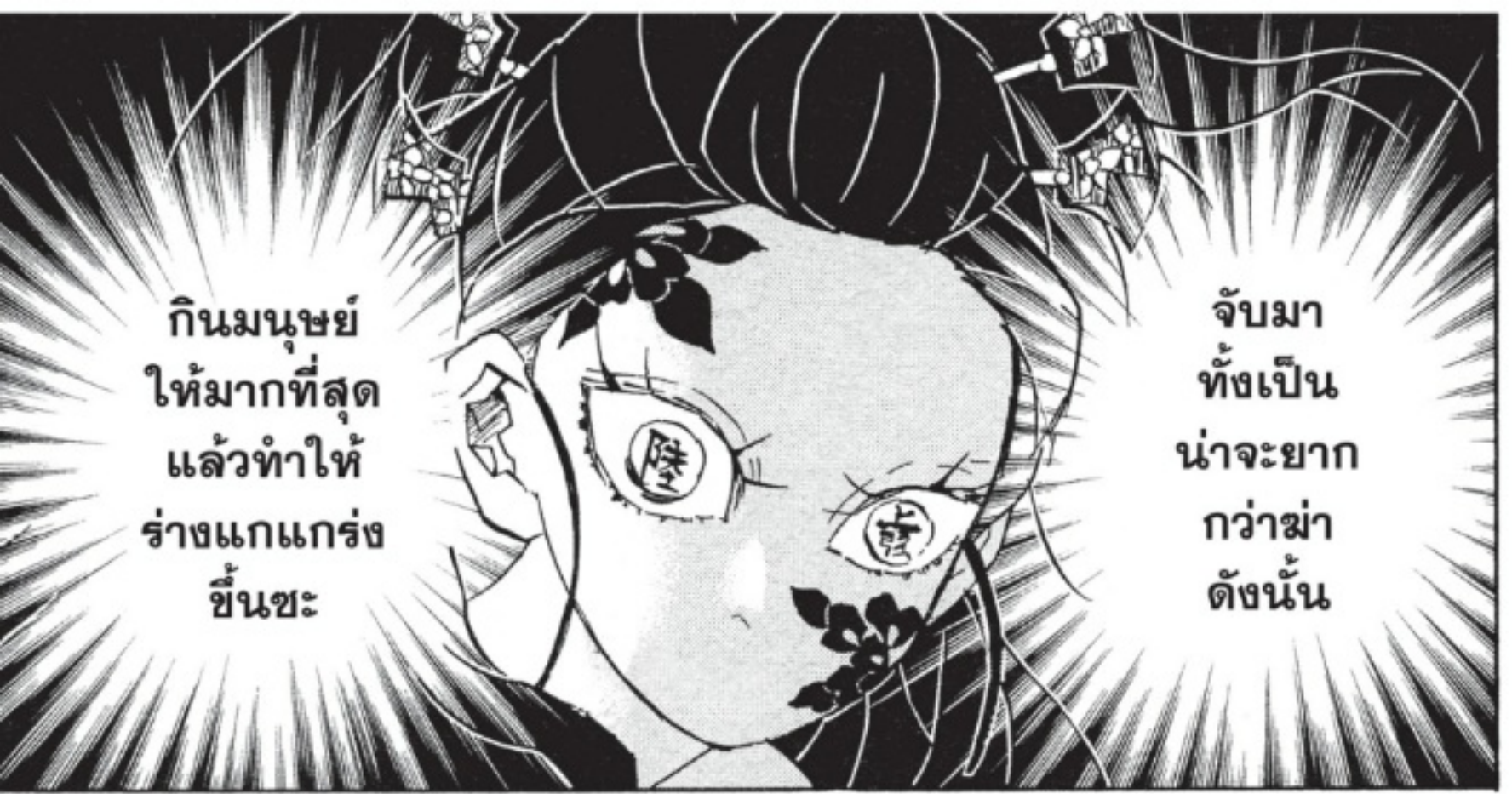
ทำ
ยังไง
ดี
?

มีนักล่าอสูร
เข้ามาในคลัง
สะสมเสบียงได้
นี้มันเหนือกว่า
ที่คิดไว้

จะฆ่ามนุษย์
ที่เก็บสะสม
ไปบ้างก็ได้
ยกเว้นที่
หน้าตางามๆ
ซัก 10 คน

เจ้านั้น
มันคนที่ขัดขวาง
ตอนจับ
“มาคิโอะ”
ไอ้คนที่หน้าสวย
คนนั้น

กินมนุษย์
ให้มากที่สุด
แล้วทำให้
ร่างแก่กร่ง
ขึ้นชะ

จับมา
ทั้งเป็น
น่าจะยาก
กว่าฆ่า
ตั้งนั้น

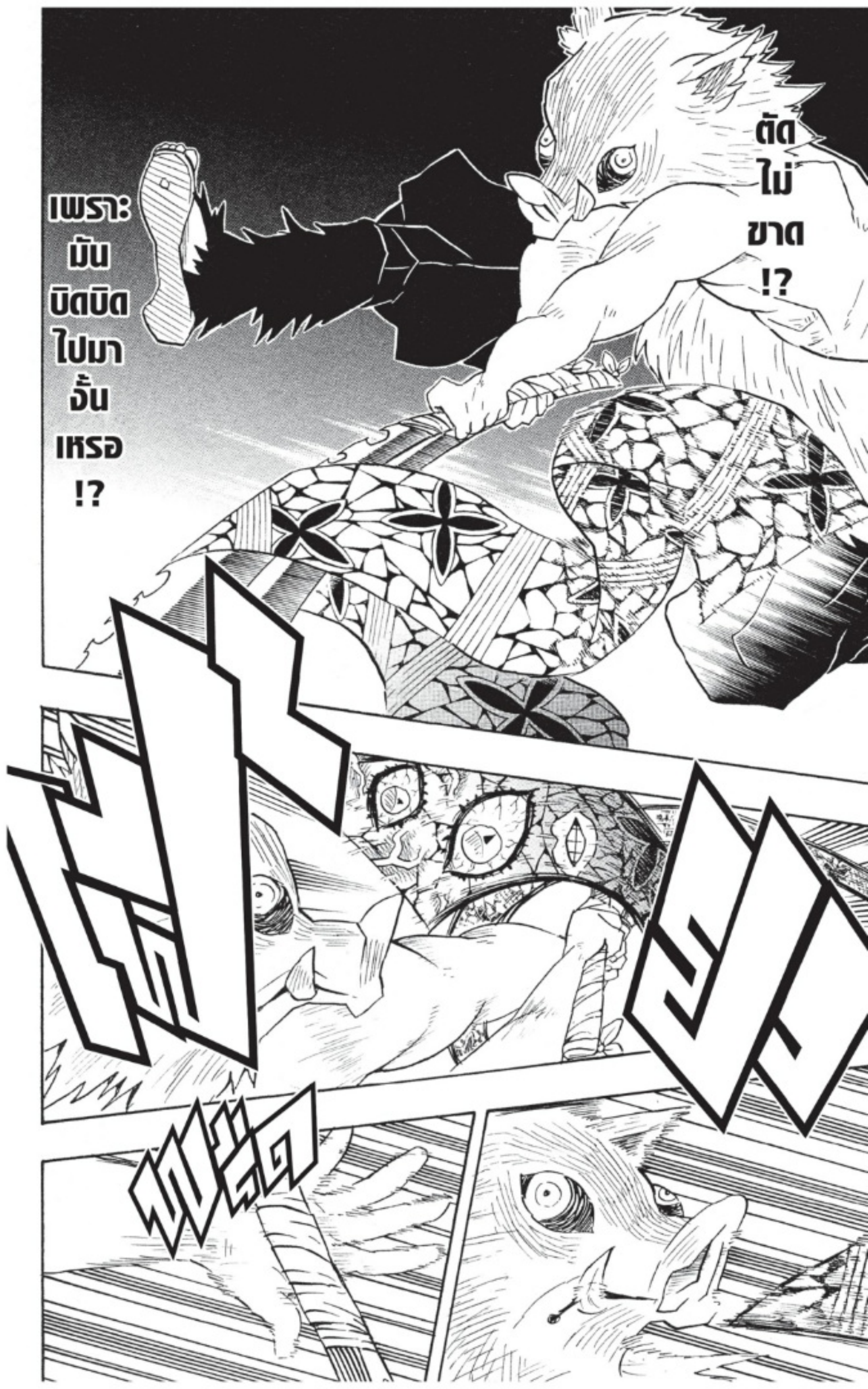

ซัด
|
!!!

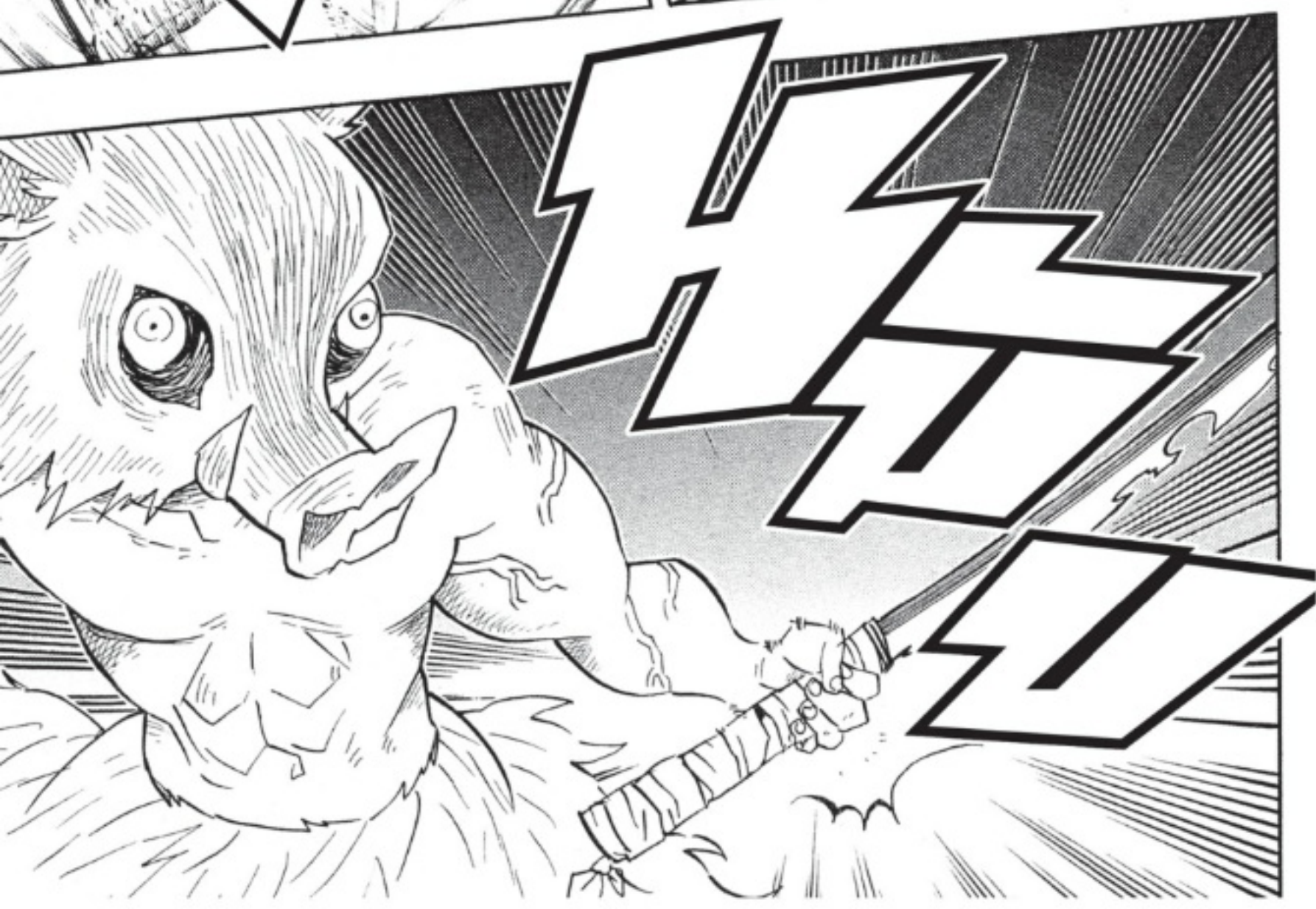
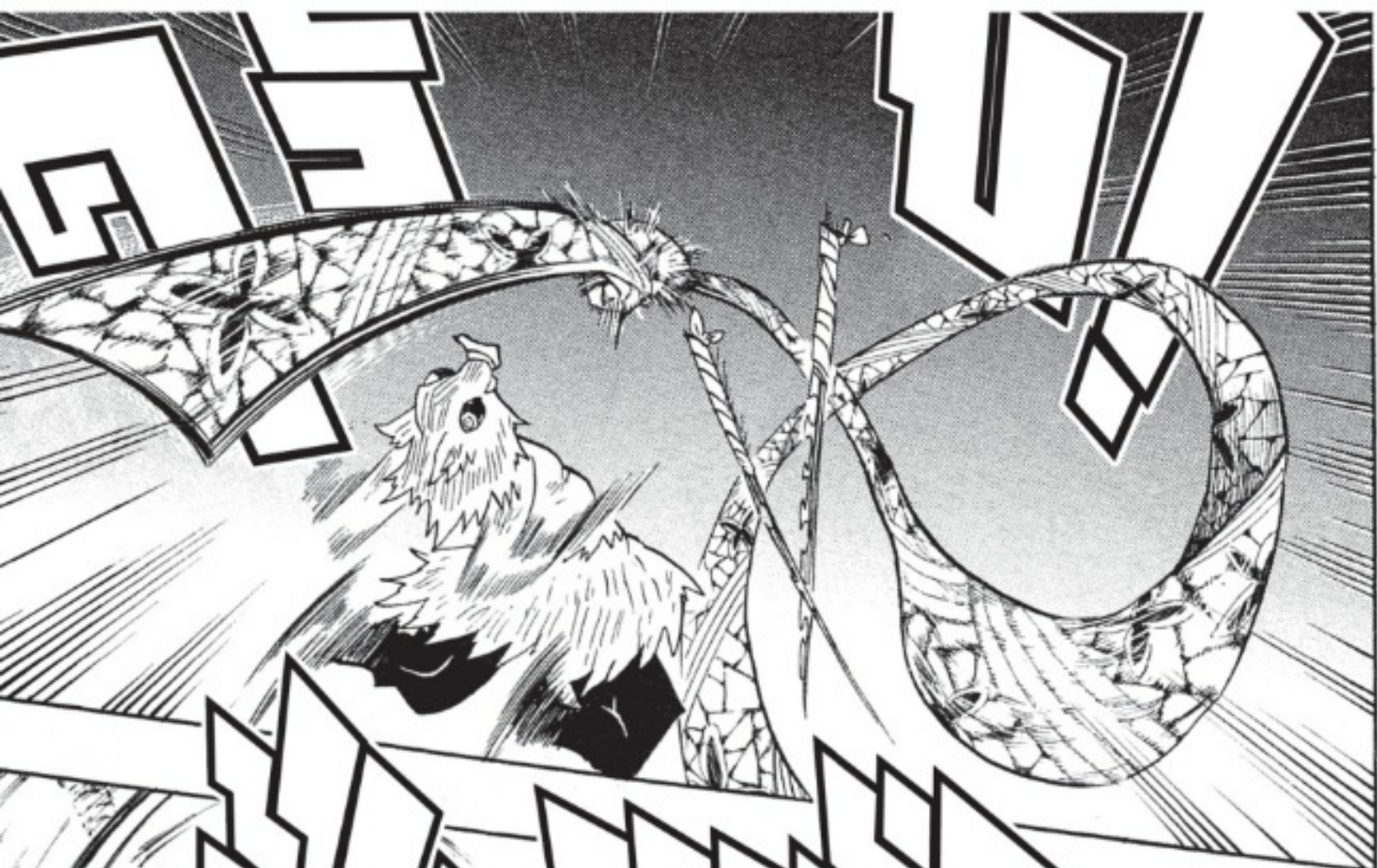

តើ
លុ
ចា
!?

ឃ្លា
មិន
មិតមិត
ហែរ
ទ័រ
ឃ្លា
!?

คุณ
เขี้ยว
กัด
ถึง
!!

ปราณ
ลัตว์ป่า
เขี้ยว
ที่ 6

แล้วคนที่แก
อุตสาหกรรมช่วย
จะปล่อยทิ้ง
ลวก ๆ
แบบนี้แหละ
?

ถึงจะตัดเข้าไป
ก็เปล่าประโยชน์
เพราะนี่ไม่ใช่
“ร่างจริง”

ที่แก
ทำกับข้าไว้
ข้าจะคืนให้
ทั้งต้น
ทั้งดอกเลย

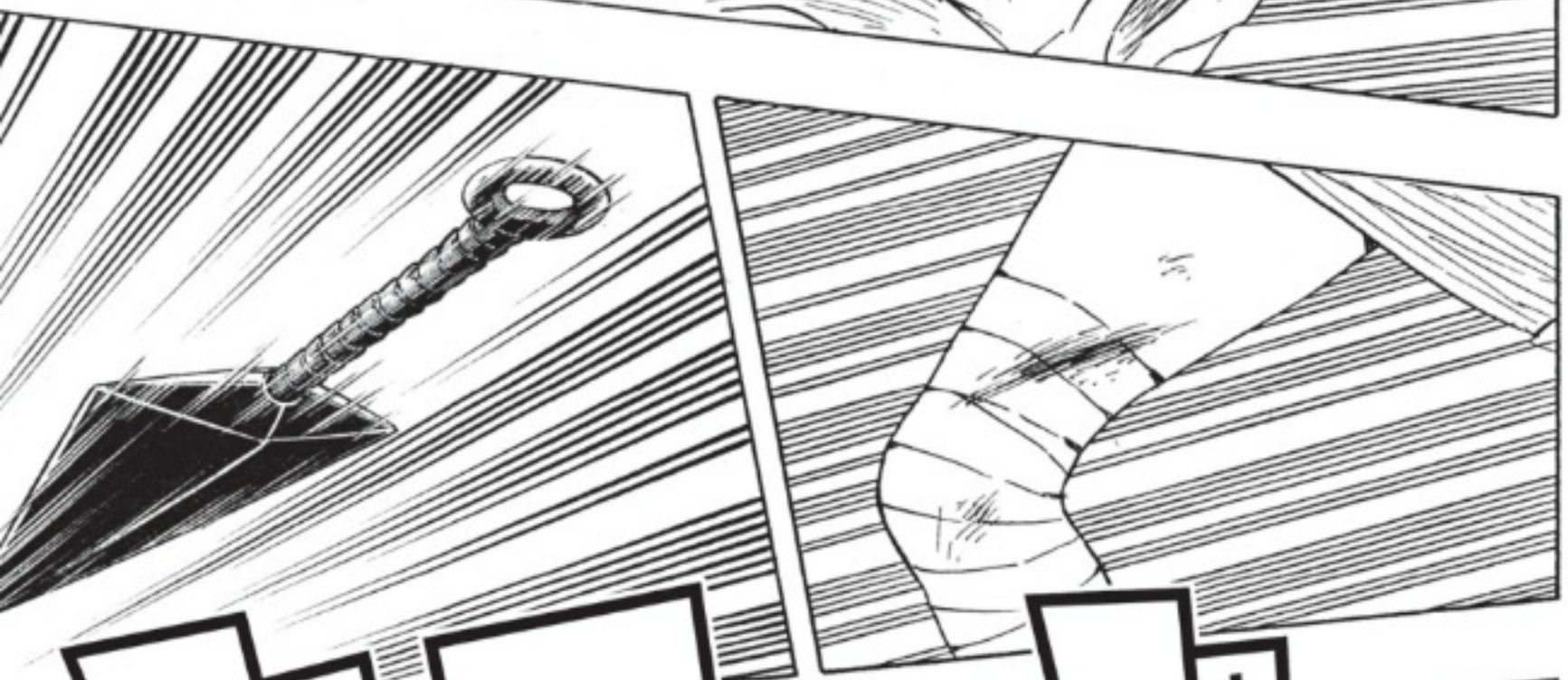
!?

ให้สู้
แล้วปกป้อง
คนอื่นไปด้วย
คงไม่ไหว...
!!

ช่วย
แล้ว
!!

เป็นตัว
นำขยะของ
อย่างที่พูด
เป็นเลย

“เจ้าโอบิ
ใส่เตือน”
หรือ
พูดได้ดี
นี่นา
!

ไว้จะบอก
ท่านแทนเงิน
ให้:

พวกตัวเอง
ก็จะช่วยด้วย
พยายามเข้าล่ะ:
เจ้าหัวหมูป่า
!

ตั้งนั้น
กรุณา
อย่า
คาดหวัง
นะ:

เมียของ
อูซุซุค้ะ!
พวกฉัน
ไม่กัดต่อสู้อะไร
เท่าไร

พวกแก
เป็นใคร
!!

ก็แหม
คุณมาคิโอะ:
ก็รู้นี่นาว่าจับ
“กาก” แคล่ไหน
แป็บเดียว
ก็โดนจับได้
ชะแล้ว

ซิมะ!!
อย่าพูดจา
อ่อนแอ
แบบนี้สิ

หนอง!!
ไฉนนี่ไม่ใช่
ร่างจริง
หรือ
?

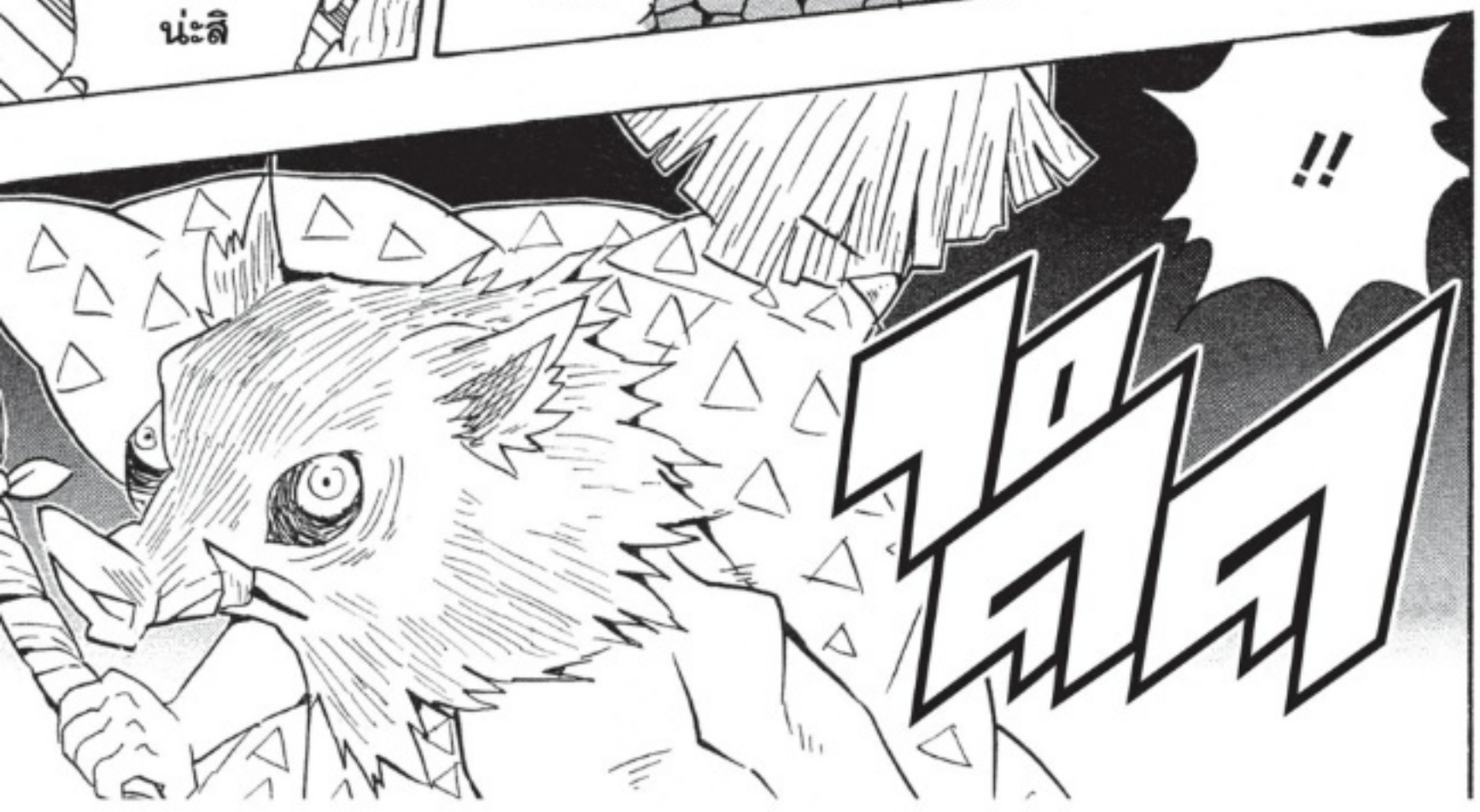
ถ้าเป็นงั้น
ก็แย่มากแล้ว
อย่างนี้ก็สู้
ไม่จบสิ้น
นะสิ

ใช่
รู้ตัวดี
นี่นา

เอาละ
จะเริ่มกิน
จาก
คนไหน
ดีนะ

สงสัย
จับได้ตาย
คนแรก
แน่ๆ
!

จะให้
จับปกป้อง
ทุกคนนะ
ไม่ไหว
หรอกค๊ะ
!!

หนูที่
แบกดาบ
ของ
เซนอิทซึ
มาให้

แกนี่
หลับไป
ตลอดกาล
เลยก็ได้นะ
...

ไม่สิ
เมื่อกี
นี่

อะไรกัน
ทมอนั่น
ความ
รวดเร็ว
นั่น

ทำไม
ถึงได้แต่งตัว
เพี้ยนๆ
แบบนั้นล่ะ

เด็กนั่นก็คน
ของกลุ่ม
พิฆาตอสูร
หรือ
?

ไม่รู้
เหมือน
กัน

เหมือน
จะได้ยิน
เสียงจาก
2 ทาง
?

ส่วน
อีก
ทาง

ทางแรก
คือเจ้านั่น

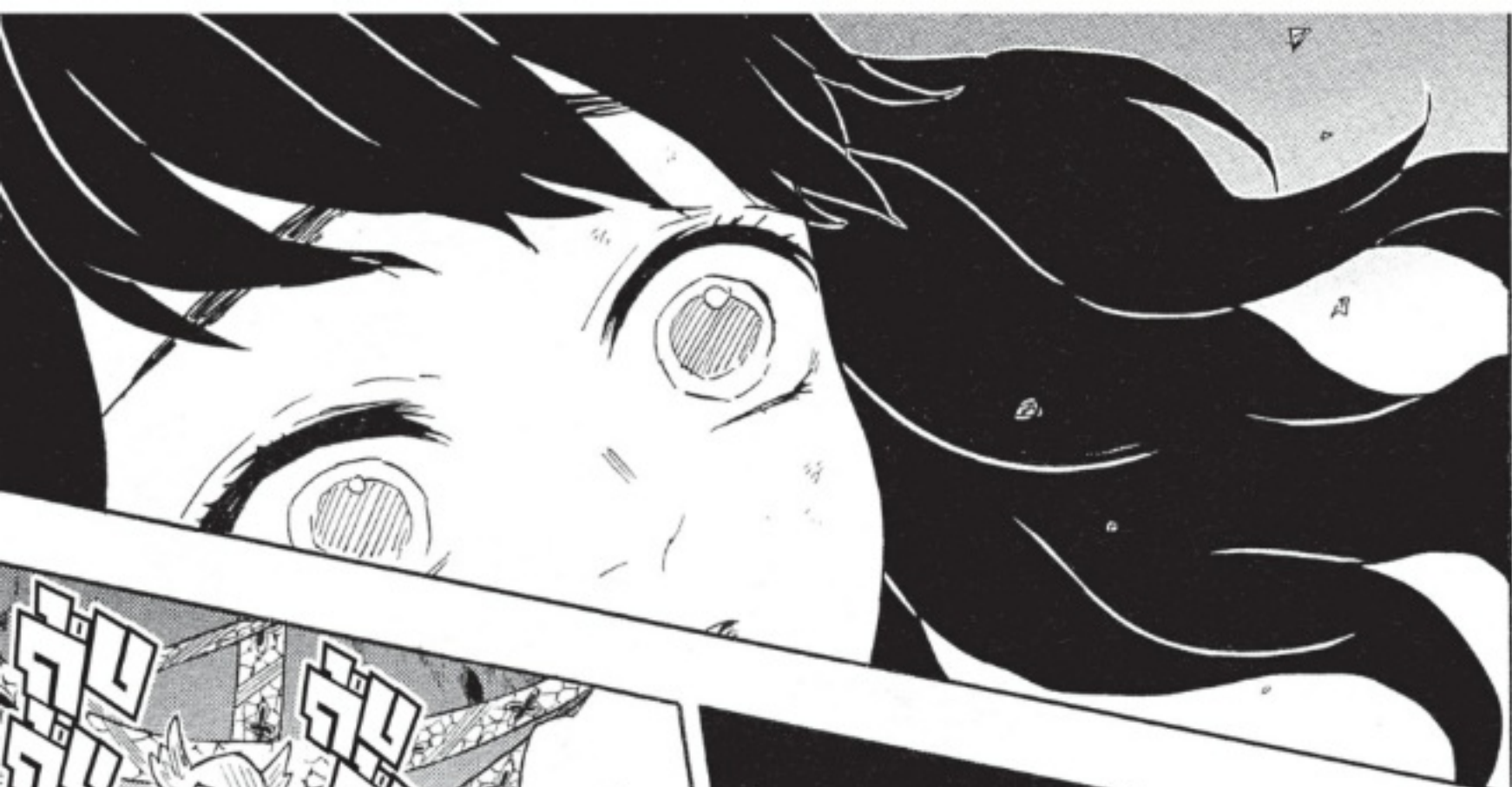
ได้ยินเสียง
คำรามเหมือน
ฟ้าผ่ามา
จาก 2 ทาง

က
တံ
ပ

อะไร
.....
?

ใคร

มีใครเจาะรู
ระบาย
อากาศ
เหรอ
!?

ลม
...
!?

ถ้ามีใครทำอะไร
ข้างบนนั้น
โพรงอาจจะ
ทะลุมาถึงนี้เลย
ก็ได้

มีใคร
เข้ามา

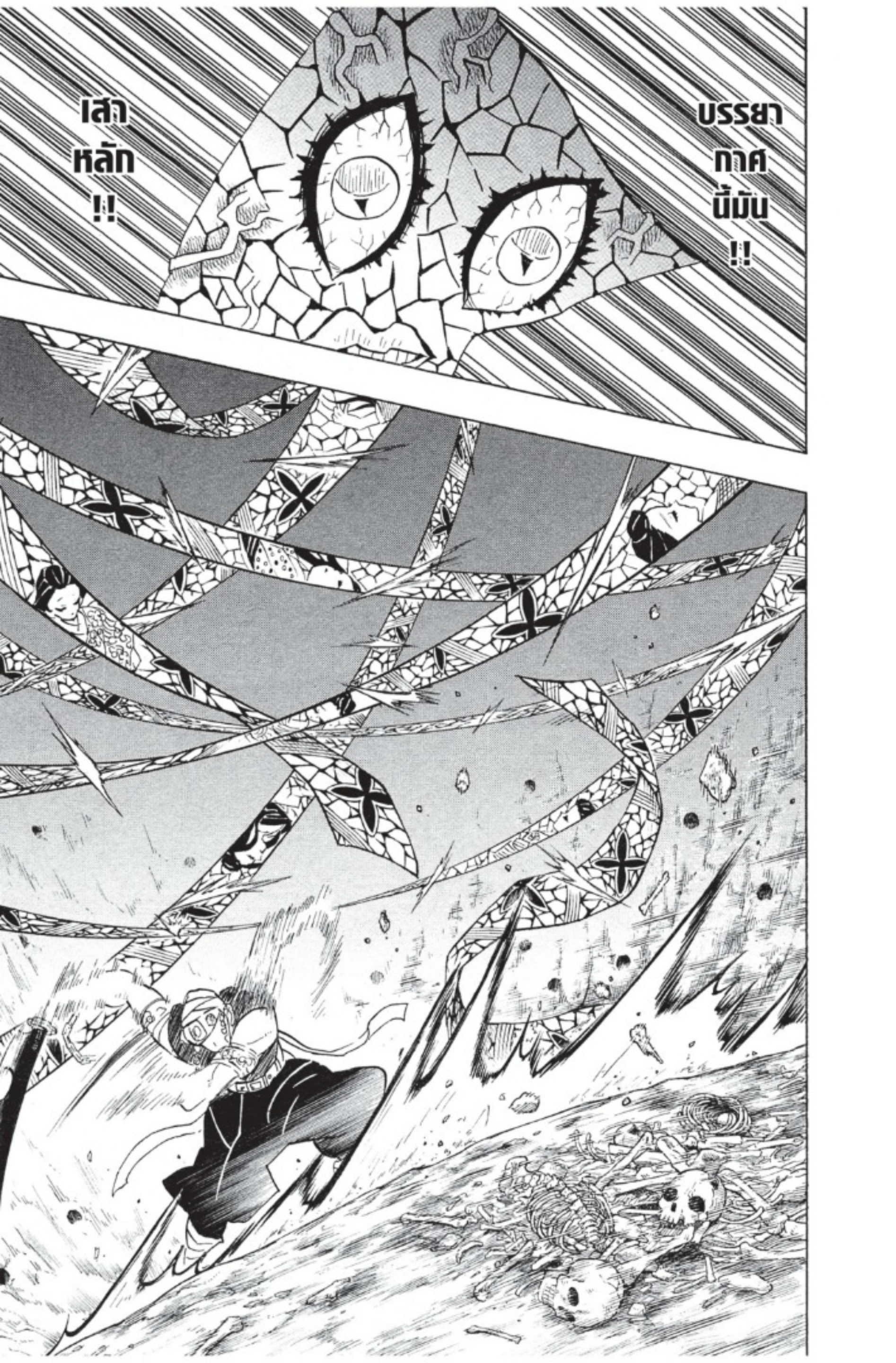

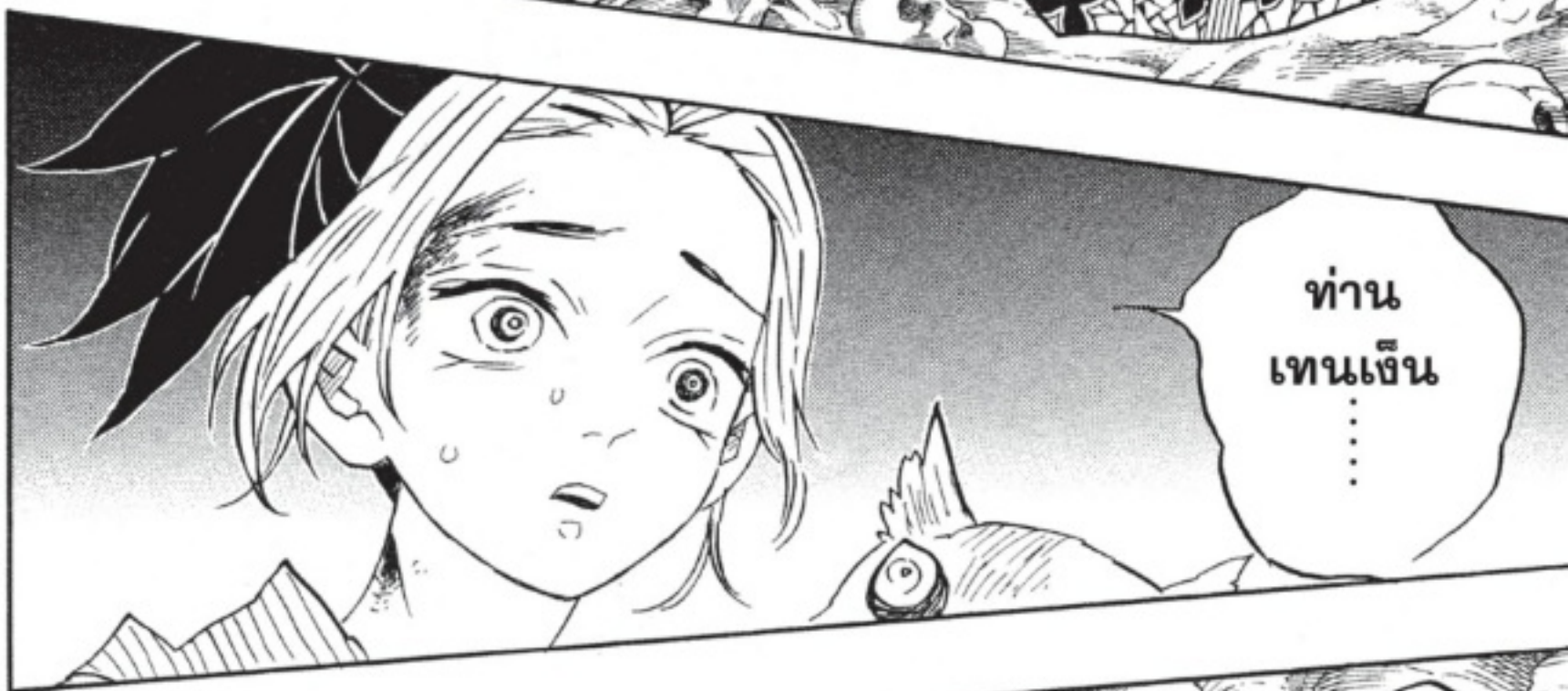

เสก
หลัก
!!

บรรดา
ทาศ
นัชน
!!

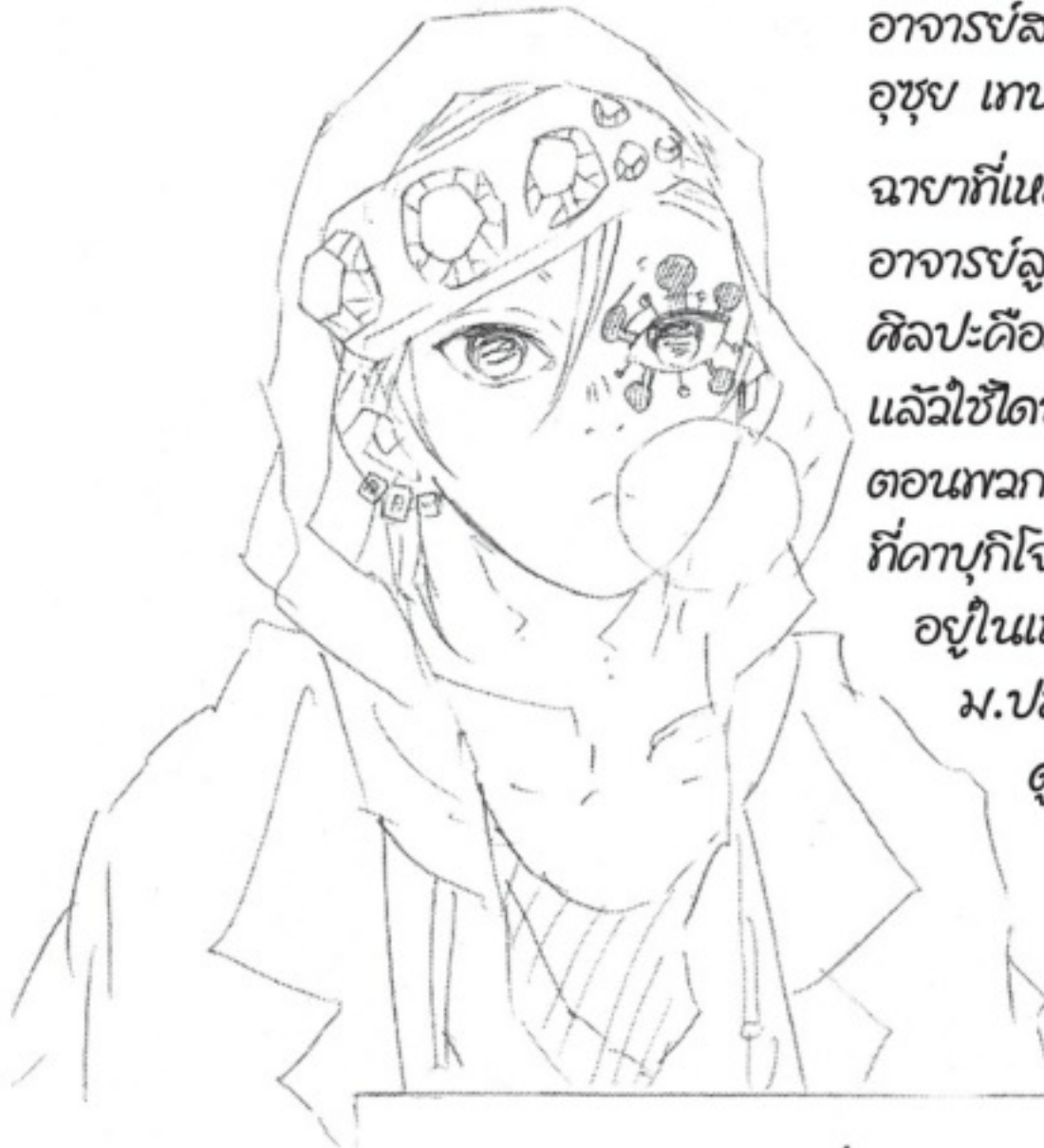

จากนี้
จะจัด
ให้โดดเด่น
เลย

เรื่องราวของโรงเรียน Kimetsu!!

อาจารย์สอนวิชาศิลปะ
อุซุซุ เกนเง็น

ฉายาที่เหล่าลูกศิษย์ตั้งให้คือ
อาจารย์ลูกพี่ ชอบตะโกนบอกว่า
ศิลปะคือระเบิด

แล้วใช้ไดนาไมท์ทำลายน้องศิลปะ
ตอนทวีกแก๊งซากุซึปะทะกัน
ที่ดาบูกิโจเนม็อนเม็อนเน็นทา

อยู่ในเหตุการณ์ด้วยละ สมัยเรียน
ม.ปลายได้เป็นหัวหน้าแก๊งด้วยนะ
ดูท่าจะเก่งเรื่องวิชาทมากเลย

นินจาสาวเจ้าเสน่ห์ที่ร้านทางของและโรงอาหาร

*นินจาสาว
เป็นฉายา
ที่ทวีก
นักเรียน
ชาย
ตั้งให้

คุณชิมะ
ประจำร้านทางของ
ทอนเง็นเม็ด
เป็นประจำ

คุณฮิเนะซึรุ
ประจำโรงอาหาร
ทำอาหารเก่งมาก
ว่ากันว่าเธอมีลึนเทพเจ้า
ด้วยนะ

คุณมาดะโอะ
ประจำโรงอาหาร
เสียงดังเคลื่อนไหวรวดเร็ว
และพิ่วส่าดบ่าง

หนุ่มดลั้รรถไฟ เอนมู ทามิโอะ

หนุ่มนี้ทำรถไฟเลกบ่อยๆ
ทำเรื่องผิดกฎหมายรถไฟบ่อย
จนต้องคดีถึง 6 คดี แคมป์สร้าง
ความเดือดร้อนให้คนอื่นเสมอ
แฟนพันธุ์แท้รถไฟคนอื่นเลยไม่ชอบ
จี้น้ำ ไม่ว่าจะใครก็เน่มน้ำจี้น้ำ
แถมไม่มีใครคบด้วย

กล้อง
ที่ไมง
เด้ามา

อาจารย์ศิลปะ
การใช้ดาบแบ่งเม็อง
Kimetsu เรนโงคุ ซินจูโร่
ช่วงนี้ลูกศิษย์ลูกหาน้อย
เลยสอนเดี่ยว

เรนโงคุ เซนจูโร่ ม. 4
เป็นเด็กหนุ่มที่ทำได้
ทุกสิ่งทุกอย่างได้
อยู่ในค่าเฉลี่ย
ชอบอ่านหนังสือ

เรนโงคุ รุกะ
อาจารย์สอนวิชา
เขียนหุ่นกัน เป็นคน
ที่ไม่แสดงออก
ทางสีหน้า ช่วงแรกๆ
เลยดูน่ากลัว

จ๋อย

...

ท่านผู้นั้น
ต้องยิบตี
มากแน่ๆ
:

"ตาคิ"
ที่ได้รับ
พลัง
มหาศาล
จากการ
รวมร่าง
กับโอบิ
!!

ชีวิต
ที่เสียไป
ไม่อาจ
ฟื้นคืน

ทันจิโร่ที่โกรธหลังจากเห็นเมือง
ถูกทำลาย!!

กลับ
มาได้
อีกครั้ง

ไซอิโน:คามิคาจึรุ:
เข้าต่อสู้กับตาคิ
ที่ใช้มนต์อสูรโลหิต
!!!

มนต์
อสูร
โลหิต

โอบิ
สังหาร
8 ทิศ

แต่ทว่าร่างกายก็ถึงขีดจำกัดเพราะใช้ฮีโมะคามิคาจู:

อย่างต่อเนื่อง

แตก

แตก

แตก

แตก

แตก

แตก

เนซโกะ

เพชฌัญหน้า

กับตาคี

!!

เจ้าสุร

ชั้นต่ำ

!!

ในระหว่างการต่อสู้อันดุเดือด

เนซโกะจะช่วยเหลือกันจึไร

ที่กำลังเข้าตาจนได้หรือไม่!!?

ดาบพิฆาต
โจสุร

เล่ม 10 อีกไม่นานก็จบ

SIAM INTER COMICS

LICENSED BY SHUEISHA Inc.

ดาบพิฆาตอสูร เล่ม 9

by Koyoharu Gotouge

พิมพ์เป็นภาษาไทยครั้งที่ 1

มกราคม 2562

เรื่อง : ภาพ	Koyoharu Gotouge
แปล	น้ำหวาน
เรียบเรียง	ปริญญา ทรงฤกษ์, ศุภชัย ศรีพันธุ์
ที่ปรึกษากฎหมาย	สำนักงานอรรถกฏหมายและการบัญชี
บรรณาธิการ	วิชัย ลัมศิริโพธิ์ทอง

จัดพิมพ์เป็นภาษาไทย ภายใต้ลิขสิทธิ์จาก : บริษัท ชูเอฉะ โตเกียว ญี่ปุ่น
ผ่านบริษัท TUTTLE-MORI เอเจนซี จำกัด

KIMETSU NO YAIBA

© 2016 by Koyoharu Gotouge

All rights reserved.

First published in Japan in 2016 by SHUEISHA Inc., Tokyo

Thai translation rights in Thailand arranged by SHUEISHA Inc.

Through Tuttle-Mori Agency, Inc.

สำนักพิมพ์ : สยามอินเตอร์คอมิกส์ ในเครือ บริษัท สยามอินเตอร์มัลติมีเดีย จำกัด (มหาชน)

459 ซ.พิบูลอุปถัมภ์ ลาดพร้าว 48 แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง

กรุงเทพฯ 10310 โทร. 02-694-3010 ต่อ 1506-1507, 1521-1523

จำหน่ายโดย : บริษัท สยามอินเตอร์มัลติมีเดีย จำกัด (มหาชน)

โทร. 02-694-3010 ต่อ 1923, 1914 แฟกซ์ 02-693-0904

ISBN 978-616-457-553-0

ISBN 978-616-457-553-0

KIMETSU NO YAIBA

© 2016 by Koyoharu Gotouge

All rights reserved.

First published in Japan in 2016

by SHUEISHA Inc., Tokyo

Thai translation rights in Thailand

arranged by SHUEISHA Inc.

through Tuttle-Mori Agency, Inc.

**พวกทันจิโร่ที่มุ่งหน้าสู่ย่านเร็ยมย์
ที่เป็นรังของปีศาจร่วมกับ
“เสาลึกเสียง” อูซุย เทนเม็น
ที่นั่นภรรยาที่เป็นนินจาสาวทั้ง 3
ของเทนเม็นขาดการติดต่อไป
พวกทันจิโร่จึงต้องแต่งหญิงเพื่อแฝงตัว
เข้าไปสืบหาความจริง แต่ก็ไม่สามารถ
ความหาที่ซ่อนตัวของอูสุรได้
และในตอนนั้นเหล่าโออิรินก็โดนอูสุร.....!!
พวกทันจิโร่จะหาตัวอูสุรพบหรือไม่!?**

